

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΑ'

Κυριακή 1 Νοεμβρίου 1998

Αθήνα, σήμερα στις 1 Νοεμβρίου 1998, ημέρα Κυριακή και ώρα 19.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(Επικύρωση πρακτικών: Σύμφωνα με την από 29/10/98 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της Ι' συνεδριάσεώς του, της 29ης Οκτωβρίου 1998 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών - μελών τους, που ενεργούν στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφ' ενός και της Δημοκρατίας της Σλοβενίας αφ' ετέρου, μετά της Τελικής Πράξης και των Δηλώσεων αυτής").

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Σύμφωνα με τα άρθρα αυτά η συζήτηση επί της προτάσεως εμπιστοσύνης θα διαρκέσει τρεις ημέρες και η ψηφοφορία θα διεξαχθεί τη δωδεκάτη νυκτερινή της τρίτης ημέρας.

Όσον αφορά τη διαδικασία της συζητήσεως, η συζήτηση θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό και με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 και 97 του Κανονισμού. Τα περισσότερα κόμματα, όπως με ενημέρωσαν, επιθυμούν να υποβάλουν κατάλογο ομιλητών.

Θα προτείνω, λοιπόν, στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει ο Κανονισμός, στο άρθρο 65, παράγραφος 5, την υποβολή καταλόγου ομιλητών απ' όσα κόμματα το επιθυμούν και την εναλλαγή των ομιλητών, όπως ορίζει το άρθρο αυτό. Ήδη έχει δώσει κατάλογο η Νέα Δημοκρατία, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου και το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα.

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τους ανεξαρτήτους και για όσους συναδέλφους δεν αναφέρονται στους καταλόγους, που έχουν δοθεί από τα κόμματά τους, θα είναι δυνατή η εγγραφή στον κατάλογο με το ηλεκτρονικό σύστημα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ: Πότε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Από της ενάρξεως της

ομιλίας του Πρωθυπουργού, μέχρι το πέρας της αγορεύσεως του τρίτου ομιλητή, δηλαδή του τρίτου Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας που θα ακολουθήσουν στο Βήμα τον κύριο Πρωθυπουργό.

Μετά τις ομιλίες του Πρωθυπουργού και των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων προτείνουμε επίσης να υπάρξει ένας πρώτος κύκλος κατά προτεραιότητα ομιλητών, ενός από κάθε κόμμα και εν συνεχεία να υπάρξει ένας κύκλος ανά έναν ομιλητή από τα δύο μεγαλύτερα κόμματα και έναν κατά σειρά από τους Ανεξάρτητους και από τα άλλα τρία κόμματα της Αντιπολιτεύσεως ανά έναν. Εν συνεχεία, ανά πέντε ομιλητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, θα ακολουθεί ένας ομιλητής από τα άλλα κόμματα. Αφού εξαντληθεί ο κατάλογος, που έχει δοθεί από τα κόμματα, μπορούν πλέον με σειρά ενός λέγοντος και ενός αντιλέγοντος να ακολουθήσουν στο Βήμα όσοι συνάδελφοι θέλουν να μιλήσουν.

Κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά την ώρα λήξης των συνεδριάσεων, προτείνω η συνεδρίαση απόψε να διαρκέσει μέχρι την πρώτη πρωινή. Αύριο από τις 18.30' που θα αρχίσει η συνεδρίαση, όπως γνωρίζετε από την ημερήσια διάταξη που σας έχει δοθεί, μέχρι τις 01.30', εφόσον θα υπάρχουν ομιλητές. Την τρίτη ημέρα θα λήξει η συνεδρίαση κανονικά.

Σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, όπως ορίζονται από τον Κανονισμό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση: Να αφήσουμε ένα περιθώριο, ώστε αν δούμε ότι εγγράφονται πάρα πολλοί ομιλητές-Βουλευτές από τα κόμματα, αύριο ή την Τρίτη να υπάρχει η δυνατότητα να αρχίσει από το πρωί η συνεδρίαση, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επειδή το ίδιο αίτημα μου είχε διατυπωθεί και από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, θέλω να σας πω τούτο: Πλην μιας περιπτώσεως στις προτάσεις εμπιστοσύνης και μιας περιπτώσεως στις προτάσεις μομφής, σε καμία άλλη περίπτωση μέχρι σήμερα δεν διετέθη άλλη συνεδρίαση, πέραν αυτών που καθορίζονται από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό. Ωστόσο θα δούμε και από την εγγραφή των συναδέλφων πόσοι θα επιθυμούν να μιλήσουν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Σιούφα, αλλά είναι εδώ ο Πρόεδρος του κόμματός και δεν μπορώ να σας δώσω το λόγο. Ανακοίνωσα όμως, το αίτημά σας.

Ζήτησε το κόμμα σας να είναι ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και υποθέτω ότι ο κ. Κωνσταντόπουλος θα έχει και αυτός την ίδια άποψη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Και εμείς, κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου ότι αν υπάρξουν ομιλητές να διατεθεί και άλλη συνεδρίαση, προκειμένου να μιλήσουν όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τονίζω πάντως ότι ήδη από τη Νέα Δημοκρατία από χθες, δια του κ. Σιούφα, μου διεβίβασθη το αίτημα του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλή να διατεθούν συνεδριάσεις πέραν αυτών που ορίζονται από τον Κανονισμό.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να σας πω τούτο και δεν νομίζω ότι βλάπτει, δεδομένου ότι την εικόνα της Βουλής την παρακολουθεί το κοινό μέσω της τηλεοράσεως.

Ως Πρόεδρος της Βουλής είμαι ευτυχής να σας βλέπω όλους εδώ. Αλλά εάν πρόκειται μετά το δεύτερο, τρίτο ομιλητή να αδειάζει η Αίθουσα, όπως συχνά συμβαίνει ή αν αύριο και μεθαύριο, αν διαθέσουμε και πρωινή συνεδρίαση, ομιλεί κάποιος από το Βήμα και δεν υπάρχει κανείς να τον ακούει από κάτω, δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να ταλαιπωρούμε και τους υπαλλήλους.

Λοιπόν, εάν δω στην πορεία της συζητήσεως ότι υπάρχει ενδιαφέρον από τη Βουλή -και το ενδιαφέρον νομίζω εκφράζεται δια της παρακολουθήσεως των ομιλιών και όχι δια της διελεύσεως απλώς από το Βήμα- τότε θα προτείνω και πρωινές συνεδριάσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Η Βουλή το αποφασίζει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): "Θα προτείνω" είπα, κύριε Μητσοτάκη. Θα προτείνω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εντάξει. Οι πολλές παρατηρήσεις δεν χρειάζονται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λοιπόν, συμφωνείτε επί της προτάσεώς μου;

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κόρακα, είναι η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας εδώ, δεν δικαιούσθε το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Επειδή μαζί κάναμε τη συζήτηση, θα ήθελα να πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, η κυρία Παπαρήγα μπορεί να πάρει το λόγο, αν θέλει.

Λοιπόν, προχωρούμε. Συμφωνείτε επί της προτάσεώς μου;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον Πρωθυπουργό, θα ήθελα να πω το εξής:

Παρουσιάζεται το φαινόμενο, όταν εγγραφόμεθα με την ηλεκτρονική κάρτα, να θέλουμε να επιβεβαιώσουμε εάν έχουμε εγγραφεί ή όχι. Εάν υπάρξει πρόβλημα, αυτό γίνεται γνωστό στην Έδρα και διακόπτεται η εγγραφή και ειδοποιούνται οι συνάδελφοι ότι υπάρχει πρόβλημα. Ο κατάλογος θα κυκλοφορήσει στο τέλος, αφού ολοκληρωθεί ο χρόνος μέσα στον οποίο δικαιούσθε να εγγραφείτε.

Κατά συνέπεια, δεν έχει νόημα να σηκώνεσθε από τα έδρανα να διαπιστώσετε αν έχετε εγγραφεί ή όχι, διότι ούτε ο κατάλογος θα είναι στη διάθεσή σας ούτε η υπάλληλος έχει εντολή να δώσει σχετική πληροφορία. Επομένως, προχωρούμε κανονικά τη συζήτησή μας.

Ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα από τον Πρόεδρο της Βουλής να συγκληθεί η Βουλή και να τεθεί θέμα εμπιστοσύνης προς την

Κυβέρνηση. Πήρα αυτήν την πρωτοβουλία για λόγους τους οποίους θέλω να εξηγήσω αμέσως.

Η χώρα βρίσκεται στην πιο κρίσιμη καμπή μιας μεγάλης εθνικής προσπάθειας. Η Κυβέρνησή μας έχει δρομολογήσει πολλές μεταρρυθμίσεις, έχει πάρει τομές, οι οποίες αποτελούν προϋπόθεση για την ισότιμη συμμετοχή της χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ενοποίησης για την ένταξή της στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Αυτές οι διεργασίες, η ένταξη αυτή, η ισότιμη συμμετοχή αποτελούν προϋπόθεση για να αντιμετωπίσουμε τον παγκόσμιο ανταγωνισμό, για να μπορέσει η χώρα να ακολουθήσει μια σταθερή πορεία αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης, για να μπορέσουμε να βελτιώσουμε συνεχώς τις συνθήκες ζωής του ελληνικού λαού.

Η Κυβέρνησή μας προτίθεται τα επόμενα δύο χρόνια, δηλαδή ως τις εκλογές του 2000, να δώσει μια ακόμα πιο αποφασιστική ώθηση σε όλες εκείνες τις πολιτικές, οι οποίες εξασφαλίζουν την ανάπτυξη, εξασφαλίζουν την ευημερία του ελληνικού λαού, προωθούν την κοινωνική συνοχή, την κοινωνική αλληλεγγύη.

Η Κυβέρνησή μας είναι αποφασισμένη να προχωρήσει μπροστά, γιατί πιστεύουμε ακράδαντα ότι αυτό επιτάσσει το συμφέρον της χώρας, αυτό επιτάσσει το συμφέρον της κοινωνίας, αυτό επιτάσσει το συμφέρον των πολιτών.

Το 1999 είναι ο τελευταίος χρόνος της προσπάθειας που ξεκίνησε το 1993, μιας προσπάθειας που έχει στόχο τη σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με τις οικονομίες των άλλων ευρωπαϊκών χωρών, τη σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με τις οικονομίες των αναπτυσσόμενων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλοι ξέρουμε ότι το 1999 είναι ο χρόνος που οφείλουμε να εκπληρώσουμε τα κριτήρια για την ένταξή μας. Το 1999, λοιπόν, ο επόμενος χρόνος, είναι ο χρόνος από τον οποίο θα εξαρτηθεί, ποια θα είναι μελλοντικά η πορεία της χώρας. Είτε θα κάνουμε το άλμα προς τα εμπρός είτε δεν θα παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις και θα μείνουμε στο περιθώριο.

Δική μας επιδίωξη είναι να πάει η Ελλάδα μπροστά. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει τώρα να κλείσει ο κύκλος των χαμένων ευκαιριών. Στο παρελθόν, στις πετρελαικές κρίσεις για παράδειγμα, η χώρα δεν έκανε την απαραίτητη προσαρμογή. Τώρα όμως δεν πρέπει να χάσουμε αυτήν την ευκαιρία, για να εξασφαλίσουμε μια θέση σε ένα κύκλο χωρών που θα είναι σε όφελος του ελληνικού λαού.

Γι' αυτό και πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός απαιτεί να προχωρήσουμε αποφασιστικά, να μην υπάρξουν χρονοτριβές, να μην υπάρξουν καθυστερήσεις. Αυτό και θέλουμε.

Η επιδίωξή μας όμως αυτή, να προχωρήσουμε, να φθάσουμε τους στόχους, δεν πραγματοποιείται βέβαια χωρίς αντιδράσεις, χωρίς αναμετρήσεις, χωρίς αντιπαραθέσεις, με κατεστημένα συμφέροντα, με εμπειδωμένες πρακτικές, με συντεχνιακές νοοτροπίες, με όλους εκείνους οι οποίοι έχουν ένα όφελος από την κατάσταση ως είναι σήμερα και δεν θέλουν να αλλάξει.

Όσες ομάδες αντιμάχονται την πολιτική μας, από συντεχνιακές ομάδες έως τα κατεστημένα οικονομικά συμφέροντα σε κάθε τομέα της οικονομίας, ελπίζουν ότι θα μπορέσουν να ανακόψουν αυτήν την πορεία που θέλει ο ελληνικός λαός και προωθούμε εμείς.

Το ξέρουμε όλοι. Το έχουμε ζήσει. Ζήσαμε παραδείγματος χάρη το θέμα της Ιονικής Τράπεζας, ζήσαμε τις κινητοποιήσεις των αναπληρωτών καθηγητών, είδαμε τη σφοδρότητα της αντίδρασης, ζήσαμε πώς καλλιεργούν τη φθοροποιό αντίδραση σε κάθε ενέργειά μας.

Προβάλλουν όλοι αυτοί που αντιδρούν το ότι δεν έχουμε την απαραίτητη νομιμοποίηση. Απέναντι σε αυτούς που παρεμποδίζουν, που αμφισβητούν, απέναντι σε αυτούς που δεν θέλουν να προχωρήσουν, χρειάζεται ένα ηχηρό μήνυμα, ένα δυνατό μήνυμα.

Η πλειοψηφία της Βουλής στηρίζει και προωθεί την πολιτική μας, η πλειοψηφία της Βουλής εμμένει αταλάντευτα στους στόχους μας. Αυτό είναι το δυνατό μήνυμα προς όλους εκείνους που ελπίζουν, ότι θα ματαιώσουν την πορεία μας. Η προσπάθειά τους να ματαιώσουν την πορεία μας, δεν θα έχει αποτέλεσμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας-κωδωνοκρουσίες)

Ανησυχείτε μήπως δεν έχει αποτέλεσμα; Δεν θα έχει αποτέλεσμα η προσπάθεια.

Εμείς δεν είμαστε μια παράταξη που αποσκοπεί στη νομή της εξουσίας. Δεν είμαστε μια παράταξη που αρκείται να είμαστε στην Κυβέρνηση, γιατί αυτό θέλουμε και μας φθάνει. Είμαστε στην Κυβέρνηση, γιατί έχουμε μια συγκεκριμένη αντίληψη, για το πώς πρέπει να είναι η Ελλάδα, για την ισχυρή Ελλάδα, για τη βελτίωση της οικονομικής και κοινωνικής θέσης του πολίτη, γιατί έχουμε μια επιδίωξη για την πιο αλληλέγγυα λειτουργία της κοινωνίας, για την κοινωνική συνοχή.

Μόνο αν προχωρούμε σ'αυτές τις κατευθύνσεις, νομιμοποιείται για μας πολιτικά η άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας. Και αυτό είναι το κρίσιμο για μας, η πολιτική νομιμοποίηση. Και η πολιτική νομιμοποίηση επιτυγχάνεται, μέσα από την πραγματοποίηση των στόχων μας. Αν δούμε αυτήν την πολιτική κινητοποίηση, μόνο όταν προωθούμε αυτούς τους στόχους με αποφασιστικότητα και με σταθερότητα απέναντι στον ελληνικό λαό, εκτελούμε τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει να πραγματοποιήσουμε, όταν πήραμε τη λαϊκή εντολή.

Προσωπικά δεν αντιλαμβάνομαι την πολιτική, ως ένα σύνολο τακτικισμών, για να μπορέσουμε να είμαστε στην Κυβέρνηση ήσυχως, χωρίς προβλήματα, με παρουσία, αλλά αφήνοντας τα πράγματα να κυλήσουν. Εγώ αντιλαμβάνομαι την πολιτική -και πιστεύω όλοι εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ως μια δράση, όπου τα μέσα βρίσκονται σε άμεση συνάφεια με τους σκοπούς. Μόνο έτσι αντιλαμβανόμαστε τη δράση, ως μια πορεία προς τους σκοπούς, με μέσα τα οποία συμβιβάζονται με τους σκοπούς. Όταν θέλουμε να πετύχουμε τους σκοπούς, τότε είμαστε πραγματικά πολιτικοί και δεν είμαστε πολιτικάντηδες.

Το σύρσιμο, η αποδοχή αρνητικών καταστάσεων, η όλη συζήτηση, το πολιτικό κόστος ποιο είναι και αν θα πρέπει να αναλάβουμε ή όχι το πολιτικό κόστος, όλα αυτά δεν συμβιβάζονται με τις επιδιώξεις μας.

Είχαμε αυτά τα δύο χρόνια σημαντική πρόοδο -και θα έρθω σ'αυτό- και την είχαμε κάτω από σκληρές συνθήκες, το ξέρουμε όλοι μας. Αυτό δείχνει ότι για μας η πολιτική ζωή έχει νόημα, μόνο όταν δημιουργούμε. Όταν ανταποκρινόμαστε στο πρόγραμμά μας, όταν ανταποκρινόμαστε στις αξίες μας. Η ψήφος εμπιστοσύνης έρχεται να τονίσει αυτό το γεγονός. Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία ζητά και απαιτεί πολιτική δημιουργία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα τη συζήτηση αυτή επίσης -και αυτός είναι ο δεύτερος λόγος- διότι πιστεύω ότι μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί να ξεκαθαρίσει το θολό τοπίο που επιχειρεί να καλλιεργήσει η Αντιπολίτευση το τελευταίο διάστημα, κυρίως μετά τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

Η Αντιπολίτευση ισχυρίζεται ότι στις πρόσφατες εκλογές αποδοκιμάστηκε η Κυβέρνηση. Και όμως κανένα κόμμα εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος δεν έθεσε κατά την προεκλογική περίοδο τέτοιο ζήτημα ως το κυρίαρχο ζητούμενο των εκλογών. Εκ των υστέρων, λοιπόν, η Αντιπολίτευση προσπαθεί να διαστρεβλώσει το νόημα των εκλογών. Και η Νέα Δημοκρατία θριαμβολογεί με το να ισχυρίζεται συνεχώς ότι δεν θριαμβολογεί.

Την ίδια στιγμή εμφανίζεται ένα κοινό μέτωπο των ηγεσιών της Αντιπολίτευσης χωρίς θέσεις, χωρίς αρχές, ένα αντικυβερνητικό μέτωπο, το οποίο όμως έχει αντιφατικές αλληλοσυγκρουόμενες απόψεις και βεβαίως πολιτικές οι οποίες δεν συμβιβάζονται με τίποτα μεταξύ τους. Κοινός στόχος αυτής της προσπάθειας η φθορά της Κυβέρνησης, η κατάργηση, η υπονόμευση, η παρεμπόδιση της πολιτικής της. Είναι μια προσπάθεια για να ανακοπεί το κυβερνητικό έργο πριν ολοκληρωθεί γιατί η Αντιπολίτευση δεν έχει την ψυχική δύναμη να αναγνωρίσει ότι όσα πετύχαμε δεν ανήκουν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., όσα πετύχαμε ανήκουν σε όλους, ανήκουν στην Ελλάδα. Η υπόθεση της ισχυρής Ελλάδος δεν είναι υπόθεση ενός κόμματος, είναι υπόθεση όλων μας, του ελληνικού λαού. Δεν δικαιολογείται σ' αυτήν την προσπάθεια για την

ισχυρή Ελλάδα, για την παρουσία στην Ευρώπη, για την ανάπτυξη, να είναι κανείς θεατής. Ο ελληνικός λαός μας θέλει όλους κωπηλάτες. Ο ελληνικός λαός ρωτά τι κάνει ο καθένας από μας την ώρα της μεγάλης προσπάθειας που είναι η ώρα αυτή, αν συμβάλει σ' αυτήν την προσπάθεια ή την υπονομεύει.

Θέλουν, λοιπόν, να φθείρουν το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να ανατραπεί η πολιτική μας, να υπονομευθεί ο ηγετικός ρόλος που μας έδωσε η λαϊκή εντολή για τις μεγάλες αλλαγές, για τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις. Εμείς είμαστε αποφασισμένοι. Δεν θα υποχωρήσουμε στο θολό, ετερόκλητο και αντιφατικό μέτωπο, που έχει δημιουργηθεί. Εμείς δεν θα επιτρέψουμε να διακοπεί αυτή η πορεία που ξεκινήσαμε. Δεν θα πινάζουμε στον αέρα τα οικονομικά και κοινωνικά επιτεύγματα των χρόνων που πέρασαν. Δεν θα επιτρέψουμε να υπονομεύσουν κάποιοι ανενδοίαστα την πορεία σταθερότητας και ανάπτυξης πίσω από ένα προπέτασμα και σύγχυσης και αντιφατικότητας. Η Βουλή με την ψήφο της θα δώσει μια αυστηρή απάντηση στους θιασώτες του λαϊκισμού, μία αυστηρή απάντηση στα αναξιοπίστα αντιφατικά μέτωπα.

Έρχομαι τώρα σε ένα τρίτο λόγο για τον οποίο θεωρώ αναγκαία αυτήν τη συζήτηση. Εμείς προσερχόμαστε σήμερα σ' αυτήν τη συζήτηση, όπως και σε κάθε συζήτηση που έχει γίνει με καθαρές θέσεις. Ερχόμαστε με έργο και όχι με λόγια. Ερχόμαστε για να γίνει καθαρό τι προτείνει στον ελληνικό λαό κάθε πολιτική δύναμη. Ο ενημερωμένος πολίτης πρέπει να μπορεί να κρίνει. Μόνο έτσι αν κρίνει μπορεί να μεταβληθεί σε ενεργό παράγοντα της πολιτικής εξέλιξης και αυτό θέλουμε. Και τώρα είναι ιδίως μία περίοδος που ο κάθε πολίτης πρέπει να έχει μια ξεκάθαρη αντίληψη για το ποιοι είναι οι στόχοι της χώρας, τι οφείλουμε εμείς να επιδιώκουμε, ποια είναι η πορεία μας, ποια είναι τα δυνατό μέσα, τα μέσα αυτά τι αποτελέσματα έχουν.

Και εδώ τώρα είναι η στιγμή να επαναλάβουμε τις θέσεις μας και να ακούσουμε τις θέσεις της Αντιπολίτευσης. Να την καλέσουμε ενώπιος ενώπιον να παρουσιάσει το πρόγραμμα, τους στόχους τους οποίους έχει και προτείνει.

Πιστεύω και πάντοτε πίστευα ότι τα προβλήματα και οι προοπτικές της χώρας απαιτούν σοβαρότητα, απαιτούν υπευθυνότητα, σταθερές και καθαρές πολιτικές θέσεις. Δυστυχώς όμως, με την Αντιπολίτευση συμβαίνει εντελώς το αντίστροφο. Η Αντιπολίτευση κρίνει συνεχώς, αλλά κρίνει χωρίς να προτείνει. Προτείνει συνεχώς, αλλά προτείνει με θέσεις οι οποίες δεν συμβιβάζονται, είτε με θέσεις οι οποίες είναι θολές. Αναφέρει θέσεις οι οποίες δεν εντάσσονται σε κάποιο πρόγραμμα. Ιδιαίτερα η Νέα Δημοκρατία έχει υποκαταστήσει σε μόνιμη βάση τις αξιόπιστες προγραμματικές προτάσεις με τη συνθηματολογία, τον αρνητισμό, τις ετερόκλητες συμμαχίες, που τις είδαμε στις δημοτικές εκλογές.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν τις είδαμε; Τις είδαμε και πολύ καλά.

Έχει ως στόχο τη διαρκή υπονόμευση κάθε συγκεκριμένης προσπάθειας αλλαγής της κοινωνίας και της χώρας.

Εδώ, με την ψήφο εμπιστοσύνης, η Βουλή επιβεβαιώνει τη δικιά μας αντίληψη, τις δικιές μας κατευθύνσεις πολιτικής και τις προοπτικές της χώρας. Αυτήν την έννοια έχει η ψήφος εμπιστοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζουμε τη σημερινή συζήτηση πραγματικά υπερήφανοι για το έργο που έχει επιτελέσει η Κυβέρνηση μέχρι τώρα. Θα σταθώ διεξοδικά, διότι ο χρόνος δεν μας παίρνει να αναλύσουμε όλους τους τομείς, κυρίως έναν τομέα, στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Εμείς θεμελιώσαμε μία μεγάλη μεταρρυθμιστική πορεία για την ισχυρή Ελλάδα. Εμείς σχεδιάσαμε την πορεία της χώρας προς τη σταθερότητα και την ανάπτυξη. Προχωρούμε στην ένταξη μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση κερδίζουμε σταθερά βήμα, βήμα όλους τους στόχους. Έχουμε ήδη ολοκληρώσει και ολοκληρώνουμε ορισμένα κριτήρια. Παραδείγματα χάρη το κριτήριο του ελλείμματος, το κριτήριο των επιτοκίων και εκείνο που απομένει, είναι γνωστό, είναι το

κριτήριο του πληθωρισμού.

Η επιτάχυνση της αναπτυξιακής διαδικασίας, η μείωση του ελλείμματος ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, η αποκλιμάκωση του πληθωρισμού και ανάδειξη της κοινωνικής αλληλεγγύης αποτελούν τους στόχους, τους μόνιμους στόχους της οικονομικής και κοινωνικής μας πολιτικής. Και τα αποτελέσματα είναι σημαντικά.

Αυτήν τη φορά μπορεί να πει κανείς με ικανοποίηση, αλλά έχοντας συναίσθηση της προσπάθειας που κατέβαλε ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού έπιασαν τόπο. Και αυτός δεν είναι ένας ισχυρισμός χωρίς αντίκρουσμα. Είναι ένας ισχυρισμός που προκύπτει από τα δεδομένα. Ένα, δύο αριθμούς θα αναφέρω. Στο δημοσιονομικό επίτευδο το έλλειμμα ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος σημείωσε σημαντική πτώση και στο τέλος του έτους θα είναι περίπου στο 2,4%. Το 2,4% είναι μία επίδοση στην οποία δεν είχε φθάσει άλλοτε η ελληνική οικονομία. Προς το τέλος του χρόνου, κατά πάσα πιθανότητα, ο ρυθμός αύξησης του πληθωρισμού θα είναι γύρω στο 4,5%. Ο ρυθμός αυτός είναι ο χαμηλότερος τα είκοσι πέντε τελευταία χρόνια.

Και αυτό είναι επίσης ένα επίτευγμα του ελληνικού λαού, αλλά είναι ένα επίτευγμα το οποίο πρέπει να έχουμε μπροστά μας για να δούμε την προσπάθεια που καταβάλλουμε και την προσπάθεια που οφείλουμε ακόμα.

Από το 1997 κατορθώσαμε επίσης να αναστρέψουμε την ανοδική τάση του δημόσιου χρέους ως προς το ΑΕΠ. Δεν αυξάνεται ως ποσοστό του ΑΕΠ το δημόσιο χρέος, κάτι που επίσης για χρόνια δεν συνέβαινε στην Ελλάδα, γιατί στην Ελλάδα πάντα αύξανε το δημόσιο χρέος. Ε, σταμάτησε αυτό.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχετε αμφιβολίες;

Με την είσοδο της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών διασφαλίσαμε την αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη μας στο εθνικό νόμισμα. Και ξέρουμε όλοι ότι η οικονομία μας διαφυλάχθηκε από τους σοβαρούς κλυδωνισμούς που έγιναν στο παγκόσμιο χρηματιστηριακό σύστημα, ότι η κρίση η οποία έθιξε οικονομίες, οι οποίες φαινόταν πιο σταθερές από αυτήν της Ελλάδας, δεν έθιξε στον ίδιο βαθμό εμάς.

Θυμόμαστε ότι οι κύριοι της Αντιπολίτευσης μας είχαν ασκήσει, όταν έγινε η ένταξη της δραχμής στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, σφοδρότατη κριτική. Μας μίλησαν για ευρωναύγιο. Μετά από μερικούς μήνες τι αποδείχθηκε; Αποδείχθηκε ότι μπορούμε να αντέξουμε μια παγκόσμια χρηματιστηριακή και οικονομική αστάθεια. Η Ελλάδα, επαναλαμβάνω πλήρως συγκριτικά λιγότερα σε αυτήν την κρίση.

Και ερωτώ για κάποιους οι οποίοι αμφιβάλλουν για τις δικές μας επιδιώξεις και τη δική μας στρατηγική ανάπτυξη της χώρας: Θα μπορούσε να συμβεί αυτό που συνέβη στη χώρα μας αν δεν ήμασταν κάτω από την ευρωπαϊκή ομπρέλα αν η χώρα δεν είχε την ασφάλεια της οργανικής σύνδεσής της με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές οικονομίες; Υπάρχει κανείς που αμφισβητεί ότι οι συνέπειες ...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Σε μας το λέτε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ ησυχία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ναι, σε σας το λέω διότι εσείς αμφισβητήσατε και την ένταξη στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών και εσείς προσπαθήσατε να δημιουργήσετε ένα κλίμα καταστροφής αντί να χαιρετήσετε αυτήν την προσπάθεια και να τη στηρίξετε, γιατί αυτή η προσπάθεια είναι για όφελος του ελληνικού λαού.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Μπορείτε να μην ακούτε αν θέλετε. Δεν μπορείτε όμως να μιλάτε. Δεν είναι σωστό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ απλώς θέλω να τονίσω ότι δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς ότι θα βρισκόμασταν μπροστά σε τεράστια προβλήματα εάν δεν είχαμε ακολουθήσει αυτήν την πορεία που

έχουμε ακολουθήσει. Διαμορφώσαμε μια δυναμική στη χώρα η οποία θωράκισε τη χώρα και έχουμε κάθε δικαίωμα εμείς ως Κυβέρνηση και ως παράταξη να δείξουμε αυτό το γεγονός, να δείξουμε τι μπορούσε να είναι η πραγματικότητα και τι είναι χάρη στην προσπάθεια του ελληνικού λαού και τη δικιά μας σήμερα η πραγματικότητα.

Σήμερα είμαστε βέβαιοι ότι αν συνεχίσουμε αταλάντευτα την πορεία μας -αυτή είναι η προϋπόθεση- η Ελλάδα θα γίνει μέλος της ΟΝΕ το 2000. Και αυτό έχει αναγνωρισθεί και από το Συμβούλιο Κορυφής του Μαΐου αλλά και από την πρόσφατη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Δεν είναι μονάχα δικιά μας φαντασία αυτό.

Η ένταξη για μας δεν είναι αυτοσκοπός. Και θέλω να το επαναλάβω αυτό γιατί το έχω πει πολλές φορές. Αλλά υπάρχει ένας έρπων ψίθυρος, "εμείς θέλουμε να μπούμε στην ΟΝΕ και αυτό είναι όλο". Βεβαίως η ένταξη δεν είναι αυτοσκοπός. Βεβαίως η ένταξη δεν είναι πανάκεια.

Ο δικός μας σκοπός, ο κυρίαρχος σκοπός μας είναι να υπάρχει ανάπτυξη και να βελτιώνουμε συνεχώς τις συνθήκες ζωής του πολίτη, να υπάρχει ευημερία αυξανόμενη στον ελληνικό λαό. Αυτός είναι ο στόχος μας. Και η ένταξη στην ΟΝΕ είναι ένα μέσο γι' αυτόν το στόχο, όπως υπάρχουν και άλλα μέσα. Αλλά είναι ένα ισχυρό μέσο, είναι το ισχυρότατο μέσο και γι' αυτό θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε αυτόν το ισχυρότατο μέσο για να πετύχουμε τον άλλο, τον κεντρικό, να ζήσουν οι Έλληνες καλύτερα για να το πω απλά.

Η πολιτική μας μέσω της ένταξης στην ΟΝΕ -και θα επαναλάβω για πολλοστή φορά αυτό που έχουμε πει και είναι φανερό- είναι μία πολιτική που θα αυξήσει τις επενδύσεις, θα αυξήσει την απασχόληση, το εισόδημα. Ο Έλληνας πολίτης θα έχει στην τσέπη του ένα από τα ισχυρότερα νομίσματα του κόσμου.

Πριν λίγες μέρες ήμουν, όπως ξέρετε, στη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Πέρτσαχ. Και αν υπήρχε μία διαπίστωση ήταν η εξής: 'Ότι δύο νομίσματα θα υπάρχουν στον κόσμο, μελλοντικά, που θα καθορίζουν τις εξελίξεις, ένα το δολάριο, το άλλο το Ευρώ. Και αυτό το νόμισμα το Ευρώ θα είναι το νόμισμα που θα έχει ο Έλληνας πολίτης, ο κάθε πολίτης...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν κατάλαβα. Εξαρτάται και από σας να βοηθήσετε σ' αυτό και να μην υπονομεύετε την προσπάθεια.

Αυτό το ασφαλέστερο οικονομικό περιβάλλον το οποίο θα δημιουργήσουμε με την ένταξη, θα δώσει περισσότερες δυνατότητες για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής. Πολλοί ισχυρίζονται ότι υπάρχει και άλλος δρόμος για την ΟΝΕ απ' αυτόν που ακολουθούμε. Θεωρητικά μπορεί κανείς να πει ότι υπάρχουν πολλοί δρόμοι. Αλλά εγώ θέλω να δω ως προς τη συγκεκριμένη οικονομική πολιτική ποιος είναι ο άλλος αυτός δρόμος. Εδώ τώρα στην Ελλάδα, με αυτές τις δυνατότητες τις οποίες έχει η χώρα, με αυτά τα καθοριστικά για την πορεία της οικονομίας της, δεδομένα. Ας μας τον πουν, ας μας τον υποδείξουν και να είναι ρεαλιστικός για να πετύχουμε τους στόχους μας. Δεν τον έχουν υποδείξει και η ασάφεια όπως και η άρνηση είναι επιβλαβής για τη χώρα.

Οι πολίτες στη συντριπτική τους πλειοψηφία, σε αντίθεση με τα κόμματα που αποκρύπτουν επιμελώς την αλήθεια χάρη κομματικών σκοπιμοτήτων, κατανοούν ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να μη συμμετάσχει στην ΟΝΕ. Το ξέρουν, το βλέπουν και γι' αυτό το θέλουν. Έχουν συνειδητοποιήσει οι Έλληνες ότι οι επιλογές που γίνονται τώρα δεν είναι ευχάριστες, για κανέναν δεν είναι ευχάριστες. Όλοι συμπαίρνουν. Αλλά αυτή είναι μία θυσία, η οποία μεσομακροπρόθεσμα θα αποδώσει. Και εμείς οδηγούμε αυτήν την πορεία και οδηγούμε αυτήν την πορεία γιατί για μας αυτό που είναι δημοφιλές δεν είναι φιλολαϊκό. Η πολιτική μας είναι φιλολαϊκή. Η πολιτική μας βοηθά τον ελληνικό λαό και αυτό ακριβώς θέλουμε. Και πιστεύω ότι γι' αυτόν το λόγο ότι η τεράστια πλειοψηφία των Ελλήνων ζητά να εξακολουθήσουμε αυτήν την πολιτική.

Είναι γνωστό το επιχείρημα "οι αριθμοί ευημερούν, αλλά τι συμβαίνει με τους ανθρώπους", ότι συμβαίνουν κακά πράγματα στον κόσμο, στους ανθρώπους, παρ' όλους τους αριθμούς.

Εγώ ερωτώ: Η ακρίβεια δεν είναι κάτι που πονάει τον

εργαζόμενο, το συνταξιούχο; Όταν περιορίζεται η ακρίβεια, όπως περιορίστηκε τώρα, δεν ωφελείται ο άνθρωπος τον οποίο επικαλούνται;

Όλοι μας θέλουμε καλύτερη παιδεία και υγεία. Είναι αυτονόητο ότι για να έχουμε καλύτερη παιδεία και υγεία χρειαζόμαστε πόρους, χρήματα, λεφτά. Καταφέραμε να έχουμε περισσότερους πόρους πληρώνοντας λιγότερους τόκους. Μειώσαμε το δανεισμό, μειώσαμε τις πληρωμές για τόκους, έχουμε περισσότερους πόρους και τους αφιερώσαμε στην παιδεία και στην υγεία. Αυτό δεν αφορά τον πολίτη; Αυτό δεν αφορά τον άνθρωπο;

Όλα αυτά τα στοιχεία τα οποία φαίνονται ως ψυχροί αριθμοί, για εκείνους που ξέρουν να διαβάζουν πίσω από τους αριθμούς δείχνουν ότι εμείς νοιαζόμαστε για τον άνθρωπο που μοχθεί και δουλεύει.

Μίλησα, κυρίες και κύριοι, για τη γενική πολιτική. Μπορώ να αναφερθώ σύντομα και σε κάποια ειδικά θέματα. Ειδικά θέματα, όμως, που δείχνουν την πρόοδο της χώρας. Υπάρχει διεθνής κρίση, αλλά εδώ στην Ελλάδα η βιομηχανική παραγωγή αυξάνεται, αναπτύσσεται το 1998 με ρυθμούς μοναδικούς, γύρω στο 5%. Είναι οι πιο ικανοποιητικοί ρυθμοί της τελευταίας εικοσαετίας. Δεν ωφελεί αυτό τον ελληνικό λαό; Δεν αποτελεί ενίσχυση της παραγωγικής μας βάσης αυτής, της βιομηχανίας, ένα κεντρικό εργαλείο για να προχωρήσουμε την ανάπτυξη, για να προχωρήσουμε και την κοινωνική σύγκλιση;

Αξιοποιήσαμε τη δυνατότητα, που είχαμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, να κλείσουμε προγραμματικές συμφωνίες. Γιατί το κάναμε; Για να δουλέψει η ελληνική βιομηχανία, για να υπάρχει περισσότερη απασχόληση στους Έλληνες εργαζόμενους, για να μπορέσουμε να δώσουμε μια ώθηση στην οικονομία μας. Και όπως ξέρετε, η ενέργεια αυτή συνάντησε την κριτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία προφανώς ανέλαβε την εκπροσώπηση όλων εκείνων, που θέλουν την κατεδάφιση της εθνικής παραγωγής.

Στηρίξαμε με την πολιτική μας την αύξηση του εισοδήματος των εργαζομένων. Τα δύο τελευταία χρόνια η αύξηση ήταν γύρω στο 6,5%, δηλαδή υπερτριπλάσιες οι αυξήσεις από εκείνες που έγιναν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι αποδεικνύει αυτό; Αποδεικνύει ότι με πράξεις και όχι με λόγια δεν μετακυλήσαμε το κόστος της σταθεροποίησης στους εργαζόμενους. Προσπαθήσαμε και καταφέραμε να συλλάβουμε ένα εκτεταμένο τμήμα της φοροδιαφυγής και βάλαμε νέες φορολογίες στη μεγάλη ακίνητη περιουσία, στις τράπεζες, στις χρηματιστηριακές εργασίες, σε αυτές τις δραστηριότητες, που έχουν σχέση με επιχειρηματικές δραστηριότητες και κέρδη.

Ποια υπήρξε η απάντηση από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ή το σχόλιο; Το σχόλιο υπήρξε φορολογική λαίλαπα. Και βεβαίως κανένας δεν τολμά να πει την αλήθεια, ότι δεν θέλουν αυτές τις φορολογίες, που επιβαρύνουν τους έχοντες, οι οποίες επιβαρύνουν τους δυνατούς. Επικαλούνται άλλα, επικαλούνται τον εργαζόμενο, το μισθωτό. Βέβαια, όμως, ο νους τους δεν είναι στον εργαζόμενο και στο μισθωτό. Ο νους τους είναι στη φορολόγηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, την οποία εκπροσωπώντας αυτούς που εκπροσωπούν, δεν θέλουν.

Έχουμε και στη γεωργία κάνει προσπάθεια. Θέλω μονάχα να αναφέρω τα θεσμικά μέτρα για την ενίσχυση των νέων αγροτών.

Ας έρθω και στις κοινωνικές δαπάνες. Πετύχαμε όχι μόνο να προφυλάξουμε τις κοινωνικές δαπάνες από τις δημοσιονομικές πιέσεις, που αντιμετωπίζουμε, αλλά και να αυξήσουμε το σχετικό βάρος του κοινωνικού τομέα στη δημόσια δαπάνη από 23,3% στο 26,3% το 1997.

Δηλαδή αυξήσαμε κατά τρεις μονάδες το ποσοστό των κοινωνικών δαπανών στον προϋπολογισμό. Μια αύξηση που σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν παρατηρείται. Γιατί εκεί οι κοινωνικές δαπάνες μειώνονται, περιορίζονται κάτω από την ανάγκη της συμπίεσης των δαπανών.

Και πραγματοποιούμε εκτεταμένες παρεμβάσεις σε νοσοκομεία, στον εξοπλισμό, στην ποιοτική βελτίωση των υπηρεσιών, στα θέματα της παιδείας.

Κάνουμε αναπροσαρμογές επιδομάτων. Τα επιδόματα ανεργίας

αυξήθηκαν, τα τέσσερα τελευταία χρόνια, κατά 50%. Από το 1997 οι μακροχρόνια άνεργοι κάτω των πενήντα πέντε ετών, που δεν έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, αλλά έχουν τρεις χιλιάδες ημέρες ασφάλισης, απέκτησαν δωρεάν παροχή περίθαλψης από το Ι.Κ.Α. Είναι ένα μέτρο σημαντικό γι' αυτούς, οι οποίοι δεν είχαν το δικαίωμα της περίθαλψης.

Αναφέρομαι και στο επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης. Το καθιερώσαμε. Το επεκτείνουμε σε ένα ευρύτερο φάσμα ανθρώπων και από το 1999 το αυξάνουμε κατά 50%.

Ο Ο.Γ.Α., ως οργανισμός κύριας ασφάλισης των αγροτών, έγινε πραγματικότητα.

Στο μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα της ανεργίας δεν έχει παρά να δει κανείς τους αριθμούς, την πρόοδο της ανεργίας από το 1990 μέχρι σήμερα. Και θα διαπιστώσει ότι από το 1996 και μετά η ανεργία μένει περίπου στάσιμη. Έχει αυξηθεί μονάχα κατά 0,6%. Και αυτό, παρά το μεγάλο αριθμό των αλλοδαπών, οι οποίοι έρχονται και εργάζονται στην Ελλάδα και αποτελούν ένα πρόβλημα για την ελληνική οικονομία. Έχουν και τα θετικά τους και τα αρνητικά τους.

Υλοποιούμε το εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση. Κάνουμε ειδικά μέτρα σε θύλακες ανεργίας, τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης.

Θα μπορούσα να πω και πολλά άλλα, κυρίες και κύριοι, αλλά θέλω να συνοψίσω αυτό το κεφάλαιο, λέγοντας ότι εμείς, αυτή η Κυβέρνηση, δίνει σημασία στην κοινωνική διάσταση. Όλες αυτές οι δράσεις, τις οποίες ανέφερα και άλλες πολλές, σηματοδοτούν ένα κοινωνικό πρόσωπο υπαρκτό, ένα κοινωνικό πρόσωπο ζωντανό, ένα κοινωνικό πρόσωπο, που δεν είναι θεωρητικό, αλλά είναι πρακτικό, που οδηγεί σε παρεμβάσεις και βελτιώνει πραγματικά τις συνθήκες ζωής ορισμένων κατηγοριών, εκείνων που έχουν πραγματικά ανάγκη. Γιατί εκεί πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας.

Εμείς είμαστε αντίθετοι με τη νοοτροπία της συντηρητικής παράταξης, η οποία θέλει να συρρικνώσει τον κοινωνικό τομέα και να αφήσει τη ρύθμιση των θεμάτων του κοινωνικού τομέα μόνο στις δυνάμεις της αγοράς. Εμείς θεωρούμε ότι μια τέτοια εξέλιξη θα ήταν ιδιαίτερα αρνητική. Και γι' αυτό, δημιουργούμε τον κοινωνικό ιστό ασφάλειας γι' αυτούς που έχουν πραγματικά ανάγκη.

Κυρίες και κύριοι, οι πολιτικές στις οποίες αναφέρθηκα εξαρτώνται από την αποτελεσματικότητα του κράτους. Και όσον αφορά το κράτος, το ρόλο του, υπάρχει η συντηρητική εκδοχή η οποία θεωρεί ότι πρέπει να περιορίσουμε το ρόλο, να τον συρρικνώσουμε. Να συρρικνώσουμε την κοινωνική αλληλεγγύη και να αφήσουμε την αγορά να ρυθμίσει τα πράγματα χωρίς κοινωνικό έλεγχο και κατεύθυνση.

Εμείς έχουμε μια αντίθετη αντίληψη. Θέλουμε ένα αποτελεσματικό κράτος. Δεν μπορώ να αναφερθώ σε λεπτομέρειες, θα αναφερθώ σε ένα μόνο γεγονός, στην προσπάθειά μας να είναι το κράτος κοντά στον πολίτη, στην προσπάθειά μας για μια νέα μορφή Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το σχέδιο "Καποδίστριας", στην προσπάθειά μας για περισσότερες δυνατότητες στις νομαρχίες, τη συγκρότηση της περιφέρειας ως οργάνου που επί τόπου στην περιφέρεια θα λύνει τα προβλήματα.

Δώσαμε μια άλλη πνοή στην αποκέντρωση, εξασφάλισαμε ένα κράτος κοντά στον πολίτη. Και ξέρετε όλοι όσον αφορά το σχέδιο "Καποδίστριας", ότι η Νέα Δημοκρατία ήταν σαφώς αντίθετη. Είπε ότι αν κερδίσει στις εκλογές...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ψέματα άκουσα;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τα πούμε εμείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ναι, να τα πείτε εσείς. Αλλά υπάρχουν τα κείμενα που είχατε πει ότι δεν συμφωνείτε και θα το καταργήσετε. Και το αστείο της όλης υπόθεσης είναι ότι βεβαίως στις δημοτικές εκλογές δεν τολμήσατε να προβάλτε τη θέση σας αυτή, δεν τολμήσατε να επαναλάβετε αυτό το οποίο λέγατε εδώ μέσα στην Αίθουσα, δεν τολμήσατε να δώσετε στον ελληνικό λαό ένα μήνυμα αντίθετο από εκείνο της Κυβέρνησης. Και πιστεύω

ότι ποτέ δεν υπήρξε τόσο πανηγυρική επιβεβαίωση μιας κυβερνητικής πολιτικής από τη σιωπή σας και την απουσία σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στα θέματα της οικονομίας, στα θέματα τα οποία απασχολούν τον πολίτη και αφορούν την ποιότητα της ζωής.

'Εχουμε ρίξει το βάρος μας για μια καλύτερη ποιότητα ζωής, για μια πιο άνετη καθημερινότητα. Και προχωρούμε με εκατοντάδες μικρές και μεγάλες παρεμβάσεις για μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Τα προβλήματα όμως είναι μεγάλα.

Οι συγκοινωνίες, οι δημόσιες υπηρεσίες, οι εφορίες, είναι χώροι όπου κάθε πολίτης αισθάνεται ακόμα αβεβαιότητα, αισθάνεται αλλοτρίωση ενώ θα έπρεπε να αισθάνεται συμπαράσταση. Αλλά ήδη υπάρχουν σημεία όπου φαίνεται η αλλαγή. Φαίνεται από μικρά σημεία όπως είναι η δυνατότητα παραγγελίας πιστοποιητικών από το τηλέφωνο, μέχρι πιο μεγάλα όπως είναι η λειτουργία της Ψυτάλειας, η βελτίωση του περιβάλλοντος σ'ολόκληρο το Σαρωνικό.

Για να επιτύχουμε την καλύτερη ποιότητα ζωής, προωθούμε πολλές δράσεις. Αναφέρω ενδεικτικά τη μηχανογράφηση των υπηρεσιών, την ολοκλήρωση μικρών και μεγάλων έργων σε όλη την επικράτεια. Βρίσκονται σε εξέλιξη περίπου είκοσι χιλιάδες έργα.

Υπάρχει εντατικοποίηση της προσπάθειας για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας. Θέλουμε να αισθάνεται ασφαλής ο πολίτης στις πόλεις, στην ύπαιθρο, στις παραμεθόριες περιοχές και την προωθούμε με θεσμικές και οργανωτικές τομές στην ΕΛ.ΑΣ., με την ενίσχυση της ΕΛ.ΑΣ. στα αναγκαία μέσα.

Προωθούμε την ποιότητα ζωής με πιο αποτελεσματικές υπηρεσίες στους χώρους της υγείας και της απονομής της δικαιοσύνης, με τη λειτουργία θεσμών οι οποίοι υποβοηθούν τον πολίτη, όπως είναι ο "Συνήγορος του Πολίτη", ή η αρχή για την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή ήταν μια πολύ επιλεκτική εξέταση ορισμένων θεμάτων, όπως είπα, με κύριο άξονα την οικονομική και κοινωνική μας πολιτική.

Επανέρχομαι στο πρώτο σημείο της εισήγησής μου: 'Εκρινα ότι αυτή ακριβώς η διαδικασία ενώπιον της Βουλής είναι κατάλληλη για να στείλουμε εμείς ως Κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ, η Πλειοψηφία της Βουλής, ένα σαφές και ξεκάθαρο μήνυμα.

Η φάση που διέρχεται η χώρα δεν επιτρέπει παιχνίδια, δεν επιτρέπει ελιγμούς. Η προσπάθεια της Ελλάδας για ένταξη στην ΟΝΕ, η προσπάθεια εκσυγχρονισμού της χώρας ώστε να διαβεί το κατώφλι του 2000 πιο ισχυρή, δεν επιτρέπει ταλαντεύσεις. Εκσυγχρονισμός δεν είναι απλώς επικαιροποίηση, είναι μια αλυσίδα ρήξεων, η οποία αφορά και μικρά και μεγάλα.

Σε όλους τους τομείς έχουν ξεκινήσει πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην βελτίωση των συνθηκών ζωής, πρωτοβουλίες οι οποίες θέλουν να δώσουν περισσότερες ευκαιρίες στον πολίτη, θέλουν να δημιουργήσουν περισσότερες δυνατότητες σε όλους εμάς στην ελληνική κοινωνία. Αυτό το μήνυμα θα δώσει η Ελληνική Βουλή, το μήνυμα ότι δεν πρόκειται να παίζουμε ούτε μια στιγμή με τα συμφέροντα του λαού και της χώρας, ότι εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να τινάξουμε στον αέρα τις προσπάθειες τις οποίες κατέβαλε ο ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια για να επιτύχει το εντυπωσιακό άλμα το οποίο πέτυχε.

Το μήνυμά μας είναι σαφές: Κανένα βήμα πίσω και κανέναν συμβιβασμό στην πορεία για την ισχυρή Ελλάδα. Δεν πρόκειται να θυσιάσουμε το συμφέρον του λαού, το συμφέρον της χώρας, δεν πρόκειται να ακολουθήσουμε τα καιροσκοπικά και αντιφατικά μηνύματα της Αντιπολίτευσης.

Ζητώ να επιβεβαιώσετε την εμπιστοσύνη σας προς την Κυβέρνηση, να εκφράσετε με την ψήφο σας ότι η πολιτική μας είναι εγγύηση για την προοπτική, την πρόοδο, την ασφάλεια, την ευημερία του ελληνικού λαού, ότι η πολιτική μας είναι εγγύηση για μια Ελλάδα ισχυρή, για μια κοινωνία ισχυρή, για μια οικονομία ανταγωνιστική, είναι εγγύηση για ένα καλύτερο μέλλον για όλους τους Έλληνες πολίτες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακαλιμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν με εντυπωσίασε το γεγονός ότι ο κ. Σημίτης επιχείρησε, για μια ακόμη φορά, να διαστρέψει τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Το κάνει εκ συστήματος και κατά κόρον.

Εκείνο που είναι εντυπωσιακό, συνάμα όμως επικίνδυνο, είναι ότι διαστρέφει και αυτά που ο ίδιος έχει πει. Αναφέρομαι στην περικοπή της ομιλίας του, που αφορούσε στο νόημα των εκλογών για την αυτοδιοίκηση. Εμείς από την πρώτη μέρα είπαμε ότι είναι διπτό. Αφ' ενός μεν ήταν μια μεγάλη ευκαιρία να ενισχυθούν πραγματικά οι αυτοδιοικητικοί θεσμοί -και αυτό θα υπηρέτειτο με την εκλογή ανθρώπων εντίμων, αποτελεσματικών, ικανών και βέβαια όχι κυβερνητικών φερεφώνων- και από την άλλη, σε μια εκλογική διαδικασία που περιλαμβάνει το σύνολο του εκλογικού σώματος, αναμφισβήτητα υπήρχε και πολιτικό περιεχόμενο.

Εκτιμώ ότι το κάναμε με σοβαρότητα, με ακρίβεια, με υπευθυνότητα και μετριοπάθεια. Τον πήχυ, όμως, στον εαυτό του ο κ. Σημίτης τον είχε ψηλώσει μόνος του πριν από ένα χρόνο στο Ναύπλιο. Είχατε πει ότι ήταν δημοψήφισμα για την πολιτική σας και την Κυβέρνησή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

'Όταν αρχίσατε να καταλαβαίνετε ότι τα πράγματα δεν πάνε καλά, τα "στρίψατε" και έρχεστε σήμερα και διαστρέφετε τα ίδια σας τα λόγια. Δικαίωμά σας, όμως δεν είναι αντάξιο της ιδιότητας που σήμερα κατέχετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα με πρωτοβουλία και ευθύνη του Πρωθυπουργού, για έναν απλό και ξεκάθαρο λόγο, γιατί η Κυβέρνηση αισθάνεται πιο αδύναμη από ποτέ, γιατί ο Πρωθυπουργός αισθάνεται πιο αδύναμος από ποτέ και γιατί, πράγματι, Πρωθυπουργός και Κυβέρνηση είναι πολιτικά πιο αδύναμοι από οποτεδήποτε άλλοτε.

Ζητάτε σπασμωδικά ψήφο εμπιστοσύνης υπό το βάρος εκρηκτικής εσωκομματικής αμφισβήτησης και έντασης. Και έτσι αναγνωρίζετε αυτό που όλο το πανελλήνιο ξέρει, απλώς εσείς το επισημοποιείτε, ότι από εδώ και μπρος η χώρα καλείται να προχωρήσει με έναν τραγικά αποδυναμωμένο πρωθυπουργό.

Η ψήφος εμπιστοσύνης που ζητάτε απευθύνεται στο εσωτερικό του κόμματός σας γιατί δυστυχώς ο Πρωθυπουργός εσωκομματικά παιχνίδια παίζει στην πλάτη του Κοινοβουλίου και των θεσμών. Και είναι ακριβώς αυτά τα παλαιοκομματικά εσωκομματικά τερίτσια, που δείχνουν πόσο έχει αποδυναμωθεί πολιτικά.

Με την ψήφο εμπιστοσύνης ο κ. Σημίτης πάει να κάνει επίδειξη δύναμης στο κόμμα του, αλλά αποδεικνύει πόσο αδύναμος είναι στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν επιχαίρουμε με αυτήν την εξέλιξη. Αντίθετα, ανησυχούμε, όχι φυσικά για την τύχη μιας φθαρμένης κυβέρνησης, αλλά για την τύχη και την πορεία του τόπου, διότι το μόνο που δεν χρειάζεται σήμερα ο τόπος σ'αυτήν τη συγκυρία, την κρίσιμη συγκυρία, είναι ένας πρωθυπουργός που αισθάνεται πολιτικά αδύναμος -αδύναμος και στο κόμμα του και στην κοινωνία- και που, πλέον, αντιδρά σπασμωδικά, νευρικά. Κυρίως αντιδρά υπό το κράτος πανικού, πανικού μετά την πρωτοφανή λαϊκή αποδοκιμασία των επιλογών του, πανικού μετά τις εκρηκτικές διαστάσεις που παίρνει το εσωκομματικό του πρόβλημα, πανικού μπροστά στα εντεινόμενα συμπτώματα διάλυσης του κράτους σε όλα τα επίπεδα.

Καμία κυβέρνηση και κανείς πρωθυπουργός δεν μπορούν να ασκήσουν συγκροτημένη και σοβαρή πολιτική από θέση πολιτικής αδυναμίας και υπό το κράτος πανικού. Γ'αυτό μόνο βαθύτατη ανησυχία μπορεί να γεννά το γεγονός ότι η χώρα έχει πλέον έναν τόσο αποδυναμωμένο πρωθυπουργό, έναν τόσο πανικόβλητο πρωθυπουργό. Μόνο θλίψη μπορεί να προκαλέσει ο δῆθεν αιφνιδιασμός του κ. Σημίτη να ζητήσει

ψήφο εμπιστοσύνης. Θλίψη, γιατί μεταφέρει τα ενδοκομματικά του προβλήματα στο Κοινοβούλιο. Θλίψη, γιατί για εσωκομματικούς λόγους παίζει με τους θεσμούς. Θλίψη, γιατί νομίζει πως με παλαιοκομματικά τερτίπια περασμένων εποχών μπορεί να συγκαλύψει τραγικά αδιέξοδα, αδιέξοδα στην πολιτική του, αδιέξοδα μέσα στο κόμμα του, αδιέξοδα στην Κυβέρνησή του.

Θλίψη όμως προκαλεί και το θέαμα του υποτιθέμενου ανασχηματισμού.

Δεν θα μιλήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για θυμωδία, γιατί τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά, ώστε να υποκύψω στον πειρασμό της γελοιοποίησης. Βεβαίως, σε μια μίξερη και γκρίζα κυβέρνηση σαν τη σημερινή τέτοιος ανασχηματισμός της ταίριαζε. Ένας ανασχηματισμός κατ'εικόνα και καθ'ομοίωσή της. Αποπέμπονται τέσσερις Υπουργοί, τους οποίους προ ολίγων ημερών ο ίδιος ο Πρωθυπουργός πρώτα τους υπονόμωσε, μετά τους κάλυψε και τους επαίνεσε και μετά τους απέτρεψε.

Ταιριάζει σ'αυτήν την Κυβέρνηση η εικόνα, ένας Υπουργός να υποβάλλει συχνά-πυκνά την παραίτησή του, να μην τον κάνει δεκτό ο Πρωθυπουργός και λίγα εικοσιτετράωρα μετά να τον αποπέμψει.

Ταιριάζει στην Κυβέρνησή σας, κύριε Σημίτη, η εικόνα να αποπέμπεται ένας Υπουργός ως αποτυχών από το πόστο του και ταυτόχρονα να αναβαθμίζεται και να τοποθετείται ως Υπουργός παρά τω Πρωθυπουργώ, δηλαδή στενότερος συνεργάτης σας.

Φαίνεται, ταιριάζει σ'αυτήν την Κυβέρνηση αυτοί, που εσείς θεωρείτε αποτυχημένους Υπουργούς, να γίνονται οι πιο στενοί συνεργάτες σας.

Και διερωτάται ο απλός πολίτης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Είναι αυτή εικόνα κυβέρνησης; Έτσι κυβερνάται ο τόπος; Με αυτήν την Κυβέρνηση θα αντιμετωπίσουμε τα αυξανόμενα, τα πολλαπλασιαζόμενα συμπτώματα διάλυσης των πάντων και κυρίως του κράτους; Γιατί η πρώτη, η μεγάλη, η πιο κύρια διαπίστωση των ημερών μας, της εποχής που ζούμε, είναι ότι το κράτος βρίσκεται σε διάλυση, σε κατάσταση αποσύνθεσης.

Ένα κράτος ανίκανο να αντιδράσει στις φυσικές καταστροφές.

Πριν από λίγους μήνες, πυρκαγιές κατέτρωγαν την Ελλάδα και ο κρατικός μηχανισμός απεδείχθη ανήμπορος να αντιμετωπίσει το πρόβλημα, η δε Κυβέρνηση παρέμενε απαθής θεατής, ενώ η τραγική εξέλιξη έθιγε τη χώρα, τους πολίτες, τη ζωή τους, την περιουσία τους.

Ένα κράτος που είναι ανίκανο, που είναι αδύναμο να προστατεύσει τη ζωή, την τιμή και την περιουσία των πολιτών.

Η εγκληματικότητα παρουσιάζει αλματώδη αύξηση. Η Ελλάδα μοιάζει ανοχύρωτη πολιτεία. Φόνοι, τραυματισμοί, ληστείες κατά ανυπεράσπιστων πολιτών πολλαπλασιάζονται καθημερινά, κάτω από τα μάτια μίας ευνοημένης Αστυνομίας από την αναξιοκρατία, από τον κομματισμό, από τις λίστες Σουλτάτου και από την ανοχή στα φαινόμενα διαφθοράς, που επέδειξε και επιδεικνύει η Κυβέρνησή σας.

Είναι ένα κράτος που, αντί για φίλος του πολίτη, έχει καταντήσει εχθρός και δυνάστης του, που τον ταλαιπωρεί καθημερινά, τον εξουθενώνει ψυχικά, δεν του προσφέρει στοιχειώδεις υπηρεσίες σε όλους τους τομείς, τον φορολογεί υπέρμετρα και δεν του δίνει ευκαιρίες. Ένα κράτος που αδικεί τους πολλούς για χάρη των λίγων, της προνομιακής κομματικής νομενκλατούρας της Κυβέρνησής σας, των λίγων κρατικοδιδάτων επιχειρηματικών συμφερόντων που στηρίζουν την Κυβέρνησή σας.

Είναι ένα κράτος που συντηρεί και στηρίζει την αδιαφάνεια σε όλα τα επίπεδα, από τα δημόσια έργα και τις προμήθειες του δημοσίου μέχρι την καθημερινή συναλλαγή του πολίτη με τις κάθε φύσεως δημόσιες υπηρεσίες. Είναι ένα κράτος σπάταλο και αδηφάγο, όπου τρισεκατομμύρια πετώνται από το παράθυρο, στον Οργανισμό Αστικών Συγκοινωνιών της Αθήνας, στον ΟΣΕ στην Ολυμπιακή, στον Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, στους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς, χωρίς καμία εξήγηση, χωρίς αιδώ, χωρίς καμία μεταβολή στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, χωρίς ελεγκτικούς μηχανισμούς, χωρίς την ελπίδα ότι αυτός ο καταστροφικός φαύλος κύκλος της άκριτης σπατάλης θα πάρει ποτέ τέλος.

Αυτή η εικόνα του διαλυμένου κράτους, αυτή που καθημερινά ταλαιπωρεί και βασανίζει όλους τους Έλληνες πολίτες, είναι η μεγαλύτερη απόδειξη της αποτυχίας της Κυβέρνησής σας, γιατί οι εύχες, οι ευχάριστες διακηρύξεις περί εκσυγχρονισμού διαψεύστηκαν παταγωδώς από τα συμπτώματα οπισθοδρόμησης, από τα συμπτώματα παρακμής σε όλες τις εκφάνσεις του δημοσίου βίου. Για το σημερινό τριτοκοσμικό κράτος έχετε ακέραια την ευθύνη, κύριε Σημίτη.

Η αποτυχία της Κυβέρνησης επεκτείνεται και σε άλλους κρίσιμους χώρους. Θα ήθελα εδώ εν συντομία να παρουσιάσω εκείνους, που θεωρούμε ως βασικότερους.

Πρώτον, η φορολογία. Είπατε τα γνώριμα που λέτε. Και τα πιστεύετε προφανώς μόνο εσείς, αν τα πιστεύετε και εσείς. Μέσα σε λιγότερο από τρία χρόνια είχαμε παραπάνω από εβδομήντα νέες φορολογικές επιβαρύνσεις με δύο αποτελέσματα. Το πρώτο ήταν η διευρυνόμενη κοινωνική αδικία, γιατί σας διαψεύδουν τα στοιχεία της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πρόσφατα απεκάλυψε ότι σχεδόν 30% ήταν στην τελευταία τριετία η πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση των μισθωτών. Το δεύτερο, εξίσου σημαντικό ως αρνητικό αποτέλεσμα, ήταν η αποθάρρυνση οποιασδήποτε επενδυτικής δραστηριότητας.

Να συμπεριλάβω εδώ το διωγμό των μικρομεσαίων που βεβαίως, υφίστανται την άδικη φορολογική πίεση. Αυτός ο διωγμός αναδεικνύει και άλλα σημεία πλευρές της συμπεριφοράς της Κυβέρνησης. Έμποροι, βιοτέχνες, επαγγελματίες αντιμετωπίζονται ως εχθροί, με αποτέλεσμα σήμερα ένας από τους λόγους για την αύξηση της ανεργίας να είναι η κακομεταχείριση της μικρομεσαίας επιχείρησης.

Δεύτερον, η παντελής αδυναμία προώθησης των διαρθρωτικών τομών. Φοβούμαι ότι έχουμε γίνει κουραστικοί να το επαναλαμβάνουμε. Οι αποκρατικοποιήσεις δεν προωθούνται. Η τομή, η αναβάθμιση στη Δημόσια Διοίκηση δεν προχωρά. Αξιοκρατία, κίνητρα για καλύτερη απόδοση, διαρκής δια βίου εκπαίδευση παραμένουν κουβέντες του αέρα, που δεν αντιστοιχούν στην κυβερνητική πράξη. Και βέβαια διαιωνίζεται και παραμένει η αδυναμία σας ή η άρνησή σας να επιχειρήσετε να περιορίσετε τη δημόσια σπατάλη.

Τρίτον, κραυγαλέα αποτυχία της Κυβέρνησης στον κρίσιμτο τομέα της παιδείας. Παρέλκει να επαναλάβω γιατί η παιδεία είναι η κρίσιμότερη, η πιο καίρια διαρθρωτική αλλαγή, για να προϋπαντήσουμε τον 21ο αιώνα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Από τη μια πρόχειρες, δήθεν μεταρρυθμίσεις, θύματα των οποίων είναι οι νέοι και οι οικογένειές τους, από την άλλη, υποχρηματοδότηση. Πρόσφατα απεκαλύφθη ότι η Ελλάδα υστερεί, σε βαθμό που περίπου βρίσκεται στην αναλογία ένα προς δύο, προς τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Και αποδεικνύεται εδώ πόσο λαϊκιστικοί ήταν οι ισχυρισμοί σας, όταν λέγαμε ότι σταδιακά, πράγματι, υπό τις υφιστάμενες δυσκολίες, πρέπει να υπάρξει μία επαναθεώρηση των προτεραιοτήτων στις δημόσιες δαπάνες, ώστε βήμα-βήμα οι πιστώσεις για την παιδεία να αυξηθούν και να προσεγγίσουν το 5%. Σας θυμίζω ότι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος ξεπερνάει το 5%.

Αποτέλεσμα των προχειροτήτων στην παιδεία είναι ότι ήδη φέτος έχει διπλασιαστεί η προσφυγή στα φροντιστήρια και με το κριτήριο του αριθμού των μαθητών, αλλά και με το κριτήριο της οικογενειακής δαπάνης.

Και βέβαια είναι περιττό να επαναλάβω την άρνησή σας να δείτε με σύγχρονο επιτέλους μάτι τη μεταρρύθμιση που σας έχουμε προτείνει και για τη σύσταση και λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων, όπως και πιο πρόσφατα την επαμφοτερίζουσα στάση σας να στηρίζετε μία καίρια απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που είχε το θάρρος να καινοτομήσει και να πει ότι επιτέλους, πρέπει να υπερασπιστούμε ουσιαστικά το πανεπιστημιακό άσυλο. Γιατί το πανεπιστημιακό άσυλο έχει στόχο την υπεράσπιση των

αρχών της ελευθερίας και της δημοκρατίας, τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και όχι να καταντά να είναι εκτροφείο εγκληματικότητας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέταρτον, η ανικανότητα απορρόφησης των κοινοτικών πόρων και της προώθησης των μεγάλων έργων. Ένα χρόνο πριν την εκπονή του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης το συνολικό ποσοστό απορρόφησης ούτε καν το 50% δεν φτάνει. Αυτό και μόνο ως παρατήρηση, ως αξιολογικό στοιχείο, αρκεί να καταδείξει ότι είστε μία αποτυχημένη Κυβέρνηση.

Και αν προχωρήσει κανείς στην απαρίθμηση των μεγάλων έργων, θα δει ότι στις καίριες επιλογές- Εγνατία, ΠΑΘΕ, ΜΕΤΡΟ, ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης- δράτε με τεράστια καθυστέρηση και ακόμα πιο μεγάλα ερωτηματικά σε ό,τι αφορά τη διαδικασία που ακολουθήσατε.

Και μια και είμαστε στα έργα, να σημειώσω την τραγική καθυστέρηση στην προώθηση της υπόθεσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Περισσότερο από ένα χρόνο μετά την ανάθεση δεν έχει γίνει τίποτα και το ξέρετε πολύ καλά.

Αδιέξοδο στον αγροτικό τομέα. Χάθηκαν όλες οι μάχες σε κοινοτικό επίπεδο, από το γάλο και το βαμβάκι μέχρι τα πατωροκπευτικά, το ρύζι και τον καπνό.

Και εσείς, κύριε Σημίτη, παραμένετε σε όλες αυτές τις μάχες απαθής και αμέτοχος θεατής. Μειώνονται σταθερά οι επενδύσεις στον αγροτικό τομέα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Η Αγροτική Τράπεζα, ο ΕΛΓΑ, το ίδιο το Υπουργείο Γεωργίας, αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες. Χαρίζετε άκριτα, και με προφανή την μικροπολιτική σκοπιμότητα, αμαρτωλά χρέη σε αγροτικούς συνεταιρισμούς.

Όμως δεν υπάρχει ανάγκη διεξοδικότερης ανάλυσης για τα αγροτικά, αφού μόνος σας με τις πράξεις σας προ ολίγων εικοσιτετραώρων, συνομολογήσατε με τον επισημότερο τρόπο την ορθότητα και των καταγγελιών και των προτάσεων μας.

Οφείλω, όμως, να υπογραμμίσω ότι η αναζήτηση αποδιοπομπαίων τράγων δεν σας απαλλάσσει από τις βαρύτερες προσωπικές ευθύνες και στον τομέα αυτόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανικανότητα της Κυβέρνησης να εκσυγχρονίσει το κράτος, να προωθήσει τις διαρθρωτικές τομές, να δημιουργήσει πλαίσιο και κλίμα ευνοϊκό προς την επενδυτική δραστηριότητα, να αξιοποιήσει τους κοινοτικούς πόρους, να προωθήσει με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα τα μεγάλα έργα υποδομής, έχει ως αποτέλεσμα τη διαρκή αύξηση της ανεργίας. Ανεργία που, κατά το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Απασχόλησης, προσεγγίζει πια σχεδόν το 14%.

Ανεργία που πλήττει καίρια κυρίως τους νέους και τις γυναίκες, ανεργία που τείνει να εισβάλλει σε κάθε ελληνικό σπίτι, ανεργία που βάζει δυνάμει στα ίδια τα θεμέλια της κοινωνίας μας. Μία κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που στρώχνει στο περιθώριο τους νέους είναι μία κοινωνία χωρίς αύριο. Και μία κυβέρνηση, που είναι ανίκανη να αντιδράσει στην αναπτυσσόμενη δυναμική ανεργίας, που παραμένει αμέτοχος θεατής στη δραματική αυτή επιδείνωση, είναι μία κυβέρνηση που επωμίζεται τεράστιες ευθύνες έναντι των πολιτών, έναντι του τόπου, έναντι του εθνικού μας αύριου.

Η ανικανότητα και η αναποτελεσματικότητά σας οδηγεί στη διεύρυνση της κοινωνικής αδικίας. Κοινωνική αδικία που φθάνει στα όρια της αναληψίας, γιατί είναι οι πολλοί, η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων που φορτώνονται το βάρος της αποτυχίας, αλλά και της επιλογής σας να μη θίξετε τα κακώς κείμενα, δηλαδή τα συμφέροντα των λίγων της κομματικής σας νομενκλατούρας και των κρατικοδίαιτων δραστηριοτήτων.

Θέλω εδώ να κάνω μία κατά την άποψή μου καίρια επισήμανση.

Είναι ψεύδος, είναι λαϊκισμός, είναι παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη να λέγεται ότι το έλλειμμα κοινωνικής ευαισθησίας θεραπεύεται ή έστω μετριέται μόνο με αύξηση της δημόσιας δαπάνης.

Εμείς απορρίπτουμε ένα κράτος εύκολων και άκριτων παροχών.

Πιστεύουμε όμως βαθιά σε μία πολιτεία δικαίου και κοινωνικής αποτελεσματικότητας. Και σας το λέω αυτό, ενώ είναι πρόσφατη η επισήμανση -που μάλιστα κατά κόρον γράφτηκε ακόμα και από τις φιλικές σας εφημερίδες- ότι κατά τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η Ελλάδα είναι η χώρα ουραγός στο επίπεδο των κοινωνικών δαπανών.

Ο εκσυγχρονισμός του κράτους, η αναβάθμιση της διοίκησης, η σύγκρουση με τη διαφθορά, η φορολογική μεταρρύθμιση, μία παιδεία που θα δίνει στους νέους τα εφόδια να σταθούν ισάξια στο δύσκολο ανταγωνιστικό κόσμο του αύριο, μια πολιτική ανάπτυξης μέσω των αποκρατικοποιήσεων, της ορθολογικής διαχείρισης του δημόσιου χρήματος, της αξιοποίησης των κοινοτικών πόρων, της ταχείας αποπεράτωσης των έργων υποδομής, της κατάργησης των μονοπωλίων και του ανοίγματος στον ανταγωνισμό, είναι μία πολιτική που θα δημιουργούσε, θα μπορούσε να δημιουργήσει δυναμική απασχόλησης.

Γι' αυτό, υπογραμμίζω -και επιμένω- ότι τα πραγματικά δείγματα ουσιαστικής, χειροπιαστής κοινωνικής αποτελεσματικότητας και ευαισθησίας, είναι αυτά. Δεν είναι ανάγκη να καταφεύγει κανείς στις γνώριμες -και εν πολλοίς αναχρονιστικές συνταγές -του να πετάει χρήματα και μάλιστα προεκλογικά, όπως μας είχατε συνηθίσει πολλά χρόνια, για να κάνει δήθεν κοινωνική πολιτική.

Ανασυγκροτείτε το δημόσιο βίο, κάντε τις τομές που χρειάζεται, ξεφύγετε επιτέλους από τις αποτυχημένες συνταγές, που σας οδηγούν σε φιάσκα, όπως το φιάσκο της Ολυμπιακής και το φιάσκο της Ιονικής, και θα δείτε ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια να φτιάξουμε επιτέλους μια πολιτεία, που θα είναι φιλικότερη στον πολίτη, όχι με την έννοια της προσωπικής εύνοιας ή της κομματικής εύνοιας, αλλά φιλικότερη στον πολίτη ως πολιτεία δικαίου.

Θεωρώ αναγκαίο όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σταθώ για λίγο και στην πολιτική που αφορά στα εθνικά μας θέματα. Γιατί δυστυχώς επιβεβαιώνονται οι φόβοι μας και οι επισημάνσεις που διαρκώς σας κάνουμε, ότι η πολιτική του κατευνασμού και των υποχωρήσεων, που έχετε δυστυχώς υιοθετήσει, οδηγεί στην αποθράσυνση της Τουρκίας, στην κλιμάκωση των προκλήσεων και των διεκδικήσεων της και στην περαιτέρω αποσταθεροποίηση. Η δυσκολία αντιμετώπισης της συστηματικής προσπάθειας να υπερκερασθεί το ελληνικό βέτο σε ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση της Τουρκίας, η αποδεχθείσα ανικανότητα πρόβλεψης, ώστε να εξασφαλισθούν έναντι αυτής τουλάχιστον ουσιαστικά ανταλλάγματα, η προφανής αμηχανία της Κυβέρνησης να στηρίξει αποφασιστικά το δικαίωμα άμυνας και αποτροπής της Κύπρου, οι δυσχέρειες που παρουσιάζονται στην προώθηση της ενταξιακής πορείας της Κύπρου και η αποτυχία εκλογής της Ελλάδας στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, είναι αμφίσημα, συνάμα όμως και ανησυχητικοί δείκτες για του λόγου το αληθές.

Σας έχω επανειλημμένως τονίσει ότι η αποτυχία σας να ενταχθούνε έγκαιρα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ο εθνικός υποβιβασμός του περασμένου Μαΐου -γιατί περί εθνικού υποβιβασμού πρόκειται, όταν η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα που ήθελε, που έπρεπε, αλλά δεν μπορούσε- εκτός των άλλων πολλαπλών αρνητικών της συνεπειών, είχε σαν αποτέλεσμα και το να βρεθούμε πιο αδύναμοι, πιο εύαλωτοι, πιο εκτεθειμένοι σε κάθε φύσης πιέσεις και εκβιασμούς. Και δυστυχώς δεν άργησε να επαληθευθεί η πρόβλεψη αυτή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κάνω την αναφορά αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί, εκτός από την πρωτογενή της αξία, μου δίνει την ευκαιρία να ξεκαθαρίσω ορισμένα βασικά πράγματα για την ΟΝΕ, την ΟΝΕ που κατά κόρον μνημονεύετε και στην οποία κατά κόρον ομνύετε πίστη.

Είναι ανάγκη να αντιληφθείτε, κύριε Σημίτη, τα εξής στοιχειώδη:

Πρώτον, για μας ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός είναι σταθερή αξία της πολιτικής μας φυσιολογίας, ταυτότητας, προσέγγισης, φιλοσοφίας και εφαρμοσμένης πολιτικής...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...και τον έχουμε υπηρετήσει με συνέπεια, με σταθερότητα,

με συνέχεια και αξιοπιστία. Άλλοι στην πορεία άλλαξαν το δικό τους προσανατολισμό. Φυσική προέκταση του ευρωπαϊκού μας προσανατολισμού είναι η αμετακίνητη θέση μας, η επίμονη θέση μας ότι πρέπει να μπούμε και μάλιστα να μπούμε το ταχύτερο στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Αυτό δεν μπορεί να κρύβει ή να συγκαλύπτει τη δική σας αποτυχία να βάλετε την Ελλάδα στην ΟΝΕ έγκαιρα, με τα αρνητικά αποτελέσματα, ορισμένα εκ των οποίων ήδη έθιξα.

Τρίτον, δεν μπορεί επίσης να κρύβει την πραγματικότητα ότι εσείς έχετε διαλέξει το δρόμο της ονομαστικής μόνο αποκλειστικά σύγκλισης, καταφεύγοντας μάλιστα σε κάθε είδους αλχημείες, μαγειρέματα αριθμών, αυτό που κομψά ονομάζετε "δημιουργική λογιστική", που πράγματι εν τινι μέτρω γίνεται δεκτό στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν είμαστε εμείς εκείνοι που θα σας πούμε "μην το κάνετε", αν εξυπηρετεί πράγματι το εθνικό συμφέρον. Αλλά δεν μπορεί αυτό να κρύβει ένα γεγονός, ότι έχετε αδιαφορήσει για την πραγματική κατάσταση της οικονομίας και την πραγματική σύγκλιση.

Και είναι ανάγκη να υπογραμμισθεί εδώ ότι αναμφίβολα η είσοδος μας στην ΟΝΕ είναι αναγκαία. Εκείνο όμως που αφορά στους πολίτες είναι το μέλλον της χώρας και το μέλλον της πραγματικής οικονομίας. Διαφορετικά όλα τα αδιέξοδα, όλα τα προβλήματα θα τα βρούμε μπροστά μας. Και θα τα βρούμε μάλιστα πολλαπλασίως μπροστά μας σε μεγέθυνση μια και η συμμετοχή μας θα είναι η συμμετοχή μιας χώρας εξασθενημένης, εξουθενωμένης, μη ανταγωνιστικής, μιας χώρας ουραγού.

Τέταρτον, η ΟΝΕ είναι πράγματι σημαντικός εθνικός στόχος, αλλά δεν αποτελεί ούτε πληροί το συνολικό περιεχόμενο του ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Με απλά λόγια είναι οξύμωρο να μιλάμε από τη μια για την ΟΝΕ και από την άλλη να έχουμε ένα κράτος τριτοκοσμικό, μια παιδεία υποβαθμισμένη, τους πολίτες εγκαταλελειμμένους στην τύχη τους έναντι της εγκληματικότητας, την ανεργία να καλπάζει και το σύστημα υγείας σε κατάρρευση. Αυτό δεν σημαίνει ότι αναιρούμε την πίστη μας, την πεποίθησή μας, την προσήλωσή μας, τον προσανατολισμό μας προς την ευρωπαϊκή οικογένεια και την ΟΝΕ σαν πρώτο πιο άμεσο και συγκεκριμένο στόχο. Όμως πρέπει να αναλογισθείτε τις ευθύνες της δικής σας ανεπάρκειας για την υστέρηση σε όλους τους τομείς.

Και πέμπτον, ίσως το σημαντικότερο -γιατί τα άλλα τα έχουμε ξαναπεί- η ΟΝΕ και ο ευρωπαϊκός μας προσανατολισμός, όντας πράγματι καίριος εθνικός στόχος, δεν μπορεί να γίνεται αντικείμενο κακοποίησης και μικροπολιτικής εκμετάλλευσης. Και αυτό γίνεται, κύριε Σημίτη, όταν την επικαλείσθε, για να καλύψετε την προσωπική σας αδυναμία, την κυβερνητική ανεπάρκεια και τα εσωκομματικά σας προβλήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είπατε πριν από λίγα λεπτά ότι εμείς υπονομεύουμε την πορεία προς την ΟΝΕ. Μόνος σας την υπονομεύετε εσείς και η Κυβέρνηση, που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο ύψος των περιστάσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι σε ένα άλλο θέμα, τη γνωστή καραμέλα ότι δεν σας προτείνουμε θέσεις, ότι δεν σας παρουσιάζουμε προτάσεις. Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι απόψεις μας, η κριτική μας, οι θέσεις μας επιβεβαιώθηκαν και επιβεβαιώνονται και μάλιστα με ρυθμό ταχύτερο απ'ό,τι μπορούσαμε και εμείς να εικάσουμε. Δυστυχώς εσείς χάσατε τα πιο δημιουργικά χρόνια που έχει κάθε κυβέρνηση. Δυστυχώς αρνηθήκατε, αρνείστε και απορρίπτετε συλλήβδην -και αλαζονικά ενίοτε -όλες τις προτάσεις που σας έχουμε κάνει.

Δεν μας ακούσατε και δεν μας ακούτε για τις διαρθρωτικές τομές. Δεν μας ακούσατε για την Ολυμπιακή. Δεν μας ακούσατε για την Ιονική. Δεν μας ακούσατε για την ανάγκη γενναίων αποκρατικοποιήσεων. Δεν μας ακούσατε για την ανάγκη της περιοστολής της δημόσιας σπατάλης. Δεν μας ακούσατε για την ανάγκη της μεταρρύθμισης στη βυθιζόμενη, στην τελματωμένη Δημόσια Διοίκηση. Δεν μας ακούσατε για την παιδεία. Δεν μας ακούτε για την προτεραιότητα της φορολογικής μεταρρύθμισης. Δεν

μας ακούσατε για τα αγροτικά. Δεν μας ακούσατε, δεν μας ακούτε για τους μικρομεσαίους. Δεν μας ακούτε για την ανάγκη ουσιαστικής καταπολέμησης της διαφθοράς.

Συστηματικά και μονότονα απορρίπτετε όλες τις προτάσεις, όλες τις δημιουργικές πρωτοβουλίες μας. Σας θυμίζω πρόχειρα δύο.

Σας έχουμε καταθέσει σχέδιο νόμου για πλαίσιο αποκρατικοποιήσεων. Το έχετε απορρίψει και μάλιστα το αναβάλλετε, από μήνα σε μήνα, να έλθει ακόμη και σε συζήτηση στη Βουλή. Και είναι δυνατόν να μη δημιουργεί τουλάχιστον ερωτηματικά και εύλογες υποψίες το γεγονός ότι απορρίψατε την πρότασή μας, υπό μορφή μάλιστα συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, για τη σύσταση ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, που θα ελέγχει τις συμβάσεις και τις προμήθειες του δημοσίου, όταν είναι γνωστό ότι κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας έχει τεράστια ερωτηματικά για τον τρόπο που γίνονται; Οχυρώνασθε πίσω από ένα φτηνό και υποκριτικό ισχυρισμό ότι δήθεν δεν σας κάνουμε προτάσεις, αλλά αυτό τελικά, αυτός ο ισχυρισμός αποδεικνύει τη γύμνια της δικής σας πολιτικής.

Παρ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα συνεχίσουμε, χωρίς ιδιαίτερες ελπίδες ότι θα σας συνεντίσουμε, ότι θα συνέλθετε, θα συνεχίσουμε συστηματικά και μέσα και έξω από τη Βουλή και μάλιστα με αποκορύφωμα τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό. Και θα το κάνουμε πρώτα απ' όλα, γιατί αυτό μας επιτάσσει το χρέος μας για το λίγο χρόνο που θα είμαστε ακόμη Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεύτερον, γιατί συναισθανόμαστε τις ευθύνες μας έναντι των πολιτών και τρίτον -και εδώ αποδίδουμε πολύ μεγάλη σημασία- γιατί επιθυμούμε οι Ελληνίδες και οι Έλληνες να γνωρίζουν από τώρα ποια πολιτική θα εφαρμόσουμε ως αυριανή Κυβέρνηση, χωρίς αιφνιδιασμούς, χωρίς αυτοσχεδιασμούς, χωρίς προεκλογικές δημοσκοπίες, χωρίς καχυποψία έναντι των πολιτών. Το θεωρούμε αυτό καίριο για την έναρξη της επανοικοδόμησης των απαραίτητων σχέσεων εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και πολιτείας, που τόσο έχουν τραυματιστεί τα τελευταία χρόνια.

Αυτά τα τερτίπια των αιφνιδιασμών και της καχυποψίας προς τους πολίτες τα αφήνουμε σε σας, που πληρώνετε σήμερα τις συνέπειες της παλαιοκομματικής νοοτροπίας σας. Παλαιοκομματική νοοτροπία που, ειρήσθω εν παρόδω, φάνηκε και μάλιστα σε αρκετό τμήμα του μεγαλείου της και στις πρόσφατες εκλογές για την αυτοδιοίκηση. Και διορισμοί έγιναν, και πιέσεις και εκβιασμοί έγιναν, και απόπειρες εξαγοράς συνειδήσεως έγιναν...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

και διαφήμιση με κοινοτικούς πόρους έγινε, και, ειδικά τη δεύτερη εβδομάδα των εκλογών, είδαμε το απαράδεκτο φαινόμενο της περίπου μονόπλευρης παρουσίας σε όλα τα μέσα επικοινωνίας, κυρίως τα κρατικά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία ακόμα δυσάρεστη, αλλά αυτονόητη πλέον διαπίστωση, που άλλωστε την κάνουν οι περισσότεροι Έλληνες σήμερα.

Ο κ. Σημίτης έχει αποδειχθεί πολύ μικρότερος των περιστάσεων. Το πρόβλημα το συνολικό, τα επιμέρους προβλήματα που έχει ο τόπος έχουν κατά πολύ υπερβεί τις δυνατότητές του. Και τα προβλήματα αυτά, όσο δεν αντιμετωπίζονται, σωρεύονται καθημερινά. Ήδη η διάλυση του κράτους παίρνει μορφή χιονοστιβάδας. Και αν δεν το καταλαβαίνετε εσείς, το ζουν στο πετσί τους όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες σε όλες τις γωνιές της χώρας.

Υπάρχει, λοιπόν, ένα βαθύ χάσμα πια, που χωρίζει τις δυνατότητες του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης με τις ανάγκες, τις απαιτήσεις που έχει η εποχή και η ελληνική κοινωνία.

Και τι γίνεται σ' αυτό το διάστημα; Ο Πρωθυπουργός φαίνεται να συμπεριφέρεται ολοένα και περισσότερο σαν απλός παρατηρητής, σαν ένας εξ αποστάσεως παρατηρητής προβλημάτων, που θα έπρεπε όμως να αντιμετωπίζει ο ίδιος καθημερινά. Και αυτός δεν είναι ο ρόλος του Πρωθυπουργού. Η χώρα έχει ανάγκη από Πρωθυπουργό δράσης, όχι από

Πρωθυπουργό παρατήρησής!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Και ταυτόχρονα, ενώ η κρίση βαθαίνει, ενώ τα φαινόμενα και τα συμπτώματα παρακμής πολλαπλασιάζονται, ο Πρωθυπουργός της χώρας έχει ολοένα και μικρότερη επαφή με την πραγματικότητα. Αυτό φαίνεται από πάρα πολλά πράγματα. Απεκαλύφθη προ ολίγης ώρας με τη δική σας ομιλία. Αν διαβάσει καλά ο απλός, σχετικά νοήμων πολίτης, αντιλαμβάνεται ότι περίπου ισχυρίζεστε πως η Ελλάδα βρίσκεται σε μία θαυμάσια κατάσταση, πως προχωρεί με πολύ καλά βήματα, πως μικροπροβλημάκια μπορεί να υπάρχουν, αλλά είναι ελάσσονα σε σχέση με το τεράστιο έργο που έχετε προσφέρει και ότι όλα, λίγο πολύ, είναι ρόδινα.

Αυτό σημαίνει, κύριε Σημίτη, ότι έχετε χάσει την επαφή με την κοινωνία και τους πολίτες. Και μεταξύ των άλλων, τυπική απόδειξη αυτής της αποκοπής σας από την πραγματικότητα είναι ο πρόσφατος ανασχηματισμός. Αυτόν τον ανασχηματισμό περίμενε η κοινωνία ή νομίζετε ότι είχε μεγάλο ενδιαφέρον η κοινωνία να παρακολουθεί την προσπαθειά σας να τιθασεύσετε το κόμμα σας μεταφέροντας το πρόβλημα στην πλάτη του Κοινοβουλίου; Απασχολούν σήμερα, νομίζετε, το μέσο Έλληνα τα όποια εσωκομματικά παιχνίδια και οι ανούσιοι ανασχηματισμοί ισορροπιών;

Αυτό το μήνυμα πήρατε από τις πρόσφατες εκλογές για την αυτοδιοίκηση, κύριε Σημίτη; Φοβάμαι -το είχα πει άλλωστε το ίδιο βράδυ των εκλογών- ότι δεν πήρατε κανένα μήνυμα. Το μήνυμα βεβαίως εστάλη και ήταν ηχηρότατο. Δεν ελήφθη, όμως, γιατί προφανώς πήγε σε ώτα μη ακουόντων, γιατί έφθασε σε πολιτικούς που έχουν αποκοπεί από την κοινωνία.

Το ότι βρισκόμαστε σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα χάριν των εσωκομματικών σας προτεραιοτήτων αποδεικνύει εναργέστατα ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας δεν πήρε τελικά κανένα μήνυμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Φοβάμαι πως δεν είστε σε θέση πια να λάβετε κανένα μήνυμα από τους πολίτες, από την κοινωνία και το λαό, όσο επίμονα και δυνατά κι αν επιχειρούν να το στείλουν.

Μία είναι η κυρίαρχη διαπίστωση από το σημερινό πολιτικό τοπίο, ιδίως μετά τις πρόσφατες κινήσεις πανικού και την πασιδηλη πολιτική σας αδυναμία: Πρωθυπουργός και Κυβέρνηση έχουν κλείσει τον ιστορικό τους κύκλο. Έχουν κλείσει τον κύκλο τους, όχι μόνο γιατί, όπως έδειξε η πρόσφατη λαϊκή ετυμηγορία, θα οδηγηθούν σε βαριά ήττα στις εθνικές εκλογές, όποτε και να γίνουν αυτές, ούτε μόνο διότι κάθε μέρα που περνά τους αποξενώνει πιο πολύ από τις αγωνίες, τις ανάγκες, τις απαιτήσεις, τις ελπίδες της ελληνικής κοινωνίας. Έχουν κλείσει τον κύκλο τους πάνω από όλα γιατί κατά κράτος έχουν ηττηθεί από τα προβλήματα, για τα οποία εξελέγησαν να αντιμετωπίσουν, γιατί έχουν συμβιβαστεί με την παρακμή, την οποία καθημερινά αναπαράγουν. Έχουν κλείσει τον κύκλο τους, γιατί έχουν μετατραπεί σε αδύναμους παρατηρητές της σημερινής γκρίζας πραγματικότητας, που δεν ταιριάζει ούτε στη χώρα, ούτε στους πολίτες αυτής της χώρας. Ευτυχώς η πατρίδα μας έχει ακόμα ισχυρότερες αντιστάσεις, έχει δυνάμεις και έχει θέληση. Υπάρχουν νεότερες γενιές χωρίς φορτία άλλων εποχών...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

τα οποία οδήγησαν στην παρακμή, γενιές που σήμερα δεν συμβιβάζονται μαζί της.

Στις πρόσφατες εκλογές -και θέλω να κάνω αυτήν την επισήμανση- κατεγράφη η δυναμική αυτού του νέου ξεκινήματος που απαιτεί η κοινωνία, όχι μόνο ως νίκη του αύριο, ήττα του γκρίζου και του μίζερου που εκπροσωπείτε εσείς, αλλά κυρίως με την έννοια της κατάρρευσης των διαχωριστικών γραμμών του χθες, των διαχωριστικών γραμμών του παρελθόντος, με την περιθωριοποίηση των διχαστικών συνθημάτων...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

... με την απόρριψη του ζύλινου πολιτικού λόγου. Είναι βέβαιο ότι η κοινωνία μας απαιτεί να γυρίσουμε σελίδα. Την ώρα που κλείνει ο κύκλος του παλιού και του φθαρμένου, οι πολίτες ζητούν το νέο και το άφθαρτο, απαιτούν το νέο να μη συμβιβαστεί με τη σημερινή

παρακμή, να μη συμβιβαστεί με το σημερινό άθλιο κράτος, να συγκρουστεί με τα οποιαδήποτε κρατικοδίαιτα συμφέροντα, να κάνει τομές.

Αυτά τα μηνύματα εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα έχουμε πάρει. Εκεί που ο κ. Σημίτης επιλέγει τη συντήρηση της παρακμής, εμείς επιλέγουμε τη σύγκρουση με την παρακμή, την αλλαγή της σελίδας.

Η πατρίδα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει προοπτική. Σε μία δημοκρατία δεν υπάρχουν κενά. Στη θέση του σημερινού κυβερνητικού κύκλου, που κλείνει, έρχεται η δυναμική του νέου ξεκινήματος, η θέληση για σύγκρουση με τη σημερινή παρακμιακή πραγματικότητα. Και αυτό το νέο ξεκίνημα το κάνουμε πράξη.

Έχω -και έχουμε όλοι- απόλυτη συνείδηση ότι αυτό το μήνυμα απευθύνεται σε εκείνους που ζητάνε επιτέλους την επόμενη μέρα. Απευθύνεται δηλαδή στους πολλούς, στους συντριπτικά περισσότερους, ασχέτως ποια ήταν η πολιτική αφετηρία ή η κομματική συμπάθεια του παρελθόντος, αλλά που σήμερα μοιράζονται τις αγωνίες μαζί μας για την Ελλάδα του αύριο. Γιατί το αν η Ελλάδα του αύριο θα είναι μια κοινωνία ισότιμη στην Ευρώπη ή ουραγός, για το αν η Ελλάδα του αύριο θα δίνει ευκαιρίες σε όλα της τα παιδιά ή θα υπηρετεί τα συμφέροντα των λίγων.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι το μήνυμα αυτό δεν απευθύνεται σε εκείνους που βολεύονται με την παράταση και τη διαιώνιση της σημερινής παρακμής, αυτά δηλαδή που εκπροσωπείτε εσείς. Είναι όμως ιστορικός κανόνας ότι, όποτε συγκρούονται οι δυνάμεις του αύριο με τις δυνάμεις του χθες, οι δυνάμεις του χθες ισοπεδώνονται, γιατί κανένα μικρό ή μεγάλο συμφέρον και καμία κυβέρνηση, που ζει μόνο για να νέμεται και να διαιωνίζει την εξουσία της, δεν στάθηκαν ποτέ εμπόδιο στις τύχες και στην προοπτική ενός ολόκληρου λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο επιχείρημα το οποίο έφερε ο κ. Καραμανλής ήταν ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι αδύνατη, δεν μπορεί, και γι'αυτό εμείς θέτουμε το θέμα της ψήφου εμπιστοσύνης στη Βουλή.

Αν δούμε τους τελευταίους μήνες και εξετάσουμε ποιες αποφάσεις έπρεπε να παρθούν, θα διαπιστώσουμε ότι όλες εκείνες οι αποφάσεις οι οποίες ήταν αναγκαίες για τη θετική πορεία της οικονομίας, για την αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων, πάρθηκαν. Πάρθηκαν αποφασιστικά, πάρθηκαν όταν έπρεπε και θα παρθούν και τις επόμενες μέρες και τους επόμενους μήνες. Τα σχέδια νόμου τα οποία έπρεπε να ψηφιστούν, ψηφίστηκαν. Η Κυβέρνηση δεν διστάζει, η Κυβέρνηση δεν εδίστασε και δεν πρόκειται να διστάσει.

Πού είναι όμως το πρόβλημα; Το πρόβλημα είναι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υποθέτω ότι θα ζητήσετε ξανά το λόγο ο κ. Καραμανλής. Παρακαλώ, λοιπόν, κάντε ησυχία. Δεν είναι εικόνα αυτή!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Το πρόβλημα είναι στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Διότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση σε όλη αυτήν την περίοδο είναι διττόσωπη, είναι υποκριτική απέναντι στα προβλήματα και έτσι ο Έλληνας πολίτης δεν έχει μια καθαρή εικόνα του τι πραγματικά επιδιώκει και τον πώς πραγματικά συμπεριφέρεται.

Είναι αυτός ο ισχυρισμός αναληθής; Δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία που έλεγε ότι πρέπει να γίνει ιδιωτικοποίηση των τραπεζών και έχει το σημείο αυτό στο πρόγραμμά της; Οι εκπρόσωποι, όμως, της Νέας Δημοκρατίας, στην περίπτωση της Ιονικής, στήριξαν τις διαμαρτυρίες.

Δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία ή δεν είναι, που λέει ότι πρέπει να προχωρήσουμε στη μείωση των δαπανών; Ακούσατε αυτά τα περί σπτάλου κράτους κλπ. Και όμως οι εκπρόσωποί της ήταν εκείνοι οι οποίοι στήριξαν τις αγροτικές κινητοποιήσεις ορισμένων αγροτών σε ορισμένους νομούς, με τα στελέχη της, για να δημιουργήσουν προβλήματα.

Δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία η οποία έλεγε- το ακούσατε- "αποτελεσματικό κράτος" και παρ'όλα αυτά ήταν κατά του "Καποδίστρια" και ήθελε τους εκατοντάδες, τους χιλιάδες δήμους και κοινότητες;

Δεν ήταν η Νέα Δημοκρατία, η οποία συνεννοήθηκε σε ορισμένες περιοχές με εκείνους, οι οποίοι δε θέλουν ακριβώς τη δική της πολιτική απέναντι στην Κυβέρνηση;

Τι δηλώνει αυτό; Όλα αυτά δηλώνουν ότι προσπαθεί μ' αυτήν την πολιτική, την οποία ακολουθεί, μια από 'δω, μια από 'κει κλπ., να παρεμποδίσει την εξέλιξη, να σταματήσει τη δική μας πορεία. Και η δική μας πορεία, τα τρία τελευταία αυτά χρόνια δεν σταμάτησε.

Δεν πετύχαμε τους στόχους, που είχαμε θέσει; Δεν προχωρήσαμε τις διαρθρωτικές αλλαγές; Δεν βρίσκονται σε εξέλιξη και άλλες διαρθρωτικές αλλαγές; Δεν προχωρήσαμε στους περιορισμούς δαπανών, στις αναμορφώσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις, που έπρεπε;

Όλα αυτά είναι μυθεύματα, ότι η Κυβέρνηση δήθεν είναι αδύναμη. Η Κυβέρνηση είναι αποφασιστική, αλλά η Κυβέρνηση θέλει εδώ να δώσουμε ένα μήνυμα στον ελληνικό λαό, ότι θα προχωρήσουμε αταλάντευτα. Αυτή είναι η επιδίωξή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενε κανείς απ' αυτήν την ανάπτυξη ότι θα μπορούσε να σχηματίσει μία συγκεκριμένη εντύπωση για το πλαίσιο και την κατεύθυνση της πολιτικής, την οποία ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία. Εγώ δεν μπόρεσα να σχηματίσω μία εικόνα για το σύνολο των θέσεων. Σχημάτισα μόνο την εικόνα ότι χρησιμοποιήθηκαν εδώ πάλι διάφορα συνθήματα, διάφορα κλισέ, τα οποία ξέρουμε από τις εφημερίδες.

Κατάλογος θεμάτων. Βεβαίως υπάρχουν θέματα στην ελληνική κοινωνία, βεβαίως υπάρχουν προβλήματα. Αν δεν υπήρχαν προβλήματα, τότε προς τι οι κυβερνήσεις; Αλλά πάνω σ' αυτά τα προβλήματα χρειάζεται γραμμή, κατεύθυνση. Και αυτή η γραμμή, η κατεύθυνση, είναι θολή, είναι αφηρημένη, όπως την ακούσαμε. Δεν υπάρχει, ελίσσεται ανάλογα με τις περιστάσεις. Είναι συνθηματική.

Λέχθηκε από τον κ. Καραμανλή ότι συμφωνούν με τη δική μας πολιτική για την ΟΝΕ, ότι είναι πρώτοι εκείνοι που υποστηρίζουν αυτήν την πολιτική, αλλά εμείς φταίμε για το ότι δεν έχουμε μπει ακόμη στην ΟΝΕ. Είναι ένα γνωστό τροπάριο. Κι άλλοτε εδώ, σε συζητήσεις στη Βουλή, είχα επικαλεσθεί την εξέλιξη του προγράμματος σύγκλισης κατά το 1993, του πρώτου προγράμματος σύγκλισης της Νέας Δημοκρατίας.

Δεν κατέρρευσε το πρόγραμμα σύγκλισης αυτό; Δεν απέτυχαν σε όλους ανεξαιρέτα τους στόχους; Δεν βρέθηκε η Ελλάδα πιο μακριά απ' ό,τι ήταν με βάση αυτό το πρόγραμμα σύγκλισης της Νέας Δημοκρατίας; Ποιος έχει την ευθύνη του ότι καθυστέρησε; Οι κύριοι την έχουν την ευθύνη, οι κύριοι με την πολιτική την οποία ακολούθησαν από το '90 μέχρι το '93 και ιδίως το '93.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και γιατί η Κυβέρνηση η δική μας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το 1993 έκανε ένα δεύτερο πρόγραμμα σύγκλισης; Και αυτό το πρόγραμμα σύγκλισης εφαρμόζεται, αλλά ξεκίνησαμε από άλλα στοιχεία, διότι είχε αλλάξει η κατάσταση επί το χείρον με βάση την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επιτέλους αφήστε τον Πρωθυπουργό να μιλήσει! Τι κατάσταση είναι αυτή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν είναι επομένως το δικό μας πρόγραμμα σύγκλισης που έχει την ευθύνη, είναι η πολιτική που ακολούθησαν από το 1990 μέχρι το 1993.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Καραμανλής επανέλαβε και

διάφορα άλλα γνωστά. Παραδείγματα χάρη, το θέμα της απορρόφησης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Μας είπε ότι εδώ στην Ελλάδα συμβαίνουν τα χειρότερα.

Λοιπόν, για να δούμε τι έχουν πει από την επιτροπή και πρώτα απ' όλα να διαπιστώσουμε πότε συνέβησαν τα χειρότερα.

Το πρώτο Πακέτο Ντελέρ εφαρμόστηκε στην Ελλάδα επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα της εφαρμογής του πρώτου Πακέτου Ντελέρ; Ποιο ήταν το αποτέλεσμα της απορρόφησης των πόρων από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας; Η αύξηση της εθνικής παραγωγής κινήθηκε κατά μέσο όρο 0,55% και όταν ήρθε το ΠΑΣΟΚ βελτιώθηκε και αυξήθηκε σημαντικά.

Θα ήθελα επίσης, να πω στον κ. Καραμανλή, επειδή μιλάει για απορρόφηση πόρων, ότι υπήρχε μία ανακοίνωση της Επιτροπής Wulf-Mathies, η οποία είναι η αρμοδία για την παρακολούθηση των έργων.

Διαβάζω από αυτήν την ανακοίνωση, την οποία θα καταθέσω στα Πρακτικά:

"Οι ελληνικές επιδόσεις μετά από ένα αργό ξεκίνημα βελτιώνονται αλματωδώς στους περισσότερους τομείς. Ο ελληνικός ρυθμός απορρόφησης των πόρων είναι τώρα υψηλότερος από το μέσο όρο όλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχω πολλές ελπίδες για τη μελλοντική ανάπτυξη της Ελλάδας και την ικανότητά της να ενταχθεί νωρίτερα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση από όσο θα μπορούσε να αναμενόταν πριν λίγα χρόνια".

Αυτό το επίσημο έγγραφο το καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής για να διαπιστώσετε τι λέει και η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Σημίτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

"Κοινοτικά Διαρθρωτικά Ταμεία για την Ελλάδα: Υπάρχει καλή πρόοδος

Η Ελλάδα, από το 1994 και μετά, σημείωσε μεγάλη πρόοδο στην εφαρμογή και χρησιμοποίηση των Διαρθρωτικών Ταμείων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η διαπίστωση εξάγεται από την Ενδιάμεση Επανεξέταση, η οποία εξετάζει την εφαρμογή και χρησιμοποίηση των Διαρθρωτικών Ταμείων της Ε.Ε. εις το μέσον της τρέχουσας περιόδου (οικονομικής) στήριξης, που είναι 1995-1999. Η Ενδιάμεση Επανεξέταση συμπεραίνει ότι οι ελληνικές επιδόσεις, μετά από ένα αργό ξεκίνημα, βελτιώνεται αλματωδώς στους περισσότερους από τους τομείς. Ωστόσο, για να μπορέσει να ωφεληθεί πλήρως από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, η Ελλάδα πρέπει να συνεχίσει την πολιτική της του εκσυγχρονισμού και των ιδιωτικοποιήσεων. Εις τα μέσα το υ 1998 είχαν ήδη δαπανηθεί περισσότερα από 10 δισεκατομμύρια ECU, ποσό που αντιστοιχεί στο 50% του συνόλου της κοινοτικής στήριξης ύψους 10 δισεκατομμυρίων ECU. Επ' αυτό, είχε, βεβαίως, συνέπειες στην γενική μακροοικονομική ανάπτυξη της χώρας. Η αύξηση του ΑΕΠ είναι 3,5%, πολύ πάνω από τον μέσο όρο, και η ανεργία, παρόλο που κάπως αυξήθηκε, παραμένει ακόμη, χαμηλότερη του κοινοτικού μέσου όρου.

"Εντέλει, η Ενδιάμεση Επανεξέταση μου επιτρέπει να έχω πολλές ελπίδες για τη μελλοντική ανάπτυξη της Ελλάδος και την ικανότητά της να ενταχθεί ενωτερίτερα στη Οικονομική και Νομισματική Ένωση από όσο θα μπορούσε να αναμενόταν πριν λίγα χρόνια", εδήλωσε η Επίτροπος κα Monika Wulf-Mathies, η οποία συμπλήρωσε: "Η Ενδιάμεση Επανεξέταση δείχνει επίσης, ότι είχαμε δίκαιο αν υποστηρίζουμε την πολιτική του εκσυγχρονισμού και ιδιωτικοποιήσεων της Ελληνικής Κυβέρνησης. Θα συνεχίσουμε σ' αυτήν την κατεύθυνση και στην περίοδο μετά το 1999."

Τα συμπεράσματα της Ενδιάμεσης Επανεξέτασης για την Ελλάδα ολοκληρώθηκαν καταρχάς στις 21 Ιουλίου λαμβάνοντας υπόψη τόσο τα αποτελέσματα των εκθέσεων της ανεξάρτητης αξιολόγησης όσο και τις πολιτικές προτεραιότητες της Ένωσης. Ειδικότερα, η αξιολόγηση κατέδειξε σαφώς ότι η αφιέρωση χρόνου και προσπάθειών στην δημιουργία των ονομαζόμενων δομών εφαρμογής, οι οποίες βοηθούν τις

εθνικές αρχές στην καλή και σωστή χρησιμοποίηση των κοινοτικών πόρων, έχει θετικά αποτελέσματα (όπως, για παράδειγμα, η "Εγνατία Α.Ε." που έχει αναλάβει τη διαχείριση της κατασκευής του αυτοκινητοδρόμου Εγνατία, ή η "Αττικό Μετρό", η οποία είναι υπεύθυνη για την κατασκευή του Μετρό της Αθήνας). Σήμερα, ανακτώνται ο χρόνος που διατέθηκε στα πρώτα χρόνια της τρέχουσας περιόδου όπως και οι καθυστερήσεις στην απορρόφηση των κονδυλίων, ενώ είμαστε μάρτυρες ενός ταχέως ρυθμού απορρόφησης σε συνδυασμό με μία ποιοτικώς καλή εφαρμογή και χρησιμοποίηση των κονδυλίων. Στην πραγματικότητα, ο ελληνικός ρυθμός απορρόφησης των πόρων των κοινοτικών Διαρθρωτικών Ταμείων είναι τώρα υψηλότερος από τον μέσο όρο όλων των κρατών - μελών της Ε.Ε.

Σημερινή ανακοίνωση της κοιμισιόν, μόλις την πήρα.

Πιο συγκεκριμένα, παρά την Ενδιάμεση Επανεξέταση, αποφασίσθηκαν αλλαγές αξίας 915 εκατομμυρίων ECU. Μεταξύ αυτών των αλλαγών είναι:

- Η ενίσχυση και επικέντρωση των κονδυλίων που έχουν ξεχωρίσει για τη βελτίωση των σιδηροδρομικών (επιπλέον 67 εκατομ. ECU) και οδικών υποδομών (επιπλέον 225 εκατομ. ECU). Ειδικότερα, οι περιφερειακή οδός Αθηνών μπορεί πλέον να ολοκληρωθεί ταχύτερα από το αρχικώς αναμενόμενο, ώστε να μειωθεί η ατμοσφαιρική ρύπανση και η κυκλοφοριακή συμφόρηση μέσα στην πόλη, αλλά και για να δημιουργηθεί μια ταχεία κυκλοφορίας σύνδεση με το νέο Διεθνές Αεροδρόμιο.

- Για τον σκοπό της μείωσης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, προστέθηκαν 44 εκατομμύρια ECU για την αγορά λεωφορείων αστικής συγκοινωνίας φιλικών προς το περιβάλλον, που θα χρησιμοποιούν φυσικό αέριο ως καύσιμο.

- Ενισχύθηκε το Πρόγραμμα Βιομηχανίας με 230 εκατομμύρια ECU ώστε να υπάρξει καλύτερη συμβολή στην ανάπτυξη των Μικρών - Μεσαίων Επιχειρήσεων.

- Ενισχύθηκαν οι δραστηριότητες για την επαγγελματική ανάπτυξη και την ανάπτυξη δεξιοτήτων με τη μεταφορά 240 εκατομμυρίων ECU στο Πρόγραμμα "Διαρκής Κατάρτιση".

- Προσαρμόστηκαν οι δραστηριότητες των Διαρθρωτικών Ταμείων ώστε να αυξηθεί η κοινοτική ενίσχυση στην κατασκευή και τον εξοπλισμό σχολείων, με το ποσό των 200 εκατομμυρίων ECU.

Εξάλλου, διαπιστώθηκε η ύπαρξη οικονομιών σε τρέχοντα προγράμματα, τα οποία για διάφορους λόγους, έχουν χαμηλότερη απορροφητικότητα και λίγες προοπτικές να δαπανήσουν ολόκληρο τον προϋπολογισμό τους μέχρι το τέλος του 1999. Αυτά τα προγράμματα είναι, για παράδειγμα, η νέα γέφυρα ζευξέως Ρίου - Αντιρίου η οποία θα πρέπει να ολοκληρωθεί στη νέα περίοδο (-115 εκατ. ECU), ο εκσυγχρονισμός των ΕΑΤΑ (-50 εκατ. ECU) και το Πρόγραμμα Τουρισμού και Πολιτισμού (-120 εκατ. ECU).

Στη διαδικασία της Ενδιάμεσης Επανεξέτασης συμπεριελήφθησαν, επίσης, οι συνέπειες από την υποτίμηση της Δραχμής τον περασμένο Μάρτιο. Αυτό θα οδηγήσει στη συνολική αύξηση του ποσού των προγραμμάτων (σε δραχμές), ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις θα υπάρξει ένα αυξημένο ποσοστό κοινοτικής παρέμβασης. Η συνολική εθνική συμμετοχή σε δραχμές θα παραμείνει αμετάβλητη).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ας έρθω τώρα στο πρόγραμμα των κοινωνικών πόρων και της κοινωνικής πολιτικής.

Οι κοινωνικές δαπάνες το 1980 ήταν 9,7% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Το 1989 τις είχαμε ανεβάσει στο 16,4%. Αυτή ήταν η κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Ήταν στο 16,4%.

Τι έγινε στη συνέχεια επί Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας; Ακούσατε τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μας ανέπτυξε δια μακρών το ότι αυτός έχει μία κοινωνική αντίληψη. Λοιπόν, τα επόμενα τρία χρόνια οι κοινωνικές δαπάνες μειώθηκαν επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Το δείχνουν τα στατιστικά στοιχεία. Αυτή είναι η αλήθεια και αυτή είναι η αντίληψη, την οποία έχει η Νέα Δημοκρατία απέναντι στις κοινωνικές δαπάνες.

Τις παραλάβαμε το 1993 στο 15,8% και τις αυξήσαμε στο 20,7% το

1995, κατά πέντε ολόκληρες μονάδες και συνεχίζει αυτή η προσπάθεια να αυξήσουμε τις κοινωνικές δαπάνες. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό δείχνει ποια παράταξη στην ελληνική πολιτική ζωή είναι εκείνη που στηρίζει την προσπάθεια για βελτίωση της κοινωνικής θέσης του πολίτη.

Ας έρθουμε και σε ένα άλλο θέμα της ανεργίας. Είπε ο κ. Καραμανλής ότι σύμφωνα με τα στοιχεία, τα οποία διαθέτει, η ανεργία έχει αυξηθεί στο 15, δεν ξέρω, τοις εκατό ...

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας): Στο 14%.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Στο 14%, πολύ σωστά. Το συγκρατήσατε. Σας παρακαλώ να συγκρατήσετε και κάποιους άλλους αριθμούς.

Λοιπόν, σύμφωνα με τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης η ανεργία το 1997 στην Ελλάδα ήταν 9,6% όσο και το 1996. Αυτή είναι η αλήθεια.

Το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο απασχόλησης έκανε μία αναγωγή της μερικής απασχόλησης, για να δείξει τι ανεργία θα είχαμε, αν δεν υπήρχε αυτή η μερική απασχόληση. Έτσι, παρουσίασε για την Ελλάδα αυτό το ποσοστό 13% με 14%, αλλά παρουσίασε και για άλλες χώρες διαφορετικά στοιχεία. Η Ολλανδία έχει 6% ανεργία και σύμφωνα με αυτόν τον υπολογισμό έχει 15%. Αυτός είναι ένας υπολογισμός σε σχέση με τη μερική απασχόληση και δεν έχει σχέση με την ανεργία. Η ανεργία, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι αυτή που ανέφερα.

Ακούσαμε ότι οι επενδύσεις είναι στάσιμες. Όλα τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν ότι οι επενδύσεις αυξάνονται. Οι επενδύσεις, και οι δημόσιες και οι ιδιωτικές, είναι υψηλότερες.

Όλα αυτά τα οποία επισημαίνω, κυρίες και κύριοι, δεν είναι για να ισχυριστώ, όπως ανέφερε ο κ. Καραμανλής, ότι στη χώρα όλα είναι ρόδινα, ότι στη χώρα όλα πάνε καλά, ότι δεν υπάρχουν προβλήματα.

Εγώ ήθελα να επισημάνω, ποια πορεία έχει πραγματοποιήσει αυτή η Κυβέρνηση για να βελτιώσει τις οικονομικές και κοινωνικές επιδόσεις στη χώρα. Η πορεία είναι σημαντική, η πορεία δεν αμφισβητείται. Αυτό είναι έργο του ελληνικού λαού και αυτής της Κυβέρνησης.

Δεν μπορούμε να παίρνουμε σπασμωδικά τίτλους διαφόρων θεμάτων και να λέμε ότι η εικόνα είναι μια εικόνα αρνητική, διότι συμβαίνει αυτό, εκείνο ή το άλλο. Η εικόνα έχει πολλά γκρίζα, η εικόνα έχει πολλά αρνητικά, αλλά εμείς παλεύουμε και αυτά τα αρνητικά θα τα ξεπεράσουμε σιγά σιγά.

Εγώ συμφωνώ με τον κ. Καραμανλή ότι στην κοινωνία μας που αλλάζει, στην κοινωνία που εξελίσσεται χρειάζεται να δώσουμε τόπο σε νέες δυνάμεις, σε νέους ανθρώπους, ότι υπάρχει μία αναμονή από την κοινωνία για να υπάρξουν νέες προσεγγίσεις, νέες ιδέες.

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από τη Νέα Δημοκρατία): Στη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Αλλά η Νέα Δημοκρατία, όπως είπε ο συνάδελφος, είναι αυτή η οποία φέρνει τις νέες ιδέες, τις νέες προσεγγίσεις, τα νέα πρόσωπα;

Εγώ αν κοιτάξω στις δικές σας γραμμές, θα δω πρόσωπα τα οποία δεν μου είναι γνωστά μόνο από το 1990-1993, αλλά πολύ παλαιότερα. Το να ισχυρίζεστε, λοιπόν, εσείς ότι εκπροσωπείτε τη νέα προσέγγιση στην ελληνική πολιτική ζωή είναι ένας ισχυρισμός που δεν ανταποκρίνεται εν πάση περιπτώσει στις ιδέες σας που είναι ιδέες παλιές, ιδέες ξεπερασμένες, ιδέες που δεν ανταποκρίνονται στην εξέλιξη των κοινωνιών, αλλά επίσης δεν ανταποκρίνεται σε αυτό το οποίο ως ανθρωπινό δυναμικό παρουσιάζετε για να πραγματοποιήσετε τις πολιτικές σας.

Εγώ, όπως ανέπτυξα στην εισήγησή μου, έχω συμπεράνει από την πολιτική εξέλιξη των τελευταίων μηνών ότι ο ελληνικός λαός θέλει συγκεκριμένους στόχους για την Ελλάδα και αυτούς τους στόχους μας καλεί να τους πραγματοποιήσουμε, χωρίς διαταγμό και να εξετάσουμε σε κάθε περίπτωση το ένα ή το άλλο που οδηγεί σε καθυστέρηση.

Αλλά η κατεύθυνση είναι καθαρή, η γραμμή είναι καθαρή, η Ελλάδα πρέπει να είναι δυνατή και να έχει παρουσία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Θεωρώ πρωτοφανές ότι πενήντα λεπτά αρχικής εισήγησης και άλλα είκοσι δευτερολογίας, συνολικά εβδομήντα λεπτά, δεν μας είπατε τίποτα, κύριε Σημίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πρέπει να ξεκαθαρίσει εδώ ότι είναι φανερό πια γιατί το λέτε κάθε φορά...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ - κωδωνοκρουσίες)

Κύριοι συνάδελφοι, λίγη ανοχή, τρία τέσσερα λεπτά θα μιλήσω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ησυχία παρακαλώ!

Αν θα ανταποδίδετε εσείς τα ίσα και οι άλλοι ομοίως, τότε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Είναι προφανές, λοιπόν, γιατί το επαναλαμβάνετε κάθε φορά, ότι κάποιος σας έχουν βάλει στο μυαλό -δεν ξέρω σύμβουλοι, επαγγελματίες ή όχι- ότι μια τελευταία γραμμή άμυνας είναι να λέτε ότι "Είναι θολή η εικόνα. Δεν μας προτείνετε συγκεκριμένα".

Αυτός είναι ένας τρόπος πολιτικής εκφοράς, τον οποίο έχετε διαλέξει. Δεν νομίζω ότι εξυπηρετεί ούτε εσάς και σίγουρα ούτε τη χώρα, αλλά για το ποια συμπεριφορά θα ακολουθήσετε εσείς στον κοινοβουλευτικό και μη διάλογο, είστε αποκλειστικά υπεύθυνος.

Ειλικρινά θα σας πω, για μια ακόμη φορά, ότι κινδυνεύουμε να θεωρήσουμε εαυτούς μονότονους, επαναλαμβάνοντας τις βασικές επιλογές, τις οποίες σας έχουμε προτείνει. Θέλω, όμως, να σας υπενθυμίσω ότι χάνετε μια μοναδική ευκαιρία, την ευκαιρία που έχετε πρώτη φορά σεις, ως Κυβέρνηση, να έχετε απέναντί σας Αντιπολίτευση, που σας σπρώχνει στη σωστή κατεύθυνση. Με αυστηρό τρόπο, με κριτική έντονη, αλλά και με προτάσεις που οδηγούν στην κατεύθυνση που χρειάζεται η χώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εν αντιθέσει με αυτό που έκαναν αυτοί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Όταν σας λέμε, για παράδειγμα, ότι πρέπει να προχωρήσετε σε αποκρατικοποιήσεις ευρείες, είναι βέβαιο, κύριε Σημίτη, ότι το ξέρετε και εσείς και τινές τουλάχιστον εκ των Υπουργών σας. Φοβάστε να το κάνετε, όμως. Ξέρετε γιατί; Γιατί σε αντιδιαστολή με αυτά που μας λέγατε πριν από λίγα λεπτά, δεν μπορείτε να πάρετε το πολιτικό και το κομματικό κόστος στην πλάτη σας. Άρα από αυτό φαίνεται ποιος είναι ο διτρόσωπος, εννοώ στην πολιτική του εκφορά.

Μάλιστα- είπατε- αυτή η θολή εικόνα που αποπροσανατολίζει τους Έλληνες πολίτες. Τους υποτιμάτε τους πολίτες. Εκτιμάτε ότι μπορεί κάποιος σήμερα να κοροϊδέψει κανέναν; Στην ανατολή του 21ου αιώνα μπορεί οποιαδήποτε παράταξη ή πρόσωπο να κοροϊδέψει τους πολίτες; Είναι η δική σας αίσθηση ότι οι πολίτες δεν αντιλαμβάνονται. Εκείνο που αντιλαμβάνονται καλά οι πολίτες είναι ότι, δύο χρόνια μετά την εντολή που σας έδωσαν ότι δεν την έχετε προωθήσει, ότι δεν έχετε φανεί αντάξιοι των προσδοκιών τους, ότι καθημερινά πολλαπλασιάζονται τα προβλήματα, ότι καθημερινά εμφανίζεστε κατώτερος των περιστάσεων.

Δύο τρία πολύ σύντομα σχόλια για συγκεκριμένα θέματα που θέσατε. Λέτε: αποκρατικοποιήσεις τραπέζων. Βεβαίως σας το έχουμε πει κατά κόρον και σας είπαμε τι να κάνετε και για την Ιονική. Και σεις πιάνεστε τώρα από το τι είπαν κάποιιοι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι, στους οποίους, στο κάτω-κάτω της γραφής, τη συντριπτική πλειοψηφία την έχετε εσείς, η δική σας παράταξη και είναι εκείνοι που δημιουργήσαν το πραγματικό πρόβλημα.

Εμείς σας είπαμε τι να κάνετε και σας έχουμε αναλύσει και γιατί όχι απλώς αποτύχατε, αλλά φθάσατε σε φιάσκο: γιατί επιχειρήσατε να

κάνετε πολιτική κεφαλαιοποίηση και οι δυνάμεις της αγοράς βέβαια αυτό δεν το ανέχονται.

Μιλήσατε για τον περίφημο πια νόμο των αναγκαστικών συνενώσεων. Ποιος σας είπε ότι έχουμε αλλοιώσει τη θέση μας; Είναι πάγια η θέση μας. Η θέση μας δεν είναι αντίθετη με την κατ'αρχήν έννοια των συνενώσεων. Είναι αντίθετη με τον αυταρχισμό και την αλαζονεία του καταναγκαστικού χαρακτήρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και σε αυτό επιμένουμε και θα επιμένουμε, εμμένουμε και ως αυριανή κυβέρνηση θα το θέσουμε στην κρίση των τοπικών κοινωνιών.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κωδωνοκρουσίες)

Είπατε ότι προχωρήσατε σε διαρθρωτικές αλλαγές. Ποιες; Ποιος τις είδε, πού τις είδε; Εάν εξαιρέσει κανείς κάποιες δειλές και αυτές προσπάθειες μετοχοποιήσεων, και αυτές για εισπρακτικό όφελος κυρίως, καμιά διαρθρωτική αλλαγή δεν προωθήσατε.

Για την Ιονική σας είπα. Να σας θυμίσω το άγος της Ολυμπιακής, για το οποίο έχετε βαρύτατη ευθύνη; Το άγος των αστικών συγκοινωνιών, το άγος της διαιώνισης του ΟΑΕ;

Κύριε Σημίτη, ούτε το νόμο για την εξυγίανση των ΔΕΚΟ, που εσείς ψηφίσατε, δεν τον εφαρμόζετε στην πλήρη έκτασή του.

Περί ONE. Νομίζω σας τα είπα. Και θα επιμείνω στο τελευταίο απ'αυτά που σας είπα. Είναι αδιανόητο και κατώτερο των περιστάσεων με την προβολή ενός σημαντικού εθνικού στόχου να κρύβουμε πίσω του τις αδυναμίες, τις ανεπάρκειες, τις ατέλειές μας, προσωπικές, κομματικές και κυβερνητικές. Επειδή όμως μιλήσατε για πρόγραμμα σύγκλισης, θα σας θυμίσω ότι στο πρόγραμμα σύγκλισης της δικής σας Κυβέρνησης -του 1994 - μιλούσατε και προγραμματίζατε τότε για έγκαιρη συμμετοχή στην ONE. Στην πορεία αλλάξατε το πρόγραμμα και πήγαμε δύο χρόνια μετά. Και, επαναλαμβάνω, εμείς εμμένουμε στην άποψη ότι πρέπει να μπορούμε το ταχύτερο. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι κάποιος δεν έχει την ευθύνη για το γεγονός της καθυστέρησης, κάποιος δεν έχει την ευθύνη για το ότι η χώρα είναι πιο ευάλωτη σε πιέσεις γι'αυτό το διάστημα. Και ποιος άλλος μπορεί να έχει την ευθύνη εκτός απ'αυτόν που κυβερνά, κύριε Σημίτη;

Γνώριμη επίσης αποστροφή των δευτερολογιών σας είναι: "Για όλα φταίει το 1990-1993". Υποβιβάζει το επίπεδο της συζήτησης αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ. Αν είναι δυνατόν, όταν σε μία εικοσαετία ένα κόμμα κυβερνά το 80%, το 90% του χρόνου, και όταν σχεδόν πεντέμισι- έξι χρόνια, κυβερνά το ίδιο κόμμα, να προσπαθεί να αποδώσει ό,τι κακό έγινε σε ένα μικρό χρονικό διάστημα. Και θα σας επαναλάβω και κάτι ακόμα. Κανείς δεν λέει ότι δεν είχαμε ατέλειες. Όμως, είναι προφανές ότι σε πολλές από τις επιλογές σας και μάλιστα εκείνες που ψελλίζετε φραστικά, αλλά φοβάσαστε να εφαρμόσετε ουσιαστικά και αποτελεσματικά, ακολουθείτε εν τίνι μέτρο τις επιλογές εκείνης της Κυβέρνησης. Και αυτό το ξέρουν όλοι και το ξέρουν βέβαια πάνω απ'όλα εκείνοι που σας ψήφισαν στις τελευταίες εκλογές.

Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης: δεν είπατε τίποτα για την ταμπακιά. Η ταμπακιά είναι: είμαστε ή δεν είμαστε ουραγοί στην αξιοποίηση των πόρων; Είναι αλήθεια ή δεν είναι αλήθεια ότι ένα χρόνο πριν την εκπνοή του βρισκόμαστε σε ένα ποσοστό που προσεγγίζει το 50%; Και, μια και αναφέρατε την κ. Ματίς, την αρμόδια επίτροπο, προ ολίγων μόλις εβδομάδων είναι η δική της μαρτυρία που απέδειξε ότι και εκεί που υπάρχει απορρόφηση πόρων, υπάρχει τρομακτική υστέρηση στην ποιότητα και στην αποτελεσματικότητα των εκτελούμενων έργων.

Τώρα, στα περί κοινωνικής πολιτικής και ανεργίας δεν θα πω λεπτομέρειες, τα είπα ήδη. Θέλετε να παίξουμε στατιστικά: Να παίξουμε και στατιστικά. Το ζήτημα, όμως, είναι τι προσλαμβάνει η ελληνική κοινωνία. Αμφισβητείτε ότι ένας στους τρεις Έλληνες νέους είναι άνεργος; Αμφισβητείτε ότι η ανεργία κοντεύει να εισχωρήσει σε κάθε ελληνικό σπίτι; Εγώ χρησιμοποιώ το δείκτη, που επισήμως ανακοίνωσε το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο Απασχόλησης. Μάλιστα, επειδή κάτι

είπατε ότι το αμφισβητήσατε, για την υποαπασχόληση ο δείκτης φθάνει στο 25%, του ίδιου Παρατηρητηρίου. Το θέμα όμως είναι το εξής. Δέχεστε ότι υπάρχει ένα πολύ μεγάλο τέτοιο πρόβλημα; Και αν το δέχεστε, έχετε τη βούληση να ακολουθήσετε κάποιες πολιτικές έναρξης λυσιτελούς αντιμετώπισής του, γνωστού όντος ότι μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν; Όμως μέχρι στιγμής δεν κάνετε τίποτε γι' αυτό.

Είπατε ακόμα για τις νέες ιδέες. Τα αντιπαρέρχομαι αυτά. Εκείνο που θέλω να σας πω καταλήγοντας είναι ότι, κατά την άποψή μου, αποδείξατε και με τη δευτερολογία σας ότι δεν έχετε συνέλθει από την βαρύτατη προσωπική ήττα, που υπέστητε πριν από λίγες εβδομάδες, και γι' αυτό καταφεύγετε σε καινοφανείς θεωρίες περί νέων ιδεών. Εμείς σας είπαμε ποιες είναι οι απόψεις μας. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, γνωστού όντος ότι αδυνατείτε, από αδυναμία πολιτική, να τις υιοθετήσετε, παρ' ότι ξέρετε ότι πολλές εξ αυτών είναι ορθές και με τα δικά σας ακόμα σκεπτικά και γνωστού όντως ότι θα συνεχίσουν να παρελθόν ακόμη, διότι από καιρού εις καιρόν επιχειρείτε, ανεπιτυχώς βεβαίως, σήμερα, να ανασύρετε διχαστικά μηνύματα του παρελθόντος.

Εμείς σε αυτό δεν θα σας παρακολουθήσουμε. Εμείς πιστεύουμε ότι η πρόκληση του 21ου αιώνα είναι τεράστια, οι ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας αδυσώπητες, που δεν επιδέχονται καθυστέρηση. Από τη δική μας πλευρά προχωρούμε στο δρόμο, τον οποίο έχουμε χαράξει, αταλάντευτοι. Και απευθυνόμαστε, για μια ακόμα φορά σας το επισημαίνω, στους πολλούς που έχουν βγάλει το συμπέρασμά τους και απ' αυτό το συμπέρασμά τους πρώτο δείγμα πήρατε στις πρόσφατες εκλογές για την αυτοδιοίκηση. Είναι βέβαιο ότι έρχονται βαρύτερα και οδυνηρότερα για εσάς μηνύματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι, ο κ. Καραμανλής εξέτασε τα διάφορα θέματα που έθιξα στη δευτερολογία μου. Δεν θα επανέλθω στις τοποθετήσεις του. Ο καθένας έχει τις απόψεις του. Είπε τα επιχειρήματά του, αλλά τόνισε κλείνοντας ότι εμείς και ιδιαίτερα εγώ εκπροσωπώ το παρελθόν.

Και εδώ θα ήθελα να σταθώ σε ένα σημείο στο οποίο δεν αναφέρθηκα στην πρωτολογία μου για να δούμε ποιους έχει τις πρακτικές του παρελθόντος.

Ακούσατε την ομιλία του κ. Καραμανλή και ακούσατε στο τέλος ότι αναλώθηκε σε διάφορους χαρακτηρισμούς για το πρόσωπό μου, χρησιμοποίησε την έκφραση "μικρός", χρησιμοποίησε την έκφραση "εξ αποστάσεως παρατηρητής των προβλημάτων" και ασχολήθηκε με το δικό μου πρόσωπο για να καταδείξει την αδυναμία της πολιτικής.

Αυτή η προσωποποίηση, αυτές οι υβριστικές αναφορές ανήκουν βεβαίως στο παρελθόν. Είναι μια παλαιά γνωστή τακτική της συντηρητικής παράταξης να μη συζητά επί της ουσίας, αλλά να προσωποποιεί διαφορές. Και εγώ είχα το καλοκαίρι -επειδή είχαμε πάλι αυτήν τη συζήτηση- δηλώσει στον κ. Καραμανλή ότι δεν πρόκειται να τον παρακολουθήσω σε αυτήν την ανταλλαγή την οποία σκηνοθετεί για να εκφέρει τις προετοιμασμένες ύβρεις του, διότι πιστεύω ότι αυτή η τακτική δεν ανταποκρίνεται στο επίπεδο του Κοινοβουλίου. Θίγει το θεσμό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μειώνει όλους εμάς. Αυτές είναι κουβέντες ουζερί ή καφενείου. Αλλά εμείς δεν είμαστε σε ουζερί ή σε καφενείο εδώ. Είμαστε στη Βουλή. Και όταν μιλάμε στη Βουλή πρέπει να σεβόμαστε και τους άλλους και προπαντός να σεβόμαστε το θεσμό. Και αυτό είναι το παρελθόν η διπροσωπία, οι προσωπικές αναφορές, η προσπάθεια να δημιουργήσουμε ένα κλίμα αντιπαράθεσης προσωπική για να σκεπάσουμε τα προβλήματα και τις θέσεις. Και τα προβλήματα και

οι θέσεις δεν σκεπάζονται και ιδίως δεν σκεπάζεται το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία με τις όποιες θέσεις υποστήριξης σήμερα απλώς συγκαλύπτει την ανυπαρξία μιας πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το λόγο παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, είμαστε και εμείς εδώ. Μήπως το ξεχάσατε; Αν είναι έτσι, να φύγουμε. Έχουμε και άλλες δουλειές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ήμουν έτοιμος να δώσω το λόγο σε εσάς, αλλά σκώθηκε ο κ. Καραμανλής.

Κύριε Πρόεδρε, να κλείσουμε όμως -δεν ξέρω αν θα ανταπαντήσει ο κύριος Πρωθυπουργός- για να δώσουμε το λόγο και στους άλλους Αρχηγούς.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, διαμαρτύρεται ο κ. Σημίτης, γιατί ασχολούμαι με το πρόσωπό του. Δηλαδή, δεν θα ασχολούμαστε με τον Πρωθυπουργό της χώρας; Ποιος θα είναι ο δέκτης της κριτικής, των προτάσεων, της πολιτικής μας εναλλακτικής παρουσίας; Βεβαίως θα είναι η Κυβέρνηση, κατά κύριο λόγο όμως ο ίδιος ο Πρωθυπουργός.

Όποτε υφίσταται αυστηρή κριτική, ο κ. Σημίτης καταφεύγει σε άλλα τεχνάσματα: "Μη με υβρίζετε." Ποιος σας ύβρισε; Όταν λέγω ότι ιστορικά και πολιτικά κάποιος αποδεικνύεται κατώτερος των περιστάσεων, είναι αυτό ύβρις; Πού το βρήκατε ότι αυτό είναι ύβρις; Είναι μια πολιτική εκτίμηση.

Όταν λέγω ότι εμφανίσεσθε να έχετε πολιτική αδυναμία, πράγμα που ξέρει όλη η Ελλάδα σήμερα, το ξέρει πάνω απ' όλα το ίδιο σας το κόμμα, μας σέρνετε στη Βουλή μήπως και καταφέρετε να επιβάλετε αυτά, που δεν μπορείτε να επιβάλετε μέσω των κομματικών σας οργάνων, είναι ύβρις αυτό;

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, αλλά εδώ έχουμε μπερδέψει το νόημα των λέξεων. Θα σας έλεγα μάλιστα ότι εσείς ολισθήσατε σε αναφορές, ειδικά στην τρίτη εκφορά του λόγου σας, που δεν προσιδιάζουν στο Κοινοβούλιο.

Να μου επιτρέψετε ακόμη μια τελική παρατήρηση. Κύριε Πρόεδρε, όποιος, όταν υφίσταται κριτική, ενίοτε και αυστηρή πράγματι, αλλά πάντα κόσμια, αντιδρά με τον τρόπο που αντιδρά ο κ. Σημίτης, δείχνει ότι πράγματι έχει μια νοοτροπία τουλάχιστον αλαζονική, ότι αισθάνεται ανασφαλής. Δηλαδή, τι περιμένετε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, κύριε Σημίτη; Να σας πει μπράβο; Και μάλιστα, όταν είναι καταφανής η αποτυχία της πολιτικής σας;

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι από τη δική μας την πλευρά, κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσουμε να κάνουμε με υπευθυνότητα το έργο μας. Και προς τον κ. Σημίτη μια παράκληση. Έστω και τούτη την ώρα, αφού χάσατε δύο χρόνια, κάποιες, τουλάχιστον τις πιο βασικές από τις επισημάνσεις μας, κάντε τις αντικείμενο προβληματισμού για να πω το ελάχιστο. Είναι βέβαιο ότι για τη χώρα είναι καλό, ίσως είναι καλό ακόμα και για εσάς, όχι για το πολιτικό σας αύριο, αλλά για τη θέση σας στην ιστορική καταγραφή της νεότερης ιστορίας μας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα, έχει το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, μήπως θα μπορούσαν να αποχωρήσουν λίγο πιο γρήγορα οι κύριοι συνάδελφοι για να μη χάνουν χρόνο οι Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, συντομεύετε την έξοδο, όσοι δεν θα παρακολουθήσετε την ομιλία της κ. Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρι-

κής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, ίσως κακώς αντέδρασα λέγοντας ότι είμαστε και εμείς εδώ και να σταματήσει ο διάλογος. Από μια μεριά αν αυτός ο διάλογος συνεχίζονταν μέχρι το πρωί, αν πρόβλεπε ο Κανονισμός κάτι τέτοιο, θα ήταν ίσως ευκολότερο στον ελληνικό λαό να καταλάβει ή σε εκείνα τα τμήματα του ελληνικού λαού που δεν μας καταλαβαίνουν να κατανοήσουν γιατί λέμε εμείς ότι δεν υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές ανάμεσα στην πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί θίχτηκαν ορισμένοι, ιδιαίτερα από την κυβερνητική πλευρά, όταν προεκλογικά είπαμε τι ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι Νέα Δημοκρατία.

Σε ζητήματα στρατηγικής, στην ΟΝΕ, στο ΝΑΤΟ κλπ. που είναι οι διαφορές; Όλος ο καυγάς είναι οι ρυθμοί απορρόφησης των κοινοτικών πόρων, οι ρυθμοί πραγματοποίησης των στόχων της ΟΝΕ κλπ. Δηλαδή, αν θέλετε διαφορές που μπορεί να υπάρξουν και στα πλαίσια ενός κόμματος. Πάντα θα υπάρχουν διαφορές τακτικές και στο εσωτερικό μιας κυβέρνησης και στο εσωτερικό μιας κοινοβουλευτικής ομάδας και ενός κόμματος. Είναι πολύ φυσιολογικό.

Επειδή γίνονται διάφοροι υπαινιγμοί όσον αφορά τον αντιπολιτευτικό αγώνα του Κ.Κ.Ε., εμείς να επαναλάβουμε και από αυτό το Βήμα για άλλη μια φορά το εξής. Κριτήριο για μας διαχωρισμού της πολιτικής των κομμάτων δεν μπορεί να είναι γενικά οι τίτλοι "ανάπτυξη της Ελλάδας" και "ενοποίηση της Ευρώπης", διότι δεν νομίζω ότι υπάρχει κανένα κόμμα μέσα στην ελληνική Βουλή που να μην υιοθετεί και να εννοεί αυτούς τους τίτλους, που όμως ο δρόμος δεν είναι ένας και ενιαίος. Και από αυτήν την άποψη για μας κριτήριο διαχωρισμού μας με την πολιτική των άλλων κομμάτων είναι η στάση απέναντι στην ΟΝΕ. Είναι κρίσιμο πραγματικά ζήτημα και πολύ σωστά ο Πρωθυπουργός, αλλά και ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επικέντρωσαν εκεί την ομιλία τους.

Εμείς το λέμε καθαρά, είμαστε ριζικά αντίθετοι με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση για ποιο σκοπό; Γιατί από τη βάση ως την κορυφή της, ως το μεδούλι, θα έλεγα, υπηρετεί αποκλειστικά τα συμφέροντα των πολυεθνικών μονοπωλίων, των βιομηχανών, των τραπεζιτών, του μεγάλου κεφαλαίου γενικότερα. Είναι κομμένη και ραμμένη στις πιο αντιλαϊκές και αντιδραστικές επιδιώξεις των ισχυρών καπιταλιστικών χωρών. Είναι ασυμβίβαστη με την πρόοδο, είναι ασυμβίβαστη με την ανεξαρτησία και την ελευθερία των λαών. Εμείς δεν θέλουμε να προχωρήσει η ΟΝΕ, δεν θέλουμε να πετύχει με τη συναίνεση των λαών. Βεβαίως για να αποτύχει η Οικονομική και Νομισματική Ένωση πρέπει να πετύχουν οι λαοί της Ευρώπης και όχι μόνο ο ελληνικός λαός, τους δικούς τους στόχους, τις δικές τους κατακτήσεις, να αποσπάσουν κατακτήσεις και να τις κατοχυρώσουν.

Έτσι, λοιπόν, εμείς λέμε ότι κριτήριο διαχωρισμού είναι η Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Γι' αυτό και για μας τα πάντα δεν αρχίζουν και δεν τελειώνουν μάλλον με την Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Αναμφισβήτητα είναι ο κύριος στόχος, η εκάστοτε κυβέρνηση αποτελεί τον κύριο στόχο. Η θέση η δική μας είναι ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να υπερβεί τη λογική του δικομματισμού, να μεταγγίζονται ψήφοι και συνειδήσεις από το ένα κόμμα στο άλλο, από το ΠΑΣΟΚ στη Νέα Δημοκρατία ή αντίθετα. Αλλά προειδοποιούμε τον ελληνικό λαό, με όλη την ευθύνη που έχουμε, ότι πρέπει από τώρα να μη χαθεί χρόνος, γιατί μπορεί ο δικομματισμός να αντικατασταθεί από το διπολισμό, από την κεντροδεξιά ή κεντροαριστερά κυβέρνηση, αν παρακολουθήσουμε - και παρακολουθούμε και εμείς με ενδιαφέρον- τις εξελίξεις στην Ευρώπη. Αυτό που ενοχλεί την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και την Κυβέρνηση δεν είναι τόσο αυτές οι θέσεις μας, γιατί ξέρουν ότι αυτές τις θέσεις τις είχαμε, τις έχουμε και θα τις έχουμε. Όπως κι εσείς δεν αλλάζετε, έχουμε κι έχουμε το δικαίωμα να μην αλλάξουμε. Αυτό που ενοχλεί, είναι ότι εμείς δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να υιοθετήσουμε το αρχινασμένο κυριολεκτικά σύνθημα, σχήμα μάλλον "Δεξιά και ΠΑΣΟΚ, λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις". Σας ενοχλεί το γεγονός ότι εμείς παλεύουμε, όσο εξαρτάται από τη δική μας πλευρά, για να οικοδομηθεί μια μεγάλη κοινωνική συμμαχία ανάμεσα στην εργατική τάξη και στα μικρομεσαία στρώματα της

πόλης και του χωριού. Έχουμε πάρει μέρος, έχουμε στηρίξει και υποστηρίζουμε κάθε κοινή προσπάθεια, που ενώνει στους αγώνες μέλη-στέλεχη όλων των κομμάτων είτε ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία είτε στο Συνασπισμό και στο ΔΗ.Κ.ΚΙ. είτε σε τελευταία ανάλυση δεν ανήκουν πουθενά. Δεν είναι υποχρεωτικό και κάποιος κάπου να ανήκει. Και υποστηρίξαμε κοινωνικούς αγώνες, που οργανώθηκαν μάλιστα από επιτροπές αγώνα, στις οποίες έπαιρναν μέρος στελέχη από όλα τα κόμματα. Αυτό είναι που ενοχλεί.

Εμείς αυτήν τη συμμαχία τη θεωρούμε ιερή. Βεβαίως δεν είμαστε εμείς που την αποφασίζουμε ή την καθορίζουμε, αλλά οπωσδήποτε παίζουμε ενεργό ρόλο και θα ενθαρρύνουμε τέτοιες κινήσεις και κινητοποιήσεις. Αυτή η συμμαχία, αν θέλετε, είναι και η μήτρα των διεργασιών και ανακατάξεων, που μπορούν και πρέπει να γίνουν στην Ελλάδα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, εμείς δεν αμφισβητούμε ότι ορισμένοι δείκτες μπορεί, λέμε, τυπικά να βελτιώθηκαν -με τη δική σας αντίληψη η βελτίωση, παραδείγματος χάρι, η ανάπτυξη του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος- ή και να παρουσιάζονται κάποιοι δείκτες βιομηχανικής ανάπτυξης. Βεβαίως περιμένετε, γιατί υπάρχει κάποια αύξηση ρυθμών της βιομηχανικής παραγωγής σε ορισμένους κλάδους, που μάλιστα τα προηγούμενα χρόνια ήταν κάτω από το μηδέν, αλλά αυτοί οι ρυθμοί αφορούν το πρώτο εξάμηνο. Ας περιμένουμε και όλον το χρόνο, γιατί τέτοιες αυξομειώσεις στη διάρκεια ενός χρόνου υπάρχουν. Τα πράγματα πρέπει να κρίνονται σε ένα ευρύτερο, και πέρα από τον ένα χρόνο, διάστημα. Το ζήτημα όμως δεν είναι αυτό. Το ΑΕΠ μπορεί να αυξάνεται, η βιομηχανική παραγωγή μπορεί να αυξάνεται, αλλά ποιος καρπώνεται αυτά τα αποτελέσματα; Και όχι μόνο απ' αυτά τα αποτελέσματα δεν πήρε ο λαός, αλλά έχασε, ακριβώς γιατί πρόκειται για μια ανάπτυξη -ανάπτυξη είναι και αυτή- που κίνητρο, κριτήριο έχει τα καπιταλιστικά κέρδη.

Εδώ πρέπει να πω ότι ενώ για ορισμένους δείκτες μπορεί να έχετε δικίο πως έχουν αναπτυχθεί -αυτούς τους δείκτες της καπιταλιστικής ανάπτυξης- για ορισμένα, όμως, άλλα που ακούσαμε εδώ ότι βελτιώθηκε δηλαδή το βιοτικό επίπεδο του λαού, αυτό αποτελεί καθαρό ψέμα. Ούτε οι αριθμητικοί δείκτες αποδεικνύουν αυτό το πράγμα. Αντίθετα αποδεικνύεται ότι ο πόλος της φτώχειας αυξάνεται και ταυτόχρονα αυξάνεται και ο πόλος του πλούτου. Ούτε, αν θέλετε, οι δικές σας οι αριθμητικές πηγές δεν δικαιολογούν αυτές τις εξελίξεις ότι δηλαδή ο εργαζόμενος ζει καλύτερα. Δηλαδή, με αυξήσεις δέκα (10) δραχμές την ημέρα, τριάντα έξι (36) δραχμές την ημέρα μπορεί να ζήσει κανείς καλύτερα;

Επαναλαμβάνω ότι σε άλλα μπορεί να έχετε δικίο, αλλά αυτό εδώ είναι κυριολεκτικά ψέμα και για λόγους προπαγάνδας.

Θέλω από αυτό το Βήμα να κάνω μια πρόβλεψη. Βεβαίως δεν είναι προσωπική πρόβλεψη, αλλά είναι εκτιμήσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για τις οποίες είμαστε σίγουροι. Βεβαίως δεν μπορούμε να προβλέψουμε την επιβεβαίωση των εκτιμήσεων, εάν θα είναι σε ένα χρόνο ή σε δύο. Αυτό βεβαίως κανείς δεν μπορεί να το πει.

Τι προβλέπουμε: Προβλέπουμε ότι είτε ενταχθεί είτε δεν ενταχθεί η Ελλάδα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση είτε ο πληθωρισμός μείνει στο 2% ή στο 3% ή πάει και στο 0%, είτε τα επιτόκια μείνουν στάσιμα, είτε πέσουν, η Ελλάδα δεν πρόκειται να ξεφύγει από τη βαθιά οικονομική και πολύπλευρη κρίση. Ήδη βρίσκεται μέσα στη δίνη της κρίσης. Δεν έχει μπει για τα καλά, αλλά το βέβαιο είναι ότι ο λαός θα ζήσει μαύρες μέρες τα επόμενα χρόνια. Λευκές και ωραίες μέρες μπορεί να ζήσει η πλουτοκρατία. Γενικά, όμως, η Ελλάδα είναι ο αδύνατος κρίκος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν είναι καθόλου απίθανο τα επόμενα χρόνια η ελληνική οικονομία να κηρυχθεί σε κατάσταση χρεοκοπίας. Το λέμε με κάθε ευθύνη αυτό και ξέρετε ότι τέτοιες εκτιμήσεις υπάρχουν και εκτός Ελλάδας και έχουν δημοσιευθεί και στον ελληνικό Τύπο, βεβαίως περιθωριακά ως συνήθως τέτοια μεγάλα και σοβαρά

ζήτηματα.

Το πιο σημαντικό είναι ότι η Ελλάδα σαν αδύνατος κρίκος και λόγω της εξαρτημένης και υποδεέστερης θέσης που έχει μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση -και αυτή δεν πρόκειται να αλλάξει, ίσα-ίσα απόκλιση μεγαλύτερη θα υπάρχει και όχι σύγκλιση- θα έχει να αντιμετωπίσει και άλλα τεράστια προβλήματα που έχουν σχέση με την αμφισβήτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων και συνόρων, με εμπλοκή της σε τυχωδικτικές, στρατιωτικές και άλλες ενέργειες. Και όλα αυτά, βέβαια, δεν μπορούν να μας αφήσουν καθόλου αδιάφορους.

Είναι ενιαίο το πρόβλημα στο πεδίο της οικονομίας, της κοινωνίας, της πολιτικής στη διεθνή θέση της Ελλάδας. Μιλάμε πολύ συγκεκριμένα για την Ελλάδα. Εδώ θα είμαστε και τα επόμενα χρόνια. Δεν ξέρω ποια κυβέρνηση και πώς θα είναι. Εάν, όμως, συνεχιστεί αυτή η κατάσταση -ελπίζουμε να ανατραπεί από το λαό- τα πράγματα δεν θα είναι ούτε όπως είναι σήμερα.

Μιλάτε για το Ευρώ. Θα βάλω το απλό ερώτημα: Δηλαδή, εάν η δραχμή αντικατασταθεί με το Ευρώ η αγοραστική ικανότητα των εργαζομένων θα αλλάξει; Χειρότερη θα γίνει. Τα τεράστια ελλείμματα του ΙΚΑ θα υπολογίζονται απλώς σε Ευρώ, όπως επίσης και τα ελλείμματα των νοσοκομείων. Η κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα η παιδεία μας και που μια πλευρά της -όχι μόνο- έχει να κάνει και με τη χρηματοδότησή της θα αλλάξει επειδή η δραχμή θα γίνει Ευρώ; Τι θα αλλάξει για τον άνεργο το ότι στην τσέπη του θα έχει Ευρώ;

Θα μπω και εγώ στον πειρασμό να απαντήσω στο ερώτημα "γιατί η Κυβέρνηση ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης". Για εμάς -έτσι το εκλαμβάνουμε- ο Πρωθυπουργός εκπέμπει ένα SOS: Θα δώσουμε τη μάχη όλοι μαζί ή χανόμαστε όλοι μαζί. Ορισμένοι, κατά τη γνώμη μας, βλέπουν περιορισμένα το ζήτημα, σαν μια κίνηση αντιπερισπασμού λόγω εσωκομματικών προβλημάτων. Δεν υποτιμούμε και αυτή την παράμετρο, όμως υπάρχει σε αυτή την αντίληψη υπερβολή και μονομέρεια. Άλλωστε δεν έχουμε αντιληφθεί οι όποιες κριτικές παρατηρήσεις που ακούγονται στα υψηλά κλιμάκια της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Κυβέρνησης να αφορούν τη γενική γραμμή πλεύσης της Κυβέρνησης.

Αντίθετα, έχουμε μείνει με την εντύπωση ότι οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης και όλα τα κυβερνητικά στελέχη υπεραμύνονται της στρατηγικής της Κυβέρνησης και των αναδιαρθρώσεων της ΟΝΕ.

Ανεξάρτητα όμως του τι υπάρχει στο πίσω μέρος της σκέψης του Πρωθυπουργού, η κίνηση που έγινε για ψήφο εμπιστοσύνης, κατά τη δική μας γνώμη, υπηρετεί κυρίως άλλους σκοπούς. Εμείς πιστεύουμε ότι ο Πρωθυπουργός -και το επιβεβαίωσε και η ομιλία του σήμερα- πριν απ'όλα, ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης από το Σύνδεσμο Ελλήνων Βιομηχάνων και από τους άλλους οργανισμούς της καπιταλιστικής εργοδοσίας. Ανησυχεί, γιατί ανησύχησαν οι οργανώσεις της πλουτοκρατίας από το εκλογικό αποτέλεσμα και ανοικτά είπαν, μήπως η Κυβέρνηση, κάτω απ'αυτό το αρνητικό γι'αυτήν εκλογικό αποτέλεσμα, κάνει πίσω στους ρυθμούς υλοποίησης των αποφάσεών της. Και γι'αυτό ο Πρωθυπουργός δέκα φορές τουλάχιστον είπε "δεν αλλάζουμε, συνεχίζουμε στους ίδιους ρυθμούς". Δεν ξέρω σε ποιον το έλεγε. Ο ελληνικός λαός, δηλαδή, ψήφισε έτσι όπως ψήφισε, γιατί διαμαρτύρεται, επειδή η Κυβέρνηση πάει αργά στην ΟΝΕ;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Φοβάται επίσης το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μήπως η ολιγαρχία του τόπου αρχίζει να αλληθωρίζει και προς τη Νέα Δημοκρατία.

Το δεύτερο όμως και σπουδαιότερο, είναι ότι το μήνυμα που θέλει να στείλει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση γενικότερα, είναι ένα μήνυμα εκβιασμού και κινδυνολογίας στον ελληνικό λαό. Και ξέρετε, αυτήν τη μέθοδο την έχει χρησιμοποιήσει και άλλες φορές η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δηλαδή: "Η συσπειρώσεθε, ή σταματάτε να διαμαρτύρεσθε, ή μας στηρίζετε, αλλιώς πέφτουμε." Αυτό ήταν το μήνυμα. Και θέλει να το δώσει έγκαιρα ο Πρωθυπουργός, πριν τις ευρωεκλογές και πριν ενδεχόμενα τις εθνικές πρόωρες εκλογές.

Αυτήν τη μέθοδο του εκβιασμού, το ξαναλέω, την έχει χρησιμοποιήσει ξανά η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1985, όταν πια έγινε καθαρό ότι πάρθηκε το διαζύγιο από την ιστορία και από τις διακηρύξεις της 3ης του Σεπτεμβρίου.

Βέβαια εμείς δεν υποστηρίζουμε ότι το μήνυμα των εκλογών εκφράζει μια ολοκληρωμένη αντιπαράθεση του ελληνικού λαού προς την ΟΝΕ. Δεν υποστηρίζουμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει ενιαία αντίληψη γύρω από το περιεχόμενο για αλλαγή πολιτικής.

Εδώ που τα λέμε, για αλλαγή πολιτικής μιλάμε όλοι και η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου και το ΔΗ.Κ.ΚΙ. και το Κ.Κ.Ε. Όλοι μιλάμε για αλλαγή πολιτικής. Τι εννοεί όμως ο καθένας, είναι άλλου παπά ευαγγέλιο. Και αυτό βέβαια επηρεάζει και τη συνείδηση και τη στάση του ελληνικού λαού και στην ψήφο.

Εμείς είμαστε πολύ ρεαλιστές και πολύ μέσα στα πράγματα και κοντά στο λαό για να καλλιεργούμε αυταπάτες. Σαφώς, όμως, έχουμε το δικαίωμα να υποστηρίζουμε -και πιστεύουμε ότι και τα επιτελεία της Κυβέρνησης και της ολιγαρχίας το έχουν συνειδητοποιήσει- ότι οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές έδειξαν ότι τα λαϊκά στρώματα δεν είναι διατεθειμένα να κάνουν άλλες θυσίες χάριν της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ψευδεπίγραφου εθνικού στόχου περί της ΟΝΕ.

Η Κυβέρνηση βέβαια -είμαστε σίγουροι- θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Ψήφο εμπιστοσύνης όμως από τον ελληνικό λαό, δεν πρόκειται να πάρει. Δεν πρόκειται να ξεγελαστεί ο ελληνικός λαός. Και αν κάποιοι πέσουν στην παγίδα της κινδυνολογίας και του εκβιασμού, σίγουρα αυτοί θα είναι λιγότεροι από πριν.

Βέβαια, έγινε πολλή συζήτηση εδώ για το ποιος είναι μοντέρνος και ποιος δεν είναι, ποιος έχει νέες και φρέσκες ιδέες. Κοιτάξτε, εμείς δεν διεκδικούμε τέτοιους τίτλους. Είμαστε, μάλιστα, πολύ υπερήφανοι για τα ογδόντα χρόνια ιστορίας και δράσης του κόμματός. Και αν αισθανόμαστε μια βεβαιότητα μέσα στο δύσκολο και σύνθετο σήμερα, είναι ακριβώς γιατί μέσα στο κόμμα μας υπάρχει η μετάδοση αυτή της διαδοχικής πείρας των ογδόντα χρόνων. Πείρας πλούσιας σε θετικά, αλλά και σε άλλα διδάγματα. Και από αυτήν την άποψη, θα πούμε τις σκέψεις μας, χωρίς να θέλουμε βέβαια να μπούμε σ'αυτό το παιχνίδι του σύγχρονου και του εκσυγχρονιστή.

Παρακολουθούμε ότι το τελευταίο διάστημα υπάρχουν αρκετοί προβληματισμοί και στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα πλαίσια διεθνών οργανισμών και εδώ στην Ελλάδα, μήπως για παράδειγμα θα μπορούσε να βρεθεί ένας καλύτερος δρόμος για την ΟΝΕ.

Εδώ είναι και το μόνο σημείο που θα συμφωνήσουμε με τον Πρωθυπουργό. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Ο σκοπός, ο στόχος καθορίζει και τα μέσα. Βεβαίως αποχρώσεις μπορεί να υπάρχουν, μικροεπιλογές μπορεί να γίνουν, αλλά δεν μπορεί να υπάρξει άλλος δρόμος από το δρόμο που ακολουθεί η Κυβέρνηση και που δεν έχει διαφορά από το δρόμο που ακολουθεί η Νέα Δημοκρατία. Παραδείγματος χάριν, λέει ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι δεν γίνονται ταχύρυθμες αποκρατικοποιήσεις. Βεβαίως, εμείς είμαστε εναντίον του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας. Αλλά ας πάρουμε αυτήν τη λογική, γι' αυτό τον τσακωμό μεταξύ σας. Λέει δεν γίνονται ταχύρυθμες αποκρατικοποιήσεις. Μα ποιος πιστεύει ότι είναι εύκολο να γίνει ταχύρρυθμο το ξεπούλημα; Εδώ παγκόσμια πωλούνται αντίστοιχοι οργανισμοί με τον ΟΤΕ, τη ΔΕΗ, τα ναυπηγεία. Τα πάντα πωλούνται. Οι αγοραστές είναι ορισμένοι. Τα κεφάλαια αν θέλετε που διατίθενται γι' αυτές τις αγορές είναι καθορισμένα.

Οι νόμοι της οικονομίας της αγοράς είναι πιο ισχυροί από τα υποκειμενικά προγράμματα. Γι' αυτό λέω ότι είναι ψευδεπίγραφη η αντιπαράθεση μεταξύ σας.

Άλλοι λένε να διορθωθούν τα αριθμητικά κριτήρια της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης γιατί είναι αριθμητικά, γιατί δεν πατάνε πάνω στην πραγματική οικονομία, γιατί δεν είναι κοινωνικά.

Η γνώμη η δική μας είναι ότι οι αριθμητικοί στόχοι που έχει βάλει η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι γενίκευση και της οικονομικής και της κοινωνικής της πολιτικής. Είναι αριθμητικοί στόχοι που εξασφαλίζουν ότι το μεγάλο κεφάλαιο θα μπορεί να δρα ελεύθερα και ανεμπόδιστα σε όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο. Ενιαίους όρους δράσης του μεγάλου κεφαλαίου αναζητούν. Γιατί το λέμε αυτό; Όχι για να δικαιώσουμε βεβαίως τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης -είμαστε ριζικά αντίθετοι- αλλά για να πούμε ότι επιτέλους δεν μπορεί να κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό λέγοντας ότι είναι καλή η ΟΝΕ, αλλά απλώς υπάρχει κακή τακτική προσέγγισης και περάσματος στην ΟΝΕ και να λέμε ότι υπάρχει πληθυντική αριστερά και πλουραλισμός γιατί υπάρχουν και άλλοι τρόποι διαχείρισης της ΟΝΕ.

Δεν υπάρχουν βασικά άλλοι τρόποι. Και αν υπάρξουν, θα οδηγήσουν στο ίδιο αποτέλεσμα. Για παράδειγμα οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής μείωσαν τα επιτόκια. Έγινε πανηγυρισμός στον τόπο μας ότι ξεφεύγουμε πια απ' αυτό το νεοφιλελεύθερο δογματισμό των υψηλών και σταθερών επιτοκίων. Μα γιατί μείωσε τα επιτόκια η αμερικανική Κεντρική Τράπεζα; Για να διασώσουν τις αμερικάνικες εξαγωγές στη Βραζιλία και για να μη μεγαλώσει ακόμη περισσότερο το εμπορικό έλλειμμα των Ηνωμένων Πολιτειών.

Αυτό το μέτρο αν το δει κανένας και τυπικά και ουσιαστικά, θα έχει ενδεχόμενα αποτέλεσμα, αλλά δεν πρόκειται να το εισπράξει ούτε ο αμερικανικός ούτε ο βραζιλιάνικος λαός και βεβαίως, θα είναι ένα μέτρο που χαλαρώνει τα προβλήματα αλλά δεν τα καταργεί.

Ας ακούσουμε άλλες φαεινές ιδέες που έρχονται. Λέει να περιμένουμε να μελετήσουμε τις "φρέσκιες" ιδέες -έτσι ακριβώς διαβάζω στις εφημερίδες- του κυρίου Σρέντερ για την ανεργία. Και αυτό το λένε όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, όχι βέβαια η Νέα Δημοκρατία γιατί ασπάζεται τις φρέσκιες -τώρα έγιναν μπαγιάτικες- ιδέες του κυρίου Κολ.

Ποιες είναι οι φρέσκιες ιδέες του κ. Σρέντερ; Κατ' αρχήν, όλη αυτή η περίφημη κυβέρνηση συνεργασίας έγινε για να εξασφαλιστούν το 1999 εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας, ο μαγικός αριθμός. Εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας υποσχέθηκε η Νέα Δημοκρατία, εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας υποσχέθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Ελλάδα των δέκα εκατομμυρίων, εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας υποσχέθηκαν στη Γερμανία που έχει θάλασσα, εκατομμύρια ανέργους.

Πώς θα λύσουν τα προβλήματα; Ανακάλυψε ο κ. Σρέντερ ότι θα πρέπει να γίνει ένα ειδικό ταμείο, το οποίο βεβαίως θα το πληρώνει άμεσα και έμμεσα ο γερμανικός λαός, που θα επιδοτούνται οι απολυμένοι ξένοι εργάτες και θα δοθούν και αναδομικά αποζημιώσεις στους εργαζόμενους που δούλεψαν καταναγκαστικά στην κατοχή στη Γερμανία. Έτσι θα παίρνουν αποζημιώσεις οι ξένοι εργάτες που θα απολύονται. Ξεκίνησε έτσι λίγο συναισθηματικά, για να αποζημιωθούν αυτοί που δούλεψαν σε καταναγκαστικά έργα στη Γερμανία. Βεβαίως, για γερμανικές αποζημιώσεις στην Ελλάδα ούτε λόγος να γίνεται ούτε από τη μια ούτε από την άλλη πλευρά. Κλείνει η παρένθεση εδώ. Γενικά το ταμείο αυτό θα γίνει για να λύσει το πρόβλημα των αποζημιώσεων.

Δηλαδή αυτή είναι η φρέσκια ιδέα του κ. Σρέντερ, να μην πληρώνουν οι βιομήχανοι τις αποζημιώσεις, αλλά να τις πληρώνει το ειδικό ταμείο του λαού. Έτσι θα απελευθερωθούν τα χέρια, θα απολυθούν κατ'αρχήν οι ξένοι εργάτες και αυτό μας αφορά γιατί έχουμε πάρα πολλούς Έλληνες μετανάστες και βεβαίως όχι μόνο. Τέτοιες φρέσκιες ιδέες έχουμε ακούσει πάρα πολλές. Εμείς δεν μπορούμε να τις ακολουθήσουμε και βεβαίως, δεν μπορούμε να τις υιοθετήσουμε.

Λέγατε ακόμα "μην είσατε τόσο δογματικοί, γίνεται ένα κεντροαριστερό πείραμα στην Ευρώπη τώρα. Έχουμε σοσιαλδημοκρατικές, κεντροαριστερές κυβερνήσεις, περιμένετε λίγο, μην μιλάτε για ριζική αντίθεση και εναντίωση". Πραγματικά, αυτό που και εμείς βλέπουμε και παρακολουθούμε είναι ότι έχουν γίνει πολύ προωθημένες αλλαγές στο πολιτικό σύστημα αρκετών χωρών, μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βεβαίως, η ανεργία

παραμένει ανεργία, η φτώχεια, φτώχεια, οι άστεγοι, άστεγοι, η κοινωνική εγκληματικότητα, κοινωνική εγκληματικότητα.

Πραγματικά έχει ξεπεραστεί η μονολιθικότητα και ο δογματισμός των διεθνών οργανισμών και της οικονομικής ολιγαρχίας που παραδείγματος χάρη, ήταν αδύνατο να δεχθούν παλαιότερα μία κυβέρνηση στην οποία θα συμμετείχε στην Ιταλία ένας Παλμίρο Τολιάτι ή στη γαλλική κυβέρνηση ένας Μορίς Τορέζ. Τώρα οι διάφοροι Ντ'Αλέμα και ο Κέτο, αλλά και οι πράσινοι της Γερμανίας, είναι καλοδεχούμενοι, αρκεί να μην αλλάξει τίποτε στην πολιτική, αρκεί να μιλάνε απλώς για μορφές διαχείρισης και για δρόμους προσέγγισης της ΟΝΕ. Βεβαίως και οι πρώην κομμουνιστές καλοί είναι, οι νυν κομμουνιστές καλοί θα είμαστε, αν ψάχναμε και εμείς να βρούμε έναν άλλο δρόμο προς την ΟΝΕ.

Εμείς παρακολουθούμε αυτές τις εξελίξεις, ενδιαφέρον έχουν. Αν είχαν αποτελέσματα για την ανεργία, αν είχαν αποτελέσματα για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των ανθρώπων, αν αυτές οι λύσεις "έμπαιναν στο ψητό" για να χτυπηθούν τα κέρδη της πλουτοκρατίας, να χτυπηθούν τα καπιταλιστικά κέρδη, να συγκρουστούν με το μεγάλο κεφάλαιο, θα ήμασταν οι πρώτοι που θα ακολουθούσαν αυτές τις επιλογές, γιατί πραγματικά είναι σήμερα εντελώς αναγκαίες, όχι μόνον οι κοινωνικές, αλλά και οι πολιτικές συμμαχίες. Από αυτήν την άποψη πολύ σωστά γίνεται συζήτηση στη χώρα μας, υπάρχει ανάγκη πολιτικών συμμαχιών για να διατηρηθεί το σύστημα, για να ελεγχθεί η κρίση του καπιταλισμού, για να μη διαταραχθεί η πορεία της ΟΝΕ, γιατί υπάρχει κίνδυνος να διαταραχθεί.

Εμείς σε αυτές τις συμμαχίες "δεν παίζουμε" για να χρησιμοποιήσω μία τέτοια έκφραση, υπάρχει ανάγκη όμως και για συμμαχίες για να ανατραπεί αυτό το πολιτικό σκηνικό, για να χρησιμοποιήσω και μια λέξη της μόδας. Βέβαια, όταν λέμε εμείς "πολιτικό σκηνικό", εννοούμε υπέρβαση και των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας και του διπολισμού που θα κρατάει το λαό εγκλωβισμένο στην ίδια πολιτική.

Με την ευκαιρία αυτή, επειδή μίλησα για πολιτική συμμαχιών, έγινε πολύς λόγος το τελευταίο διάστημα και ιδιαίτερα μετά τις εκλογές, για το ότι έπεσαν τα τείχη και οι διαχωριστικές γραμμές. Έπεσαν τα τείχη ανάμεσα στα πολιτικά προγράμματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό είναι αλήθεια. Έπεσαν τα τείχη ανάμεσα στους παραδοσιακούς διαχωρισμούς των κομμάτων γιατί εμείς επιμένουμε ότι ο διαχωρισμός έχει να κάνει με την ΟΝΕ ή όχι, για να πάρω ένα κρίσιμο και επίκαιρο σημείο. Οι διαχωρισμοί όμως μέσα στην ελληνική κοινωνία, όχι μόνο υπάρχουν, αλλά έχουν βαθύνει και έχουν οξυνθεί.

Τα οικονομικά στοιχεία από μόνα τους για παράδειγμα η σχέση λαϊκών εισοδημάτων, συντάξεων και κερδών δείχνουν ότι το χάσμα ανάμεσα στις βασικές τάξεις της κοινωνίας μας, την αστική τάξη και την εργατική έχει βαθύνει, έχει μεγαλώσει, όπως έχει βαθύνει και η διαφορά, η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στα συμφέροντα των μικρομεσαίων στρωμάτων της πόλης και του χωριού και της πλουτοκρατίας.

Αυτό κρατήστε το υπόψη, δεν γεφυρώνεται από καμία στατιστική και από κανένα "μαγείρεμα". Εμείς για άλλη μια φορά θα πούμε ότι διαθέτουμε πολιτική πρόταση. Όλα τα κόμματα διαθέτουν. Αυτή η πολιτική πρόταση όμως, έχει δύο βασικά χαρακτηριστικά.

Δεν χωράει μέσα στην κυρίαρχη πολιτική που ακολουθείται στη χώρα μας. Διαφωνείτε και η Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα -αυτό είναι δικαίωμά σας- αλλά είναι πολιτική πρόταση. Και είναι μία πολιτική πρόταση που δεν θα προκύψει από διαβουλεύσεις ή αλλαγές ή από μοίρασμα της τράπουλας μέσα στο κυρίαρχο πολιτικό σκηνικό. Είναι μια πολιτική πρόταση που θα προκύψει από την καταλυτική παρέμβαση του λαού, του λαϊκού κινήματος, του κοινωνικοπολιτικού μετώπου του. Είναι μία πολιτική πρόταση που θα προκύψει μέσα από διεργασίες από αγώνες και μεγάλες κοινωνικές και πολιτικές αναμετρήσεις και συγκρούσεις. Θα μου πείτε "είσαι σίγουρη ότι θα προκύψει"; Θα προκύψει, είμαστε σίγουροι. Αυτό που

πραγματικά μας ανησυχεί είναι το πότε. Γιατί η οικονομική και κοινωνική βάση της πρότασής μας, έχει σαν αφετηρία της ότι η Ελλάδα διαθέτει ακόμα αναπτυξιακές δυνατότητες. Γιατί πραγματικά μία πολιτική πρόταση δεν μπορεί να μην ξεκινάει από το πεδίο της οικονομίας. Δεν μπορεί να είναι μία αφηρημένη ιδεολογική πρόταση ούτε κάποιες αφηρημένες αξίες όσο και αν η κοινωνία μας έχει ανάγκη από κοινωνικές, πολιτικές και ηθικές αξίες. Αλλά με τις αξίες δεν γεμίζει η τσέπη και το στομάχι.

Εμείς, λοιπόν, ξεκινάμε ότι η χώρα μας διατηρεί ακόμα αναπτυξιακές δυνατότητες. Εάν όμως προχωρήσει η ΟΝΕ, ενσωματωθεί πλήρως η χώρα μας σε έναν καταμερισμό εργασίας διεθνή, ο οποίος βασίζεται πάνω σε αποικιοκρατικές θέσεις και πάνω στην αρχή της κίνησης του κεφαλαίου, τότε αυτές οι αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας θα έχουν υπονομευθεί και θα έχουν καταστραφεί. Και τότε τα πράγματα θα είναι πολύ δύσκολα, ο ελληνικός λαός, όταν θα έχει τη δική του λαϊκή πολιτική και κυβερνητική εξουσία, θα πρέπει να αρχίσει από την αρχή.

Εμείς λέμε ότι και τότε θα πετύχει όταν θα ξεκινήσει από την αρχή, αλλά τα πράγματα θα είναι πολύ δύσκολα. Και θα πω ένα αποσπασματικό παράδειγμα, για να αποδείξω ότι το ζήτημα είναι πολιτικό, είναι τι είδους πολιτική εξουσία υπάρχει στον τόπο: Αν υπηρετεί το μεγάλο κεφάλαιο ή υπηρετεί το λαό. Αν υπηρετεί την πλουτοκρατία, την ελληνική, τη διεθνή.

Ας πάρουμε το εξής παράδειγμα που είναι και επίκαιρο: Η Ελλάδα μπορεί να λύσει το πρόβλημα της διατροφής. Είναι μία χώρα που μπορεί να έχει καλά ποιοτικά, φθηνά και ανταγωνιστικά προϊόντα, ξεκινώντας από την αγροτική της παραγωγή, από τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την αλιεία. Γιατί υπάρχουν και χώρες διεθνώς που πρέπει να εισάγουν τα πάντα για τη διατροφή τους.

Πώς φθάσαμε να έχουμε αυτήν τη θάλασσα των εισαγωγών και αυτήν τη συρρίκνωση της δικής μας παραγωγής; Παράγουμε για τις χωματερές, παράγουμε για τις αποσύρσεις. Αυτό το πρόβλημα είναι τεχνοκρατικό; Είναι καθαρά πολιτικό πρόβλημα. Η πολιτική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ελληνικής πλουτοκρατίας ήταν να δοθεί η δυνατότητα στα αμερικάνικα κυρίως αγροτικά προϊόντα να μπουν στην Ελλάδα. Εμείς δεν λέμε ότι θα εξαφανισθεί η αγροτική παραγωγή. Όχι δεν θα εξαφανισθεί, θα αναπτυχθεί. Μόνο που θα συγκεντρωθεί η γη στα χέρια λίγων, θα υπάρχουν μεγάλες αγροτικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες βεβαίως δεν θα ασχοληθούν με όλα τα προϊόντα γιατί κριτήριο θα είναι το κέρδος και από και και πέρα η μεγάλη πλειοψηφία της αγροτιάς πέρα από το ότι θα φυτοζωεί και θα είναι άνεργη, η Ελλάδα θα συνεχίζει να είναι ένας παράδεισος για εξαγωγές τρίτων χωρών προς την Ελλάδα και η Ελλάδα δεν θα μπορεί να στέκεται στα πόδια της ούτε στα ζητήματα της διατροφής.

Θα μου πείτε ότι υπάρχει ο μικρός κατακερματισμένος κλήρος. Έτσι ήταν ο ελληνικός καπιταλισμός και αναπόσπαστο στοιχείο του ήταν ο μικρός κατακερματισμένος κλήρος. Ξεπερνιέται και αυτό. Υπάρχουν οι λαϊκοί αγροτικοί συνεταιρισμοί. Βεβαίως δεν τους θέλετε. Θέλατε αυτούς τους γνωστούς συνεταιρισμούς, οι οποίοι έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην κρίση που υπάρχει σήμερα στην αγροτική οικονομία.

Έφερα αυτό το παράδειγμα για να πω ότι λύσεις υπάρχουν, με την έννοια της ύπαρξης μιας συγκεκριμένης αναπτυξιακής βάσης της χώρας. Παρά αυτά που λέει η Νέα Δημοκρατία περί του σπάταλου και τεράστιου κράτους, ο ΟΤΕ, η ΔΕΗ είναι κερδοφόρες επιχειρήσεις. Και όταν λέμε σήμερα ΟΤΕ και ΔΕΗ, πρέπει να πάρουμε υπόψη ότι έχει αλλάξει ο ρόλος τους. ΟΤΕ και ΔΕΗ δεν σημαίνει παροχή υπηρεσιών πια στον ελληνικό λαό. Σημαίνει επιτελείο, μοχλός καθοδήγησης σχεδιασμένης ανάπτυξης, παραγωγής, τεχνολογίας κλπ.

Ήδη τώρα πάτε τον Ο.Τ.Ε. στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Τελειώσαμε με τον Ο.Τ.Ε. Άλλοι θα αποφασίζουν ποιον θα υπηρετεί, ποιανού ασφάλεια και ποιου τα σύνορα θα υπηρετεί ο Ο.Τ.Ε. Με αυτήν την έννοια δεν έχετε δικαίωμα, κύριε Πρωθυπουργέ, να λέτε αν οι προτάσεις του Κ.Κ.Ε. είναι ρεαλιστικές ή όχι. Βεβαίως είναι ρεαλιστικές και από την οικονομική πλευρά αν θέλετε, με την έννοια ότι η Ελλάδα μπορεί να αναπτυχθεί. Βέβαια, αν τα τινάζετε όλα στον αέρα, τα πράγματα θα δυσκολευτούν και

πάλι θα αρχίσουμε από την αρχή. Αρκεί να λυθεί το πολιτικό ζήτημα σ' αυτόν τον τόπο.

Εμείς γι' αυτό δουλεύουμε. Δουλεύουμε για να ξεκινήσει μια μεγάλη προσπάθεια διαμόρφωσης μιας λαϊκής πλειοψηφίας, που θα διεκδικήσει νέα κυβερνητική εξουσία. Βεβαίως, θα μου πείτε ότι αυτά κάπου αλλού δοκιμάστηκαν και απέτυχαν. Η απάντηση είναι εύκολη, παρά το γεγονός ότι γίνεται δύσκολη, γιατί μέσα σε πέντε λεπτά δεν μπορεί κάποιος να δώσει ολοκληρωμένη απάντηση σε τέτοια ζητήματα.

Ο 20ος αιώνας είναι ένας αιώνας -πέρα απ' όλα τα άλλα- κοινωνικών κατακτήσεων παγκόσμια. Το ίδιο ισχύει και για τον 19ο αιώνα. Όλες αυτές οι κατακτήσεις έγιναν στο έδαφος της σκληρής πάλης κατά των δυνάμεων του μεγάλου κεφαλαίου, κατά των δυνάμεων του ιμπεριαλισμού, που ήθελαν τον ψυχρό πόλεμο και τους εξοπλισμούς. Σ' αυτό το έδαφος κατακτήθηκαν πάρα πολλά πράγματα, που ακόμα παραμένουν, αν και τώρα έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση. Κανένας αγώνας για κοινωνική και εθνική απελευθέρωση δεν πήγε χαμένος. Μπορεί να μην δικαιώθηκε πλήρως ή και να πισωγύριζε. Πάντοτε όμως άφηνε βαθύτατα ίχνη και αποτελέσματα. Εγώ θα απαντήσω και μ' αυτόν τον τρόπο.

Και στο κάτω κάτω την άποψη ότι οι αγώνες δεν οδηγούν πουθενά, την έχει ακούσει ο ελληνικός λαός πάρα πολλές φορές. Την άκουσε και το 1940 και το 1936 και στη δικτατορία. Αυτοί που έχουν συμφέρον να μην αλλάξει τίποτα είναι οι πρώτοι κήρυκες της μοιρολατρίας, της απάθειας, της ανεδαφικότητας και του μη ρεαλισμού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Και με την ευκαιρία θέλω να πω ότι θα ήταν λάθος και για τον ελληνικό λαό, αλλά και γενικότερα για τους λαούς, στο όνομα του ότι ανατράπηκε ο σοσιαλισμός να μην αξιοποιήσει και στα θετικά και στα αρνητικά αυτή την πλούσια πείρα, για να βγάλει συμπεράσματα, για να δει ότι υπάρχει και άλλος δρόμος ανάπτυξης. Τώρα ευτυχώς δεν είμαστε στο 1989-1990-1991, τότε δηλαδή που "δρούς πεσούσης πας ανήρ ξυλεύετο", τότε που έγινε το άσπρο - μαύρο. Σήμερα αξίζει κανείς να διαβάσει αμερικάνικες και γερμανικές εκθέσεις, που έχουν δημοσιευτεί και στην Ελλάδα, αλλά στριμβώνονται στα περιθώρια των εφημερίδων, για να δει ότι παραδέχονται ότι υπήρχε ανάπτυξη στα πλαίσια του σοσιαλισμού, οικονομική ανάπτυξη με απόδοση κοινωνικών δικαιωμάτων, ανεξαρτήτως της κριτικής που κάνουν περί ισοπέδωσης και περί του ότι η σοσιαλιστική παραγωγικότητα, όπως λένε, δεν ήταν ανεβασμένη και για το ότι η τεχνολογική πρόοδος ήταν σε κείνο ή στο άλλο επίπεδο.

Θα έλεγα, ανεξάρτητα από την παραγωγικότητα που υπήρχε και ανεξάρτητα από την τεχνολογική πρόοδο, βασικά κοινωνικά δικαιώματα είχαν λυθεί. Γιατί, λοιπόν, όλη αυτή η πείρα του 20ου αιώνα πρέπει να πάει χαμένη για το λαό; Είναι μία τεράστια παρακαταθήκη. Άκουσα δε τη γνωστή ερώτηση "γιατί κατέρρευσε;" Αν θέλετε, θα το πούμε κι αυτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Θα είναι ενδιαφέρον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Σοβαρά, σας ενδιαφέρει πάρα πολύ! Όπως παραδόξως ενδιαφέρει αυτούς που είναι οι αδιάλλακτοι υπερασπιστές της καπιταλιστικής ΟΝΕ. Πραγματικά τους ενδιαφέρει. Όμως δεν νομίζω ότι σας ενδιαφέρει και ότι πονάτε γι' αυτήν την ιστορία, γιατί τα περί τρίτου δρόμου για το σοσιαλισμό, αν υπήρξε ποτέ, τα έχετε πετάξει στο καλάθι των αγρήστων. Δυστυχώς, δεν μπορούμε να συζητήσουμε για ποιο σοσιαλισμό μιλάμε. Να κάνουμε αντιπαράθεση γι' αυτό, γιατί εσείς πια είστε με τον καπιταλισμό, καθαρά. Αν θέλετε, λοιπόν, να μάθετε γιατί κατέρρευσε, τότε να πω μία πλευρά.

Άραγε ο σοσιαλισμός, αυτό το πρωτόγνωρο πείραμα και χωρίς σχέδιο, γιατί δεν μπορούσε να υπάρχει, οικοδομήθηκε ελεύθερα και ανεμπόδιστα μέσα σε ένα κόσμο χωρίς να δέχεται καμία αρνητική επίδραση από το καπιταλιστικό σύστη-

μα; Δεν αναφέρομαι σε συνωμοσίες αλλά στον ίδιο το ρόλο του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Μήπως η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας δεν ασκούσε καμία επίδραση σε αυτές τις χώρες; Μήπως ακόμα αξίζει να σκεφθεί και να θυμηθεί κανείς ότι το σοσιαλιστικό σύστημα διαλύθηκε όταν δοκιμάστηκαν αυτές οι περιφημες ιδέες της οικονομίας της αγοράς, οι συνταγές του καπιταλισμού;

Ευχαρίστως να συζητήσουμε και αυτά τα ζητήματα, αλλά με αυτούς που πονάνε για το σοσιαλισμό και όχι με αυτούς που θέλουν να αξιοποιήσουν τις αδυναμίες του και τα λάθη που έγιναν για να δικαιώσουν το σημερινό κοινωνικό σύστημα.

Δεν είναι αφηρημένη και γενική η συζήτηση που γίνεται και αν θέλετε προκαλούμαι να κάνω από αυτό το βήμα, γιατί πραγματικά ο άλλος δρόμος ανάπτυξης που πρέπει να ακολουθήσει η Ελλάδα δεν συμβιβάζεται με τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Πρέπει να είναι σε αντίθεση και ρήξη μαζί του.

Εμείς δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι μπορεί να λυθεί το πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας μόνο μέσα στην Ελλάδα ούτε έχουμε την αυταπάτη ότι μπορεί να έχουμε μία Ελλάδα της λαϊκής ευημερίας και εξουσίας σε μία Ευρώπη που κυριαρχεί κυριολεκτικά η μαύρη αντίδραση, προχωράει και περπατάει η Ο.Ν.Ε. και μάλιστα στη θέση της Ο.Ν.Ε. έχουν έρθει τα νέα και πιο σκληρά προγράμματα αυτής. Δεν μπορούμε να φανταστούμε μια Ελλάδα της λαϊκής ευημερίας και εξουσίας όταν στα Βαλκάνια γίνεται πόλεμος και όταν αμφισβητούνται τα σύνορά μας. Τέτοιες αυταπάτες δεν έχουμε. Ακριβώς γι' αυτό σήμερα έχει μεγάλη σημασία η διεθνοποίηση της πάλης σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ο συντονισμός, ο προγραμματισμός και η κοινή δράση σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο ανάμεσα σε όλες εκείνες τις δυνάμεις που ονειρεύονται μια ενωμένη Ευρώπη που υπηρετεί τα συμφέροντα των λαών. Αυτό δεν μπορεί να γίνει χωρίς αγώνα για τη διάλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την ένωση της Ευρώπης με εντελώς διαφορετικούς όρους. Δεν είναι ουτοπίες αυτά, γιατί η κρίση του καπιταλισμού σήμερα είναι τέτοια και ιδιαίτερα η θέση της Ελλάδας σημειώνουμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που αργά ή γρήγορα θα φέρει τέτοιες γενικότερες συζητήσεις και όχι μόνο θεωρητικές.

Εμείς δεν μπορούμε να κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό, ρίχνοντας τα επιτόκια και κάνοντας επενδύσεις κάποιοι επιχειρηματίες, θα λυθούν τα προβλήματα της ανεργίας. Μπορεί να χαλαρώσουν κάποια πράγματα και να δοθούν κάποια βοηθήματα στους χαμηλοσυνταξιούχους και χαμηλόμισθους, αλλά εμείς δεν συμβιβάζομαστε με το να ακολουθείται στην Ελλάδα ένας δρόμος ανάπτυξης που θα φέρει φτώχεια στο λαό και όχι μόνο, σε μία εποχή που μπορεί οι λαοί να ζουν πολύ καλά, να αξιοποιήσουν και τον πλούτο που υπάρχει και τα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνικής, όμως δεν ανεχόμαστε να ζει ο λαός μας με συρρικνωμένες απαιτήσεις. Να παίρνει τριάντα ή σαράντα χιλιάδες το μήνα και να λέει ευχαριστώ. Δεν ανεχόμαστε να θεωρείται αλλαγή πολιτικής το αίτημα "δώστε ενισχύσεις στους χαμηλοσυνταξιούχους και στους χαμηλόμισθους". Όχι ότι δεν είμαστε υπέρ αυτών των αιτημάτων, αλλά η λογική "δώστε ασπιρίνες στους αρρώστους" για να προχωρήσει η Ο.Ν.Ε. και να γίνει η Ελλάδα θησαυρός για την πλουτοκρατία, εμείς δεν το ανεχόμαστε. Μικρομπαλώματα δεν παίρνει η σημερινή κατάσταση.

Παλεύουμε για τη μεγάλη ιερή συμμαχία, αυτήν τη λαϊκή συμμαχία. Παλεύουμε επίσης για να δημιουργηθούν πολιτικές προϋποθέσεις για μία διαφορετική κυβέρνηση και εξουσία που θα ξεκινήσει ουσιαστικές αλλαγές. Αν θέλετε, στο δρόμο αυτής της πάλης και κάτω από το φόβητρο αυτής της προοπτικής, μπορεί ο λαός μας να αποσπάσει κατακτήσεις και σήμερα.

Με τις θεωρίες κεντροαριστεράς και κεντροδεξιάς συνεργασίας, με τον εκβιασμό "θα φέρω πλειοψηφικό εκλογικό νόμο για να αναγκάσω τα μικρότερα κόμματα να πάνε να κολλήσουν στα μεγάλα για να μην είναι εκτός Βουλής" ή με τον εκβιασμό "θα κάνω την απλή αναλογική, αλλά για να συγκυβερνήσουμε", εμείς δεν κάνουμε χωριό. Δεν δεχόμαστε τέτοιους εκβιασμούς και για την

απλή αναλογική θα παλαίψουμε γιατί είναι ένα δίκαιο εκλογικό σύστημα, αλλά δεν καθορίζουμε την πολιτική των συνεργασιών με το αν θα πάρουμε κάποια θέση σήμερα στην Κυβέρνηση, με το αν θα γίνουμε αποδεκτοί από τα άλλα κόμματα της Βουλής ή με το αν θα μείνουμε ή όχι μόνοι μας. Ακόμα και αν χρειαστεί μέσα στη Βουλή να είμαστε μόνοι, είμαστε βέβαιοι ότι μόνοι δεν θα μείνουμε ποτέ, γιατί θα υπάρξουν λαϊκές δυνάμεις και αγώνες που θα είμαστε μπροστά και μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και σήμερα στο ίδιο έργο θεατές. Χιλιοειπωμένες απόψεις, χιλιοδιαβασμένο κείμενο, γραμμένο και ξαναγραμμένο, μία έκθεση ιδεών έξω από τα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία.

Ο κύριος Πρωθυπουργός, αφού αμφιταλαντεύτηκε, αφού προβληματίστηκε, αφού δίστασε, διαλογίστηκε και πείστηκε, αποφάσισε τελικά να κινηθεί. Να προχωρήσει σε ανασχηματισμό. Και προχώρησε προς τα πίσω. Γιατί αποτελεί οπισθοδρόμηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μη λέει ο κύριος Πρωθυπουργός στη Βουλή τον πραγματικό λόγο για τον οποίο αποφάσισε να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης, επιστρατεύοντας αυτά τα κατά συνθήκη ψεύδη, που δεν πείθουν και δεν ξεγελούν κανέναν.

Αποτελεί οπισθοδρόμηση το γεγονός ότι για να εξοικονομήσει τους πολιτικούς του χειρισμούς ο κύριος Πρωθυπουργός, επιστρατεύει εκβιαστικά τη λειτουργία των κοινοβουλευτικών θεσμών, προκειμένου έτσι να εξασφαλίσει εκείνο το οποίο δεν μπορεί να εξασφαλίσει με ουσιαστικό πολιτικό διάλογο μπροστά στην κοινωνία και μέσα στην κοινοβουλευτική πλειοψηφία που τον στηρίζει. Αποτελεί πολιτική οπισθοδρόμηση να επανερχόμαστε, στο όριο του 2000, σε μία πολιτική συνομοσιολογία, προκειμένου να καλυφθεί η κυβερνητική αποτυχία. Αυτές οι πρακτικές έρχονται πράγματι από το χθες, αυτές οι πρακτικές οδηγούν ξανά στο χθες.

Γι' αυτό, λοιπόν, είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω ότι υπάρχει κάτι πρωτοφανές στη σημερινή πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης. Την επομένη μίας εκλογικής αναμέτρησης με συγκεκριμένο και σαφές πολιτικό περιεχόμενο, την επομένη μίας καθολικής λαϊκής ετυμηγορίας ο Πρωθυπουργός, αντί να μελετήσει σοβαρά αυτά που προκύπτουν από τις πρόσφατες εκλογές, αντί να αναλύσει την ετυμηγορία του ελληνικού λαού και να διορθώσει την πολιτική του -γιατί η πολιτική του αποδοκιμάστηκε- ζητά εκβιαστικά από τους Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος, να αγνοήσουν τη λαϊκή ετυμηγορία, να σταματήσουν να προβληματίζονται, να πάψουν να ανησυχούν και, προκειμένου να καλύψουν τη δική του εμμονή στην ίδια πολιτική, να δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτό είναι σοβαρό πρόβλημα και έχει σχέση και με τη γενική πολιτική κατάσταση, αλλά και με τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι δημοκρατικοί κανόνες. Γιατί ουσιαστικά αυτό σας λέει ο κύριος Πρωθυπουργός: μην αντιδράτε, μην ανησυχείτε, μην προβληματίζεστε, θα μου δώσετε τώρα την εντολή για να συνεχίσω τα ίδια. "Ούτε βήμα πίσω", είπε. Και αυτό είναι που αντιλαμβάνεται ο ελληνικός λαός: Μέσα από την κοινοβουλευτική μεθόδευση ζητά ψήφο εμπιστοσύνης για να ξεπεραστεί το πολιτικό πρόβλημα στην κυβερνητική πλειοψηφία και να επιφυλαχθούν στον ελληνικό λαό αυτά που θα του επιφυλάξει ο προϋπολογισμός που έρχεται μεθαύριο, η νέα σκληρή πολιτική και όλες οι άλλες κυβερνητικές επιλογές που μεγαλώνουν την αδικία, που διευρύνουν την έλλειψη αλληλεγγύης, που διογκώνουν τη σπατάλη, τη διάβρωση, τη διαφθορά, που ενισχύουν την έλλειψη ορθολογικής αξιοποίησης των οικονομικών και των ανθρωπίνων πόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και κάτι άλλο ανησυχητικό στην αποψινή ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού. Η φρασολογία "περί υπονομευτών", "περί κύκλων σκοτεινών που αντιστρατεύονται το έργο του, που ούτε λίγο ούτε πολύ

επιφυλάσσουν στην προοπτική της χώρας οδυνηρές δοκιμασίες" ώστε να ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης για να τους πατάξει, αυτή η καινοφανής θεωρία ότι πολιτική νομιμοποίηση σημαίνει επιδεικτική αγνόηση της κριτικής, περιφρόνηση της δυσaréσκειας, αδιαφορία για τη λαϊκή ετυμηγορία και επιμονή στις προσωπικές επιλογές και απόψεις, αυτή η φρασεολογία αποτελεί στοιχείο επικίνδυνου, στοιχείο αντιδημοκρατικής λογικής.

Κύριε Πρωθυπουργέ, λυπάμαι που το λέω, αλλά έχετε μια καταπληκτική ικανότητα να διχάζετε. Έχετε μια καταπληκτική ικανότητα να δημιουργείτε αντιπαλότητες, να βλέπετε παντού εχθρούς, υπονομευτές και σκοτεινά σχέδια. Θα μπορούσατε να αναγνωρίσετε τα λάθη σας και όχι να λέτε "θα μείνουν, εντός και επί τα αυτά ούτε βήμα πίσω". Έτσι, εσείς κύριοι της συμπολίτευσης από κοντά συνυπεύθυνοι και συνένοχοι, έναντι του ελληνικού λαού. Θα μπορούσατε να ακούσετε την κριτική και των άλλων πολιτικών δυνάμεων, να ακούσετε την κριτική μέσα στο κόμμα σας και να διορθώσετε την πολιτική που μεγεθύνει τη λαϊκή δυσφορία και απλώνει την αναστάτωση των πιο αδύνατων κοινωνικών στρωμάτων. Γιατί δεν φαντάζομαι, κύριε Πρωθυπουργέ, να πιστεύετε πραγματικά ότι σας αντιστρατεύονται τα εξωθεσμικά κέντρα ισχύος και θα τα πατάξετε εσείς, που μέχρι προχθές πανηγυρίζατε γιατί πέρνατε ψήφο εμπιστοσύνης από τα χρηματιστήρια!

Δυστυχώς όμως, κύριε Πρωθυπουργέ, δημοκρατία σημαίνει διάλογος και όχι κάθε τόσο ασκήσεις κομματικής πειθαρχίας. Σημαίνει κριτική, σημαίνει διαφωνία, σημαίνει αναγνώριση της πραγματικότητας και διόρθωσης των λαθών. Δημοκρατία σημαίνει ικανότητα σύνθεσης και όχι πολιτικές και διχαστικές λογικές.

Η σημερινή ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αποτελεί κακό οίονό, κακό οίονό για τις πολιτικές εξελίξεις, κακό οίονό για το τι περιμένει τον ελληνικό λαό στο επόμενο διάστημα, με επιλογές οι οποίες με μια πολιτική κρυψίνοια θα εμφανιστούν αμέσως μετά την ψήφο εμπιστοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, αυτή η στάση αποτελεί κατά την άποψή μου κακό οίονό και για τις προοδευτικές εξελίξεις της χώρας μας και οφείλετε να προβληματιστείτε. Πέραν των κοινοβουλευτικών πιέσεων και των κομματικών πειθαρχιών, υπάρχει και μια άλλη ανάγνωση της πραγματικότητας με εσωτερική θέαση πολιτικής ευθύνης και στον ιστορικό ορίζοντα του τι γίνεται σε τούτον τον έρημο τον τόπο.

Ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης ο κύριος Πρωθυπουργός. Για ποιο σημαντικό γεγονός; Διότι έκανε έναν ανασχηματισμό. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Στο 2000 όμως, τέτοιες κινήσεις σπασμωδικές, τέτοιες κινήσεις πολιτικού πανικού, προκαλούν κλαυσίγέλο στον κόσμο. Δεν χρωστάει τίποτε η χώρα. Είναι με τόσα προβλήματα φορτωμένη, ώστε να μην αντέχει να μην φορτώνετε και με κυβερνητικά αδιέξοδα ή κυβερνητικές αποτυχίες. Δεν χρωστάει τίποτε ο ελληνικός λαός να ασχολείται με τις αδυναμίες που έχετε για να περάσει μια κυβερνητική επιλογή μεταξύ σας.

Έχει πολλά σοβαρά προβλήματα ο ελληνικός λαός. Ξέρει ότι η κυβερνητική πολιτική δεν πάσχει από πρόσωπα. Η κυβερνητική πολιτική πάσχει από ουσία. Και αυτήν την ουσία της κυβερνητικής πολιτικής αποδοκιμάζει ο ελληνικός λαός, δεν τη δέχεται, δυσφορεί. Δεν χρωστάει τίποτα και το πολιτικό σύστημα, οι θεσμοί λειτουργίας του πολιτικού συστήματος να υποτάσσονται κάθε φορά στους εκβιαστικούς χειρισμούς πρωθυπουργών και κυβερνήσεων. Δεν έχουμε δα και το πιο ελκυστικό πολιτικό σύστημα, ώστε να υπάρχει περιθώριο να το κακομεταχειριζόμαστε. Ήδη βρισκόμαστε σε μία πολιτική κρίση που δεν επιτρέπει τέτοια παιχνίδια. Γιατί παιχνίδια με τους θεσμούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπαιξαν πολλοί, έπαιξαν και άλλοι. Γι'αυτό και σήμερα ένα μεγάλο ποσοστό της ελληνικής κοινωνίας κλωτσάει την πολιτική, την αποστρέφεται και την απορρίπτει, γιατί αυτά τα παιχνίδια παίχτηκαν σε βάρος της αξιοπιστίας της.

Θα ήθελα να επισημάνω, λοιπόν, πως όταν, κύριε Πρωθυπουργέ, επιστρατεύετε εκβιαστικά τους θεσμούς του κοινοβουλευτικού μας

πολιτεύματος για να λύσετε προβλήματα σκοπιμότητας του προσωπικού σας κύκλου εξουσίας, τότε δεν μπορείτε να μιλάτε για εκσυγχρονισμό. Γιατί αυτή η πρακτική είναι γνωστή από παλιά. Όταν το κάνετε αυτό, ομολογείτε ότι υπάρχει σοβαρό πολιτικό πρόβλημα στην Κυβέρνηση.

Σας λέμε λοιπόν ευθέως από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου: Δεν σας ψηφίζουμε, δεν σας δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης, δεν σας στηρίζουμε, δεν συμφωνούμε μαζί σας με αυτές τις πολιτικές.

Και σήμερα εσείς ζητήσατε αυτό που λέει κι ένα στέλεχος της Κυβέρνησης σας σε κάποια συνέντευξή του: Ζητήσατε πολιτικό χρόνο για να ολοκληρώσετε τις προσπάθειες σας. Μα, χάσατε τον ιστορικό χρόνο που είχατε στη διάθεσή σας, βρίσκεστε στον τρίτο χρόνο διακυβέρνησης της χώρας και πια όλα έχουν δείξει τις πραγματικές τους διαστάσεις.

Είναι, λοιπόν, φανερό η διπλή σκοπιμότητα της κίνησης του κυρίου Πρωθυπουργού: Να βάλει κάτω από εκβιαστικό δίλημμα τη δική του πλειοψηφία και δεύτερον να βάλει κάτω από εκβιαστικά διλήμματα την ελληνική κοινωνία και τις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Να χρησιμοποιηθεί η ψήφος εμπιστοσύνης με αυτήν τη μεθόδευση, ως άλλοθι της νομιμοποίησης για τις πολιτικές επιλογές που έρχονται αμέσως με και μετά τον προϋπολογισμό.

Είναι ψεύτικο το δίλημμα το οποίο εμφανίζεται μπροστά στον ελληνικό λαό: Ή η πολιτική Σημίτη ή το χάος για τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλοτε κρίσιμο ήταν το ερώτημα "τις πταίει;". Σήμερα είναι κρίσιμο το ερώτημα "ποιος αποφασίζει;" και "πού παίρνονται οι αποφάσεις;". Και θα ήθελα με το χέρι στην καρδιά να μου πουν οι κυρίες και οι κύριοι συνάδελφοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας: Πού παίρνονται οι αποφάσεις; Στις κοινοβουλευτικές αυτοδυναμίες; Παίρνονται οι αποφάσεις στα κομματικά όργανα της Πλειοψηφίας; Παίρνονται οι αποφάσεις στο Υπουργικό Συμβούλιο; Ή παίρνονται οι αποφάσεις σε ένα στενό κύκλο εξουσίας του εκάστοτε Πρωθυπουργού; Να, γιατί είναι κρίσιμο το πρόβλημα να αλλάξει κάποτε ο νόμος περί Υπουργικού Συμβουλίου και λειτουργίας της Κυβέρνησης. Γιατί έτσι δεν υπάρχει κανένας έλεγχος πουθενά ούτε στην πλειοψηφία ούτε στο κυβερνητικό κόμμα ούτε στο Υπουργικό Συμβούλιο ούτε στη Βουλή αφού εκεί έρχεται με τη διατύπωση της κομματικής πειθαρχίας κάθε πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού η σκοπιμότητα στήριξης των επιλογών που παίρνει. Ποιος, πού; Ας αναρωτηθεί ο καθένας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα που έθιξε και η ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού. Θα ήθελα όμως προηγουμένως να επισημάνω ότι πριν τρία χρόνια ο κύριος Πρωθυπουργός ήρθε "μετά βailing και κλάδων" και με ένα επικοινωνιακό φωτιστόφανο, περίπου μίας αγιογραφίας. Είχε τέτοια στήριξη μέσα και έξω από το πολιτικό σύστημα, μέσα και έξω από την Ελλάδα, που κανένας άλλος Πρωθυπουργός της χώρας δεν είχε ποτέ. Τρία χρόνια μετά εξανεμίστηκε αυτό το πλεονέκτημα, ξεθώριασε η εικόνα και είναι φανερό ότι αυτή η κυβερνητική πολιτική είναι η κύρια αιτία. Και εγώ θα το πω ευθέως: Η κυβερνητική πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση του κυρίου Πρωθυπουργού δεν είναι η πολιτική που χρειάζεται η χώρα στη δύσκολη αυτήν περίοδο.

Η πολιτική αυτή δεν παράγει τις ριζοσπαστικές αλλαγές που θα μπορούσαν να ηγεμονεύσουν στη συνείδηση του πολίτη και να εξασφαλίσουν λαϊκή στήριξη. Αναπαράγει την τρέχουσα και αδιέξοδη διαχείριση, το αρνητικό και ανθυγιεινό κλίμα της παραπολιτικής.

Η πολιτική της Κυβέρνησης του κυρίου Πρωθυπουργού δεν ενώνει, δεν ενοποιεί την κοινωνία, διασπά τα πάντα, δεν εκφράζει κοινωνικές και πολιτικές συναινέσεις στρωμάτων του λαού, διασπά ακόμη και την κοινωνική και πολιτική βάση της εκλογικής στήριξης της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Όλο και πιο πολλοί δεν αναγνωρίζουν στο πρόσωπο της πολιτικής σας, κύριε Πρωθυπουργέ, το ιδεολογικό, το κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο της ψήφου που σας έδωσαν.

Η κυβερνητική σας πολιτική δεν παράγει κοινωνικές συναινέσεις, δεν προωθεί κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες στη βάση της ελληνικής κοινωνίας, περιφρονεί το διάλογο, γιατί εσείς είσθε που κηρύξατε το δόγμα "του κοινωνικού αυτοματισμού", "του αναγκαστικού μονόδρομου", "των απασχολήσιμων", "της επιλεκτικότητας", δόγματα που η εφαρμογή τους πολλαπλασιάζει και κοριοποιεί τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, τις περιθωριοποιεί και τις αποξενώνει.

Δεν υπάρχει στρατηγική πνοή για την Ελλάδα του 21ου αιώνα. Το κυνήγι κάποιων ονομαστικών δεικτών, αναγορεύεται σε εθνικό όραμα. Είναι κρίμα για την Ελλάδα του 21ου αιώνα να αναγορεύεται ένας αυτονόητος πολιτικός στόχος σε νέα μεγάλη ιδέα. Βεβαίως πρέπει η Ελλάδα να είναι μέσα στην Ευρώπη, βεβαίως πρέπει ο στόχος της ισότιμης παρουσίας της Ελλάδας να στηριχτεί, αλλά το πρόβλημα είναι με ποιες πολιτικές. Με ποιο κοινωνικό και πολιτικό κόστος και πώς κατανέμεται αυτό, με ποια δικαιοσύνη και με ποια κοινωνική αλληλεγγύη και στήριξη.

Διαχειρίζεστε ένα δρομολόγιο μονόδρομου, την ώρα που σε όλη την Ευρώπη κινούνται πολλά. Εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, έρχεστε εδώ σε πλήρη αναντιστοιχία με όσα συντελούνται στην Ευρωπαϊκή Ένωση να λέτε: "ούτε βήμα πίσω". Όπως και στις προηγούμενες περιόδους αποδεχόμαστε χωρίς καμία διαφωνία και ένσταση τις επιλογές τότε του κ. Κολ και των φιλελεύθερων επιλογών, έτσι και τώρα.

Θα ήθελα τέλος να επισημάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν συμφωνώ με αυτήν τη μεθοδολογία των διαρκών διλημμάτων, με την οποία καλείται να λειτουργήσει τελικά και η Βουλή και όλο το πολιτικό μας σύστημα.

Ως Πρωθυπουργός είχε πει ο κύριος Πρωθυπουργός ότι ή θα εκλεγεί και Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ή θα παραιτηθεί. Ως Πρωθυπουργός και Πρόεδρος μετά την εκλογή του στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. είπε ότι ή θα γίνουν πρόωρες εκλογές για να πετύχουμε το 1999 να είμαστε στην ΟΝΕ ή θα υπάρξει εθνική χρεοκοπία. Ως μετεκλογικός Πρωθυπουργός διαβεβαίωνε ότι ή το πρόγραμμα σύγκλισης θα μας καταστήσει ισότιμο μέλος το 1999 ή αλλιώς θα είμαστε σε πλήρη περιθωριοποίηση. Και βρεθήκαμε απέξω. Είμαστε η μόνη χώρα που βρεθήκαμε απέξω. Ως Πρόεδρος της Κυβερνήσεως έχει βάλει περισσότερες φορές από οποιονδήποτε άλλο το αίτημα της κοινοτικής πειθαρχίας για να περάσουν αντιφατικά και επιζήμια νομοσχέδια, τα οποία αμέσως μετά είτε δεν εφαρμόζονταν είτε ερμηνεύοντο συνεχώς. Σήμερα φθάνουμε ξανά στο ίδιο εκβιαστικό δίλημμα: 'Η ψήφο εμπιστοσύνης με την αρχή της δεδηλωμένης ή εκλογές. Ε, αυτός ο τρόπος λειτουργίας, αυτή η διλημματική κατεργασία όλων των κοινοβουλευτικών λειτουργιών, αλλά και της πολιτικής πραγματικότητας, εξαντλεί και αποδυναμώνει το πολιτικό μας σύστημα ακόμη περισσότερο, δεν παράγει ήθος και ύφος εξουσίας, με δημοκρατική ευαισθησία, με πολιτική ποιότητα, με κοινωνική ευαισθησία.

Γίνονται μεγάλες διεργασίες στην ελληνική κοινωνία και είμαστε σε οριακή και κρίσιμη στιγμή, συσσωρεύονται πολλά προβλήματα, αλλά η κυβερνητική πολιτική είναι αλλού και αλλού βράζουν τα προβλήματα. Με άλλα ασχολείται η Κυβέρνηση και αλλού αγωνιά η πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Μιλήσανε πολλοί και θα μιλάνε στη συνέχεια για τα μηνύματα που έστειλαν οι πρόσφατες εκλογές. Εξαρτάται και πώς τα διαβάζει ο καθένας. Τα διαβάζει με τη λογική των ποσοστών, με την αριθμητική και στατιστική λογική, με τη λογική του κοινοτικού ταμείου ή τα διαβάζει με την εσωτερική λογική της βαθύτερης κρίσης του πολιτικού μας συστήματος;

Από την ανάλυση αυτών των αποτελεσμάτων προκύπτουν ορισμένα πολύ σημαντικά συμπεράσματα:

Το πρώτο συμπέρασμα είναι ότι ένα πολύ μεγάλο τμήμα του εκλογικού σώματος αισθάνεται κουρασμένο, απωθείται από το πολιτικό σκηνικό. Η διαδοχική διάψευση ελπίδων, η αίσθηση αναποτελεσματικότητας σε όλους τους τομείς, η διαιώνιση ιδίων νοοτροπιών, παρά την αλλαγή κομμάτων και προσώπων, είναι η αιτία που διαμορφώνει αυτό το βαθύ και έντονο αίσθημα λαϊκής δυσφορίας.

Ακούει ο Έλληνας πολίτης τα ίδια και τα ίδια, βλέπει τους ίδιους και τους ίδιους, αντιμετωπίζει τα ίδια και τα ίδια προβλήματα και αισθάνεται πια ότι είναι στο βαθμό μηδέν, στο βαθμό μίας πλήρους ακινησίας μέσα σε ένα πολιτικό τέλμα.

Ο μεγάλος όγκος της αποχής, των άκυρων και των λευκών, αποτελεί μήνυμα προς το σύνολο του πολιτικού συστήματος, που δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υποτιμηθεί. Αποτελεί εύκολη λύση η αντιπολιτική, η αντικομματική ή απολυτική, τάση που καλλιεργείται.

Είναι περίπου της μόδας να λέμε ότι φταίνε οι πολιτικοί, ή ότι είναι όλοι ίδιοι ή ότι φταίνε τα κόμματα. Με αυτήν την έννοια όμως, η κοινωνία εκτοπίζεται από την πολιτική, η πολιτική εκτοπίζεται από τους θεσμούς, αχρηστεύονται οι δημοκρατικοί κανόνες πολιτικής λειτουργίας και μετατοπίζεται το κέντρο βάρους του πολιτικού μας συστήματος στα εξωθεσμικά κέντρα και στους μηχανισμούς διαπλοκής οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων.

Υπάρχει ένα σαφές και ουσιαστικό επιπρόσθετο περιεχόμενο του εκλογικού αποτελέσματος, που λέει ότι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού δεν έχει πεισθεί και απορρίπτει τη θεωρία περί μονόδρομου που παρουσιάζει εδώ και δύο χρόνια η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη, ο οποίος ζητάει σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης από την κυβερνητική πλειοψηφία για να συνεχίσει την ίδια πολιτική χωρίς βήμα πίσω, με τις ίδιες προτεραιότητες και μονομέρειες.

Αυτή η αμφισβήτηση δεν υπάρχει μονάχα διάχυτη στην ελληνική κοινωνία, αλλά έχει εσωτερικευθεί και στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ και προκαλεί φαινόμενα έντονου προβληματισμού στην κοινοτική βάση, στον κοινοτικό ιστό. Αυτά παρουσιάστηκαν με τον πιο έντονο τρόπο.

Έχουμε μία κυβερνητική πολιτική η οποία διασπά την κοινωνία, η οποία κομματίζει το πολιτικό σύστημα και δεν καταφέρνει να ενοποιήσει ούτε την κοινωνική και πολιτική βάση της εκλογικής πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ. Ας στοχαστούν, όσοι νομίζουν ότι με πλειοψηφίες και αυτοδυναμίες λύνουν γόρδιους δεσμούς τόσο σοβαρών ζητημάτων.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ στους λόγους που προέβαλε ο κύριος Πρωθυπουργός για να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης.

Ζητάει η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης από τον ελληνικό λαό γιατί διαμόρφωσε στα δύο χρόνια που ασκεί εξουσία αίσθημα ασφάλειας και βεβαιότητας στην ελληνική κοινωνία; Δεν έχει αντιληφθεί ότι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα του Έλληνα πολίτη είναι το έντονο και εξουθενωτικό αίσθημα ανασφάλειας και αβεβαιότητας;

Ζητάει ο κύριος Πρωθυπουργός ψήφο εμπιστοσύνης γιατί αναβάθμισε την ποιότητα ζωής των Ελλήνων; Δεν έχει αντιληφθεί ότι η ποιότητα ζωής της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού συντριβεται, συνφύρεται, συνθλίβεται και ποδοπατιέται ακριβώς γιατί κυριαρχούν άλλες λογικές και άλλες προτεραιότητες;

Ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης ο κύριος Πρωθυπουργός, από την Πλειοψηφία της Βουλής, γιατί η πολιτική του περιόρισε το πρόβλημα της διαφθοράς, που φθείρει και διαφθείρει τα πάντα, ή γιατί εξασφάλισε διαφάνεια και έλεγχο, έτσι ώστε να μην ζει ο Έλληνας πολίτης αυτό το εφιαλτικό βίωμα των καθημερινών αναθυμιάσεων που του προκαλούν ασφυξία και οργανικές αντιδράσεις ναυτίας;

Ζητάει ο κύριος Πρωθυπουργός ψήφο εμπιστοσύνης γιατί εξασφάλισε για τους νέους δουλειά, καλή μόρφωση, κατάρτιση, προοπτική, προκοπή, βεβαιότητα για το μέλλον;

Ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης γιατί βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου η κοινωνία ευτυχεί, επειδή εξασφάλισε κράτος αλληλεγγύης, επειδή εξασφάλισε τους κοινωνικούς αποκλεισμούς, τις στερήσεις, τη φτώχεια;

Ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης γιατί δύο χρόνια μετά, και ενώ έχει καταρτίσει ένα πιο σκληρό τρίτο προϋπολογισμό, υπάρχει σε τούτο το τόπο εισοδηματική δικαιοσύνη, φορολογική δικαιοσύνη, υπάρχει δυνατότητα στο μέσο νοικοκυριό να τα φέρνει βόλτα και να αντιμετωπίζει τις πραγματικές ανάγκες της καθημερινότητάς του;

Δεν θέλω να ασχοληθώ με τη στατιστική παράθεση στοιχείων, αλλά είμαι υποχρεωμένος να επικαλεσθώ αυτά που επισήμως αποτελούν το υλικό με το οποίο ανιχνεύεται η πραγματικότητα της ζωής μας, το υλικό με το οποίο γίνονται διάφορες αξιολογήσεις.

Οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας, δύο χρόνια από τότε που είσατε στη διακυβέρνηση, κύριε Πρωθυπουργέ, σε μονάδες αγοραστικής δύναμης είναι για την Ελλάδα οι μικρότερες στην Ευρώπη. Είναι σε μονάδες αγοραστικής δύναμης οι μικρότερες, κάτω από τις μισές του κοινοτικού μέσου όρου και κατατάσσουν τη χώρα μας στην τελευταία θέση, με βάση τους υπολογισμούς της EUROSTAT. Στην τελευταία θέση, επίσης, κατατάσσεται η χώρα μας και ως προς τις περισσότερες κατηγορίες κοινωνικών δαπανών.

Μην κάνουμε τώρα στατιστικές πλαστικές, για να χρησιμοποιήσω τον όρο της πλαστικής χειρουργικής. Εδώ είναι δεδομένο ότι οι ομοειδείς με την Ελλάδα χώρες της Κοινότητας, οι χώρες συνοχής, έχουν εντυπωσιακή εξέλιξη σε αυτό το σημείο. Η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Ιταλία, η Ιρλανδία αυξάνουν με τρόπο εντυπωσιακό τις δαπάνες. Αυτά λέει στις 30.10.1998 το memo της EUROSTAT.

Μιλήσατε για την ανεργία; Μα, αυξάνεται συνεχώς και καλπάζει, ιδίως η ανεργία των νέων και των γυναικών, που είναι μεγαλύτερη στην Ελλάδα από τον κοινοτικό μέσο όρο. Σύμφωνα με τα ποσοστά ανεργίας και των νέων, η Ελλάδα κατατάσσεται ανάμεσα στις τέσσερις χώρες της κοινότητας με τα χειρότερα ποσοστά ανεργίας. Προσφάτως ελεγχθήκατε γιατί δεν κάνατε τίποτα, για να εφαρμόσετε πολιτικές αντιμετώπισης της ανεργίας.

Να μην πω για την ανεργία στη Μακεδονία με 14,5%, να μην πω για την ανεργία των γυναικών στην περιφέρεια που φτάνει το 23%, να μην πω για την ανεργία των νέων στη Μακεδονία που φτάνει το 45,9%, τα χειρότερα ποσοστά στην Ευρώπη. Το ίδιο συμβαίνει στην Ήπειρο, στη Στερεά Ελλάδα και σε άλλες περιοχές. Ένας στους τρεις στην Αττική είναι άνεργος.

Σύμφωνα με τη Στατιστική Υπηρεσία, η καταγεγραμμένη ανεργία είναι 10,3%. Το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο απασχόλησης που επικαλεσθήκατε, βάζει την ανεργία στο 13,3% του ενεργού πληθυσμού, ενώ αν συνυπολογισθεί η υποαπασχόληση, είναι στο 25,4%. Για ποια πολιτική υπέρ της απασχόλησης και κατά της ανεργίας μιλάτε, όταν περίπου διακόσιοι πενήντα χιλιάδες άνεργοι, στην πλειοψηφία τους νέοι, δεν έχουν εργασθεί ποτέ; Ψάχνουν μάταια να βρουν μία κύρια απασχόληση.

Επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, μιλήσατε για το κοινωνικό πρόσωπο, που δεν είναι στα λόγια, που είναι στην πράξη, για το κοινωνικό πρόσωπο που δεν είναι πρόσωπο επίδειξης, αλλά είναι πρόσωπο στήριξης. Μα, η φτώχεια στην Ελλάδα δείχνει ότι μεγαλώνει ο αριθμός εκείνων, οι οποίοι βρίσκονται κάτω από το ανεκτό όριο διαβίωσης.

Και είναι συγκεκριμένο αποτέλεσμα της οικονομικής και κοινωνικής σας πολιτικής, που επέλεξαν και επιλέγουν σταθερά περιοριστικούς όρους. Η εισοδηματική πολιτική παραμένει έντονα περιοριστική και καθηλωμένη, χωρίς να επωφελείται από τη μεγέθυνση της οικονομίας. Η φορολογική πολιτική έχει οδηγήσει σε αφαίμαξη του εισοδήματος των μισθωτών, των συνταξιούχων. Αγρότες, μικρομεσαίοι συντρίβονται, αλλά και όλα τα βασικά επιδόματα έχουν οδηγήσει στη διεύρυνση των ανισοτήτων, στην άδικη κατανομή των θυσιών, των βαρών, των απωλειών και των κινδύνων.

Έχουμε ως χώρα το δεύτερο υψηλότερο δείκτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο φαινόμενο της φτώχειας και των αποκλεισμών.

Δεν μπορείτε να τα παραγνωρίσετε αυτά, δεν μπορείτε να παραγνωρίσετε το γεγονός ότι το 24% των ελληνικών νοικοκυριών, το ένα τέταρτο του ελληνικού πληθυσμού, αποδεδειγμένα πλέον, δεν τα βγάζει πέρα. Επίσης δεν μπορείτε να παραγνωρίσετε το γεγονός ότι η διεύρυνση των ανισοτήτων και η άδικη κατανομή του εθνικού εισοδήματος, καταγράφεται με ένα πολύ συγκεκριμένο τρόπο από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το εισόδημα του 20% των πλουσιότερων κατοίκων είναι σχεδόν επτά φορές μεγαλύτερο από το εισόδημα του 20% των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων, όταν στην Ευρώπη ο μέσος όρος είναι 5,3%. Να, η ψαλίδα της κοινωνικής αδικίας, της φορολογικής αδικίας και των εισοδηματικών άνισων πιέσεων.

Την ώρα που σε όλο τον κόσμο η παιδεία αντιμετωπίζεται ως η πρώτη προτεραιότητα για το μέλλον των εθνών και με αυτόν τον τρόπο ιεραρχούνται οι δημόσιες επενδύσεις, στην παιδεία έχουμε σοβαρό πρόβλημα. Κανείς δεν είναι ευχαριστημένος από την κατάσταση που υπάρχει σήμερα στην ελληνική παιδεία. Η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις δαπάνες για την παιδεία με 2,9% του ΑΕΠ και επιπροσθέτως δεν είναι ικανή να απορροφήσει τους πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε μειώσεις της τάξεως των εκατόν σαράντα εκατομμυρίων ECU, πενήντα δισεκατομμύρια (50.000.000.000) δραχμές, περίπου, στο πρόγραμμα παιδείας και αρχικής κατάρτισης. Αυτό λέει ο επίτροπος Φλιν στην απάντησή του προχθές στις 21-10-1998 και την έχετε την απάντηση αυτή.

Στο φορολογικό σύστημα αρνείσθε να εφαρμόσετε μία πραγματική φορολογική μεταρρύθμιση και διατηρείτε ένα φορολογικό σύστημα που είναι το πιο άδικο, το πιο άνιστο, το πιο αντιπαραγωγικό. Να αναφερθώ μονάχα ότι μέσα από την εισοδηματική καθήλωτη και την άδικη φορολογική συμμετοχή οι μη έχοντες και οι μη κατέχοντες συνέβαλαν στη μείωση του ελλείμματος από 13,5% το 1993 σε 2,4% το 1998, που σημαίνει ότι οι μη έχοντες και οι μη κατέχοντες μέσα από την περιοριστική οικονομική και κοινωνική πολιτική έδωσαν το μεγαλύτερο ποσοστό των έξι τρισεκατομμυρίων (6.000.000.000.000) που αντιπροσωπεύει αυτή η μείωση.

Και προχθές ακόμη εμφανίστηκαν τα δημοσιεύματα εκείνα, τα οποία στηρίζονται σε επίσημα στοιχεία, που λένε ότι φέτος πληρώνουν παραπάνω φόρο 27,3% οι μισθωτοί για τα εισοδήματα που δήλωσαν το 1998 στην φοροία σε σχέση με το φόρο που είχαν πληρώσει το 1997. Και το 1997 είχαν πληρώσει άλλο τόσο παραπάνω.

Αυτή είναι η πραγματικότητα την οποία, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν μπορεί κανείς με στατιστικές αλχημείες να την παραγνωρίσει, γιατί ο ελληνικός λαός τη ζει στο πετσί του και τη βιώνει με τρόπο ενοχλητικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω ότι δεν είμαστε σε μία ουδέτερη στιγμή. Κινούμαστε σε ένα περιβάλλον το οποίο τούτη την ώρα συγκλονίζεται από μεγάλους προβληματισμούς και αναστατώσεις. Το διεθνές περιβάλλον μέσα στο οποίο κινούμαστε αλλάζει με εντυπωσιακό τρόπο. Η τελευταία παγκόσμια χρηματιστηριακή και οικονομική κρίση δημιουργεί νέα δεδομένα.

Πραγματικά έχετε αυτήν την ψευδαίσθηση, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η ελληνική οικονομία άντεξε και αντέχει μέσα σ' αυτές τις συνθήκες; Έχετε αυτήν την αισιοδοξία, όμοια με εκείνη την αισιοδοξία που είχε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, όταν έλεγε ότι με τη σκληρή δραχμή και το πρόγραμμα σύγκλισης θα μπαίναμε την 1-1-1999; Δεν μπήκαμε την 1-1-1999 και πήγαμε δύο χρόνια μετά, με σοβαρό κόστος για τη χώρα. Αλλά κανείς δεν θεώρησε τον εαυτό του υποχρεωμένο να δώσει εξηγήσεις σε αυτόν τον έρμο τον ελληνικό λαό: "Γιατί", "τι έφταιξε και πώς οι όποιες θυσίες δεν πιάσανε τόπο, ποιος πλήρωσε και τέλος, γιατί να πληρώνει ο κόσμος τις ανεπάρκειες και τις αποτυχίες κάποιων, οι οποίοι είναι είτε πεισματικά επίμονοι στη λογική του μονόδρομου είτε αθεράπευτα αισιόδοξοι για τη γη της επαγγελίας, στην οποία θα μας οδηγήσουν.

Είμαι υποχρεωμένος, λοιπόν, να επισημάνω ότι το φάσμα του οικονομικού χάους και αδιεξόδου, φέρνει και πάλι στην επιφάνεια απόψεις που προβάλλουν την ανάγκη παρεμβάσεων για τον πολιτικό έλεγχο των μηχανισμών της αγοράς, για την ανακατανομή του εισοδήματος και για την άσκηση κοινωνικών πολιτικών με κριτήριο δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Σημαντικές εξελίξεις γίνονται στην Ευρώπη. Ολοένα και πιο πολύ

αρχίζουν και βάζουν το θέμα της ριζικής αναθεώρησης της Συνθήκης του Μάαστριχτ και του Συμφώνου της Σταθερότητας και εσείς έρχεσθε και λέτε "όχι, ούτε βήμα πίσω".

Όλοι οι άλλοι βάζουν σε συζήτηση αυτά τα πραγματικά προβλήματα. Εσείς λέτε "όχι, ούτε βήμα πίσω". Αλλά αυτός ο έρμος ο ελληνικός λαός ενημερώνεται, πληροφορείται, βλέπει, διαβάζει και από την άλλη πλευρά ακούει εσάς έτσι πειστωμένο σε αυτήν την πολιτική. Οργίζεται λοιπόν και δυσφορεί και θα σας πω γιατί. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα απ' αυτό το πλαίσιο αποκαλύπτονται ακόμα περισσότερο η λανθασμένη πορεία, οι φιλελεύθεροι δογματισμοί και οι ανεπάρκειες των κυβερνητικών επιλογών. Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη βρίσκεται σε μεγάλη απόσταση απ' όλα όσα συντελούνται, ως προβληματισμοί και αναζητήσεις στην Ευρώπη. Όλο το προηγούμενο διάστημα η ελληνική Κυβέρνηση ταυτίστηκε σε αδικαιολόγητο βαθμό με τις συντηρητικές επιλογές που αφορούσαν στην πορεία της Οικονομικής και Νομισματικής Ενοποίησης. Δεν συντάχθηκε με τις φωνές που διεκδικούσαν διαφορετική πορεία. Δεν συντάχθηκε με τις κυβερνήσεις εκείνες που προχώρησαν στη θέσπιση του τριανταπενταώρου, που συμβόλιζε και συμβολίζει ένα πλαίσιο στρατηγικής για την ανεργία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Δεν αποδέχτηκε τις προτάσεις για πολιτική διαπραγμάτευση, δεν έβαλε σε προτεραιότητα τα κοινωνικά αιτήματα. Αυτή η πολιτική έφερε την Ελλάδα σε μεγάλη υστέρηση και απόσταση.

Και δεν είναι αντιφατικός ο Συνασπισμός ή δεν ξέρω ποιος άλλος, κύριε Πρωθυπουργέ. Αντιφατική είναι η Κυβέρνησή σας, όταν προχθές έσπευσε σε μια άτυπη σύνοδο να υποβάλει μνημόνιο περί της κοινωνικής πολιτικής, περιλαμβάνοντας ανούσιες διατυπώσεις, όταν όλα αυτά τα θέματα η κυβερνητική σας πολιτική τα αντιστρατεύεται και θα τα αντιστρατευθεί και στο μέλλον, όπως είπατε μόλις και σήμερα.

Βάλατε σε μία άτυπη σύνοδο τα ζητήματα του κοινωνικού κράτους και των κοινωνικών προτεραιοτήτων, όταν με την πολιτική σας εδώ τα αντιστρατεύεσθε και τα αρνείσθε.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου σας είπαμε: Πιστεύετε αυτά που λέτε περί κοινωνικού κράτους; Εφαρμόστε τα τώρα και ζητήστε έγκριση της κυβερνητικής Πλειοψηφίας για να τα εφαρμόσετε, να εφαρμόσετε δηλαδή το τριανταπεντάωρο στα πλαίσια νέου προγράμματος για την ανεργία, αφού η μέχρι σήμερα πολιτική σας απέτυχε -έτσι όπως κάνουν άλλες κυβερνήσεις, της Γαλλίας και της Ιταλίας- να εφαρμόσετε την ουσιαστική φορολογική μεταρρύθμιση για την αντιμετώπιση της φορολογικής αδικίας και της κοινωνικής αδικίας, να εφαρμόσετε μέτρα διέυρυνσης της κοινωνικής πολιτικής για να μην υπάρχει πρόβλημα κοινωνικής συνοχής και στήριξης, έτσι ώστε να στηριχθούν οι χαμηλόμισθοι και οι χαμηλοσυνταξιούχοι.

Ζητήστε έγκριση της κυβερνητικής Πλειοψηφίας να αλλάξετε τον τρόπο διαχείρισης των κοινοτικών κονδυλίων, τόσο του υπολοίπου Ντελόρ, όσο και του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, του Σαντέρ, το οποίο θα διαχειρισθείτε πάλι μέσα από κυβερνητικές διαδικασίες και όχι μέσα από περιφερειακές και μη κεντρικές διοικητικές διαδικασίες.

Ζητήστε έγκριση τώρα από την κυβερνητική Πλειοψηφία να προχωρήσετε σε πολιτική διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, προβάλλοντας δύο στοιχεία ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στα Βαλκάνια και δεν πρέπει να μείνει απέξω και ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να καλύψει τους ονομαστικούς δείκτες, όταν είναι υποχρεωμένη να έχει τόσο υπέρμετρες δαπάνες για να αντιμετωπίσει προβλήματα εξωτερικής πολιτικής.

Ζητήστε έγκριση τώρα από την κυβερνητική Πλειοψηφία να προχωρήσετε σε δημοκρατικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα διακυβέρνησης και στην επιβεβλημένη περιφερειακή αποκέντρωση του κράτους. Αυτή την έγκριση ζητήστε, εάν πράγματι πιστεύετε αυτά που λέτε. Όχι να σας δώσουν την έγκριση για να εφαρμόσετε τα ίδια, που αντιστρατεύονται όλα αυτά.

Αναφερθήκατε, κύριε Πρωθυπουργέ, στο πρόβλημα της

αναδιάρθρωσης του κράτους με το σχέδιο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ". Η πολλή χρήση που κάνετε σ'αυτό το σχέδιο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ", τελικά θα το κάνει να μην έχει ουσιαστικά κανένα πολιτικό κύρος.

Αναγκαίως οι συνενώσεις. Εμείς ψηφίσαμε επί της αρχής και σας ζητήσαμε να βάλετε τη ρήτρα αναθεώρησης και την αρνηθήκατε. Αυτή είναι η λογική της αυτοδυναμίας. Αρνηθήκατε τη ρήτρα αναθεώρησης για να διορθωθούν κραυγαλέα λάθη που τα βρήκατε μπροστά σας. Αρνηθήκατε την αλλαγή του εκλογικού νόμου για να διαμορφωθούν πραγματικά αντιπροσωπευτικοί συσχετισμοί και βρήκατε μπροστά σας αυτή την άρνηση. Και θα τη βρίσκετε διαρκώς περισσότερο, όσο εξακολουθείτε να μην υιοθετείτε την αιρετή περιφέρεια, τον περιφερειακό σχεδιασμό της ανάπτυξης, τη διαχείριση των τοπικών προγραμμάτων από τα περιφερειακά κέντρα εξουσίας, όσο δεν αλλάζετε τον εκλογικό νόμο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, όσο πραγματικά δεν εξασφαλίζετε πόρους, εξουσία και αρμοδιότητες στην περιφερειακή αυτοδιοίκηση και όσο δεν διορθώνετε αμέσως κραυγαλέα λάθη σκοπιμότητας που έγιναν στο σχέδιο "ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως θα είναι κρίσιμα τα επόμενα χρόνια και η πραγματικότητα της ζωής μας απαιτεί διαφορετικές πολιτικές, γιατί οι κυβερνητικές πολιτικές είναι σε λάθος δρόμο, οδηγούν σε αδιέξοδο. Η κοινωνία δεν χωράει, δεν αντέχει, δε βολεύεται σ'αυτές τις κυβερνητικές πολιτικές. Και δεν είναι λογική, όταν δεν χωράει η κοινωνία στο κάδρο της Κυβέρνησης να τη βγάζουμε απέξω.

Στην Ευρώπη η Ελλάδα θα πάει μέσα από τη διεύρυνση της δημοκρατίας και όχι μέσα από πολιτικούς αυταρχισμούς. Θα πάει μέσα από την εμβάθυνση της κοινωνικής πολιτικής και όχι μέσα από συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους και την ακύρωση της κοινωνικής συνοχής. Δεν θα πάμε με κοινωνικούς αυτοματισμούς, με δίκαιες επιλεξιμότητες και κυβερνητικούς αυταρχισμούς, που τελικά οδηγούν στο να ακρωτηριάζεται η ελληνική κοινωνία και ο ελληνικός λαός.

Η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση έπρεπε και πρέπει να συνδυαστεί με έναν επαναπροσδιορισμό της εξωτερικής πολιτικής. Μια σειρά επιλογών και αποφάσεων που η ελληνική Κυβέρνηση έχει προωθήσει, έχουν διαμορφώσει σοβαρά αδιέξοδα και δεν πρέπει κανείς να παραγνωρίζει ότι η πορεία επίλυσης του Κυπριακού και των ελληνοτουρκικών σχέσεων, θα επηρεάσει καθοριστικά την πορεία της ελληνικής οικονομίας και το μέλλον της χώρας.

Τολμήστε τον επαναπροσδιορισμό της εξωτερικής πολιτικής του Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, τους θεσμούς πολιτικής συνεννόησης, για να μη μαθαίνουμε από μνημόνια που κατατίθενται έξω τι πράγματι συμβαίνει στον τόπο μας και στην αυλή μας.

Είμαι υποχρεωμένος επίσης να πω, ότι προχθές ακόμη η Κομισιόν με προσπάθειες απαρδεχτες και μεθοδεύσεις προκλητικές,επεχείρησε να παρακάμψει την ελληνική θέση με διαβλητά και αμφίβολης ισχύος επιχειρήματα. Αυτό πράγματι ενοχλεί,γιατί διαμορφώνει κλίμα αντιδικίας με την Ελλάδα,την ίδια ώρα που η Κομισιόν αρνείται την προστασία των εξωτερικών μας συνόρων. Από την άλλη πλευρά όμως αυτή η κίνηση της Κομισιόν που αποτελεί προώθηση της εντολής του Συμβουλίου Κορυφής του Κάρνις, δεν δόθηκε με την ελληνική συναίνεση; Όταν ο κύριος Πρωθυπουργός προσυπέγραφε, τι είχε κατά νου τότε; Την υπαναχώρηση διά του βέτο; Αυτές είναι οι αντιφάσεις, γιατί εμείς λέμε το βέτο εξάντλησε τη χρησιμότητά του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω με δυο ακόμη παρατηρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα έχετε το λόγο όσο χρόνο θέλετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση έπρεπε να συνδυαστεί και με μια ριζική αναθεώρηση του κράτους. Με μια ριζική αναμόρφωση

των πολιτικών θεσμών. Είναι πια κοινή συνείδηση ότι η καθυστέρηση της χώρας οφείλεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στις αναχρονιστικές, κρατικές και πολιτικές δομές. Υπάρχει μεγάλη ευκαιρία η αναθεώρηση του Συντάγματος. Προτίμησε η Κυβέρνηση την ανούσια αναθεώρηση και εξασφάλισε μια ανώδυνη συναίνεση της Νέας Δημοκρατίας, εκεί που έπρεπε να γίνουν πολύ σοβαρές τομές. Έτσι θα πάμε μέχρι το 2010, κουβαλώντας όλο αυτό το πολιτικό σκηνικό με τα καλούπια που έχουν πια αχρηστευθεί και αχρηστεύουν και οτιδήποτε μπει μέσα τους.

Η πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε Πρωθυπουργέ, πρέπει πραγματικά να εξασφαλίσει περιφερειακή αποκέντρωση, την οποία αρνείστε και ουσιαστική αυτοδιοίκηση, την οποία επίσης αρνείστε, κρατώντας πεισματικά στα χέρια σας και τη διαχείριση του πακέτου Σαντέρ με τον κυβερνητικό διορισμένο περιφερειάρχη.

Η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση έπρεπε και πρέπει να συνδυαστεί με μια ουσιαστική ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους γιατί είμαστε πίσω από το ευρωπαϊκό κοινωνικό κεκτημένο. Και είναι συγκεκριμένες προτάσεις οι οποίες έχουν καταθεθεί ώστε να μην ισχύει αυτό που λέτε κατά κόρον, ότι "μόνο η Κυβέρνηση έχει απόψεις, η Αντιπολίτευση δεν έχει προτάσεις". Η Κυβέρνηση έχει εμμονές και ακολουθεί το μονόδρομο της, και δεν ακούει αυτά που η κοινωνία εκπέμπει και αυτά που όλες οι πολιτικές δυνάμεις, καθεμιά από τη σκοπιά της, με υπευθυνότητα καταθέτουν. Μη μηδενίζετε το ρόλο της Αντιπολίτευσης. Γιατί όταν μηδενίζετε το ρόλο της λειτουργίας των πολιτικών κομμάτων, τότε κηρύσσετε εσείς τον πολιτικό μηδενισμό και τον κυβερνητικό αυταρχισμό.

Η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε και πρέπει να συνδυαστεί με την αντιμετώπιση διαρθρωτικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας. Ριζική φορολογική μεταρρύθμιση. Αλλαγή του καθεστώτος στις ΔΕΚΟ, όταν μάλιστα δεν εφαρμόζετε ούτε το δικό σας νόμο. Στρατηγική για τη βιομηχανία, ανασυγκρότηση της αγροτικής οικονομίας, επαναπροσδιορισμό των σχέσεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα της οικονομίας, εξυγίανση όλου του συστήματος ανάθεσης και υλοποίησης των μεγάλων έργων, των συμβάσεων και των προμηθειών. Έλεγχος των κέντρων, τα οποία παίρνουν τις πραγματικές αποφάσεις.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι όταν λέτε στόχος της Ελλάδας, στόχος της χώρας είναι η ισότιμη συμμετοχή της στην πορεία της Ευρώπης, λέτε κάτι το οποίο είναι κοινή συνείδηση στον τόπο. Δεν αμφισβητεί κανένας, ότι η Ελλάδα πρέπει να είναι στην πορεία της Ευρώπης. Δεν αμφισβητεί κανένας ότι η Ελλάδα πρέπει να είναι ισότιμη και να διεκδικεί στηρίγματα κοινωνικής προστασίας, ισόρροπης ανάπτυξης, πραγματικών επενδύσεων, να διεκδικεί στηρίγματα κοινωνικής συνοχής, περιβαλλοντικής προστασίας και προβολής της ιδιαιτερότητας της χώρας μας; Το πρόβλημα είναι με ποιες πολιτικές. Οι πολιτικές σας δεν οδηγούν προς τα εκεί. Και δεν είναι εκτίμηση αφοριστική της αντιπολίτευσης. Αυτές οι πολιτικές μας έβγαλαν απ' έξω και δεν είμαστε την 1.1.1999. Ως εκ θαύματος δεν θα μαςβάλουν εντός της ΟΝΕ, παρά μονάχα αν εγκαίρως πείτε στον ελληνικό λαό την αλήθεια. Ότι πρέπει και επιβάλλεται να γίνει πολιτική διαπραγμάτευση. Μη φορτώνετε άλλο τον ελληνικό λαό με άδικες θυσίες. Στο όνομα ενός στόχου τον οποίο δεν μπορείτε να τον προσεγγίσετε -το ξέρετε γιατί οι επίσημες μελέτες λένε αυτό- αναλάβετε την ευθύνη σε πολιτική συνεννόηση και ενημέρωση του ελληνικού λαού να προχωρήσετε σε πολιτική διαπραγμάτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω με μια παρατήρηση. Η περίοδος την οποία διανύουμε δεν επιτρέπει εφησυχασμούς. Με αυτήν την έννοια οι ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, θα πρέπει να καταλάβουν ότι η Ελλάδα δεν υπάρχει για να την κόβουν και να την φέρνουν στα μέτρα τους κάθε φορά ανάλογα με τις κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες που εξασφαλίζουν. Τόσο το ΠΑΣΟΚ, όσο και η Νέα Δημοκρατία, θα πρέπει να καταλάβουν ότι οι εκάστοτε αυτοδυναμίες τους που τις χρησιμοποιούν ως παντοδυναμίες είναι δημιουργήματα του εκλογικού νόμου και της πειραματικής απόρριψης της απλής αναλογικής. Είμαστε στη τρίτη χρονιά διακυβέρνησης και ακόμη δεν

έχει ανοίξει τα χαρτιά της η Κυβέρνηση για το τι θα κάνει με τον εκλογικό νόμο. Και αυτό δεν είναι εκσυγχρονιστικό σύμπτωμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Επίσης, στην κοινωνική πραγματικότητα οι πελατειακές περιχαράκώσεις, οι δικομματικές εναλλαγές, οι αυτοδύναμοι κομματικοί ηγεμονισμοί διαμόρφωσαν μια νοοτροπία καθεστώτος στον καθένα που ασκεί αυτοδύναμη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Περιορίσαν τον έλεγχο, περιορίσαν τη διαφάνεια. Αυτή η αίσθηση παντοδυναμίας και η νοοτροπία καθεστώτος περιορίζει τον έλεγχο και τη διαφάνεια, περιορίσαν τις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις και διαμόρφωσαν αυτό το σημερινό κακό πολιτικό τοπίο το οποίο διατρέχουμε. Και βεβαίως οι Έλληνες πολίτες και η ελληνική κοινωνία πρέπει να καταλάβουν ότι αυτοί ασκούν πολιτική δύναμη και αυτοί κάνουν τις επιλογές τους και έχουν ευθύνη να κάνουν επιλογές σωστές, έτσι ώστε πράγματι να βγούμε απ' αυτόν το φαύλο κύκλο. Για να πάψει ο κύκλος των χαμένων ευκαιριών, πρέπει να πάψει ο φαύλος κύκλος των αποτυχημένων πολιτικών που εφαρμόζονται κάθε φορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές δεν είναι ουδέτερες συνταγές, έχουν κοινωνικό περιεχόμενο, έχουν πολιτική ουσία, έχουν προσδιοριστικά στοιχεία, ιδεολογικά, ιστορικής φόρτισης, αλλά και κοινωνικής πραγματικότητας, γι' αυτό και ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου επισημαίνει το επικίνδυνο για τη δημοκρατία σύμπτωμα της απολιτικής, αντιπολιτικής και αντικομματικής μόδας.

Επισημαίνει ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου και ένα άλλο επικίνδυνο σύμπτωμα, της διπολικής εναλλαγής με τη λογική "συνεχίστε εσείς, πηγαίνετε και θα έρθουμε εμείς να συνεχίσουμε εκεί που σταματήσατε εσείς". Αυτήν την πορεία τη διατρέξαμε σε ολόκληρη τη Μεταπολίτευση. Τέλειωσε η Μεταπολίτευση. Ήταν πράγματι αποκαλυπτικός ο διάλογος ανάμεσα στον Πρόεδρο της Κυβέρνησης και στον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και ήταν φανερό η αδυναμία του κυρίου Πρωθυπουργού να υπερασπιστεί τη πολιτική του απέναντι στην κριτική που του ασκούσε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, για ένα απλούστατο λόγο. Γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, έχετε παραδώσει την πολιτική σας στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Το πρόβλημα είναι ότι θα παραδώσετε και τον κόσμο που σας στήριξε σε εξελίξεις απλής διαδοχής και εναλλαγής. Αυτός ο κόσμος είναι που αγωνιά και αυτόν τον κόσμο δεν μπορείτε να τον πειθαναγκάσετε με κοινοβουλευτικές, εκβαστικές τέτοιες ψήφους εμπιστοσύνης. Τα προβλήματα παραμένουν ανοικτά, κραυγάζουν και τα ανοικτά στόματα των προβλημάτων δεν μπορείτε με χάρτινα λόγια να τα ταΐσετε και να τα χορτάσετε. Οι προοδευτικές εξελίξεις αυτής της χώρας δεν περνάνε μέσα από τη διαδοχή και την εναλλαγή ενός πολιτικού πολιτικού συστήματος. Εσείς παραδώσατε την πολιτική σας στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και θέλετε να παραδώσετε και όλον εκείνο τον κόσμο, ο οποίος σας στήριξε για να εφαρμόσετε εντελώς διαφορετική πολιτική. Αυτή είναι η ευθύνη σας. Γι' αυτό και εμείς λέμε όχι στην πολιτική την οποία ακολουθείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος ΔΗ.Κ.Κ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, αξιολογώντας τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών για την Αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, έβγαλε τα ακόλουθα πολιτικά συμπεράσματα: Ο μεγάλος νικητής δυστυχώς και σ' αυτές τις εκλογές ήταν η αποχή, τα λευκά και τα άκυρα και στον πρώτο και στο δεύτερο γύρο. Έβγαλε ακόμα το συμπέρασμα ότι αυτή η μεγάλη αποχή που σημαίνει αποστασιοποίηση της νεολαίας και μεγάλου τμήματος του ελληνικού πληθυσμού από την πολιτική και τα κόμματα, οφείλεται στο αδιαμφισβήτητο γεγονός, που το ΔΗ.Κ.Κ. κατ'επανάληψη είχε επισημάνει εδώ και δύο χρόνια απ'αυτήν την Αίθουσα ότι τα κόμματα τα παραδοσιακά και κυρίως τα δύο μεγάλα κόμματα,

μετασχηματίστηκαν σε φορείς νομής της κομματικής εξουσίας και έπαυσαν να παράγουν ιδεολογία και πολιτικές, που να μπορούν να εκφράσουν τους πολίτες, να εκφράσουν τη νεολαία και τον ελληνικό λαό. Χρησιμοποίησαν και χρησιμοποιούν μια ξύλινη γλώσσα και δεν μιλούν με ειλικρίνεια στους πολίτες. Και δυστυχώς αυτό το φαινόμενο το ζήσαμε και απόψε με τις ομιλίες, πρωτολογίες, δευτερολογίες και τριτολογίες και του κυρίου Πρωθυπουργού αλλά και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Χωρίς καμία ουσιαστική βαθιά πολιτική ανάλυση, χωρίς ουσιαστική πολιτική επιχειρηματολογία και πρόγραμμα διακονίζονταν για το ποιος θα είναι ο καλύτερος διαχειριστής της κρίσης του συστήματος, κρίσης παγκόσμιας, κρίσης στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, όπως αυτή αποτυπώθηκε αδιαμφισβήτητα με τις κρίσεις στα χρηματιστήρια αλλά και με μεγάλες νομισματικές διαταραχές που ξεκίνησαν πριν από ένα χρόνο περίπου από τη νοτιοανατολική Ασία και επεξετάθηκαν πρόσφατα στη Ρωσία. Και ασφαλώς πολλές αμφιβολίες υπάρχουν αν θα προληφθεί η αντίστοιχη κρίση στις χώρες της Λατινικής Αμερικής με τρομακτικές προεκτάσεις στην παγκόσμια οικονομία, για να αποκαλυφθεί έτσι, για κάθε υπεύθυνο και σοβαρό αναλυτή της παγκόσμιας ευρωπαϊκής και ελληνικής κατάστασης ότι βρίσκεται σε δομική κρίση το νεοφιλελεύθερο παγκόσμιο σύστημα, κάτω από την κρίση, κάτω απ'τα μεγάλα προβλήματα οικονομικά και κοινωνικά που δημιουργήσε στο διάβα των εννέα τελευταίων ετών που εφαρμόζεται μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας.

Δυστυχώς και σήμερα είχαμε στη Βουλή, αλλά και παρακολούθησε ο ελληνικός λαός, τον κύριο Πρωθυπουργό και τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να "διαπληκτίζονται" για το ποιος εφαρμόζει καλύτερα το νεοφιλελεύθερο πρόγραμμα, το οποίο μέχρι σήμερα και στη χώρα μας από το 1990 εφαρμόζεται τόσο με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όσο και με την Κυβέρνηση του νέου ΠΑΣΟΚ, έχει συσσωρεύσει πολλά δεινά στην ελληνική οικονομία αλλά και στην ελληνική κοινωνία με πρώτα και μεγάλα θύματα τη νεολαία η οποία οδηγείται μέσα απ'αυτές τις λογικές στην πρέζα, ένα τμήμα της στο θάνατο από τα ναρκωτικά, στην απομόνωση, στην ανεργία και τελικά στην απογοήτευση, αυτής της πολιτικής η οποία, εφαρμοζόμενη στην Ελλάδα από το '90 μέχρι σήμερα, δημιούργησε πράγματι στρατιές ανέργων, αποψίλωσε το χωριό και την πόλη στην περιφέρεια και οδήγησε την πλειοψηφία του ελληνικού λαού σε απογοήτευση και σε απόγνωση.

Φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι πρέπει να ξέρουν και πρέπει να ξέρουμε όλοι ότι αν συνεχιστεί αυτό που έγινε κι απόψε, η αποχή και το λευκό θα αυξάνονται όσο θα περνάνε τα χρόνια, γιατί θα περνάμε ένα μήνυμα ως κόμματα και ως ηγεσίες των κομμάτων ότι αγνοούμε, ότι περιφρονούμε τον ελληνικό λαό, ότι είμαστε ηγεσίες και κόμματα που δεν μπορούμε να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων, που δεν μπορούμε να ερμηνεύσουμε στις πραγματικές τους διαστάσεις τα μηνύματα, που η ίδια η κοινωνία, ο ίδιος ο λαός στέλνει προς τα κόμματα αλλά και τις ηγεσίες τους.

Εμείς, όπως ξέρετε, δύο χρόνια που είμαστε στη Βουλή ως κίνηση, από την πρώτη στιγμή των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης- κάτι ανάλογο είναι το σημερινό- προσπαθήσαμε, ερμηνεύοντας αυτά τα αισθήματα και συναισθήματα του ελληνικού λαού, να κάνουμε παραγωγή όσο μπορούμε και περισσότερο, μέσα από συλλογικές διαδικασίες σύγχρονων ιδεολογιών αλλά και σύγχρονων πολιτικών θέσεων, για να αρχίσουμε τουλάχιστον να προσεγγίζουμε αυτά τα μεγάλα προβλήματα, αλλά και τα καθημερινά προβλήματα, που αντιμετωπίζει ο απλός Έλληνας πολίτης, που αντιμετωπίζει ο πολίτης της Ευρώπης, που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος του πλανήτη, για να συμβάλουμε ουσιαστικά στην πράξη και όχι στα λόγια, το να φέρουμε κοντά τη νεολαία, τον ελληνικό λαό, στα προβλήματα, να τον κάνουμε συμμετέχοντα σ' αυτήν τη διαδικασία, που λέγεται κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι.

Και αν ενθυμείσθε, όταν μίλησα για πρώτη φορά ως Πρόεδρος του

ΔΗ.Κ.ΚΙ. σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα επί των προγραμματικών δηλώσεων, αξιοποιώντας και την τηλεόραση -μιας και είμαστε αποκλεισμένοι από την "εκσυγχρονιστική, δημοκρατική" σημερινή Κυβέρνηση- επί μία ώρα και σαράντα λεπτά αξιοποίησα αυτό το Βήμα, για να αναπτύξω μια συνολική εναλλακτική, πραγματικά σύγχρονη, ρεαλιστική και προοδευτική κυβερνητική πρόταση, για να αποτελέσει αυτή η πρόταση αντικείμενο συζήτησης στον κορυφαίο ναό της δημοκρατίας, που είναι το Κοινοβούλιο, για να προκαλέσω με άλλα λόγια δημοκρατικό διάλογο, που αυτός και μόνο αναβαθμίζει το ρόλο του Κοινοβουλίου, αυτός και μόνο οδηγεί στην εξεύρεση λύσεων πάνω στα μεγάλα προβλήματα του λαού. Δυστυχώς, και τότε και μέχρι σήμερα παρά τις συγκεκριμένες θέσεις και προτάσεις πάνω στα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα, πάνω στα θεσμικά ζητήματα, πάνω στην εξωτερική πολιτική και στη χάραξη εθνικής στρατηγικής ως τη συνισταμένη, όπως τη βλέπουμε εμείς, της ευρωπαϊκής, βαλκανικής και μεσογειακής πολιτικής, εισπράξαμε σιωπή από την πλευρά και της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Εμείς όμως δεν υποχωρήσαμε και συνεχίσαμε και συνεχίζουμε καθημερινά να παράγουμε τέτοιες ιδεολογίες και θέσεις, για να δώσουμε όραμα και προοπτική στη νεολαία και στον ελληνικό λαό.

Ασφαλώς πιστεύουμε ότι αυτός είναι και ο λόγος, επειδή έχουμε σύγχρονο πολιτικό λόγο και συγκεκριμένες πολιτικές προτάσεις, επειδή προβάλλουμε μια συνολική, αξιόπιστη εναλλακτική πρόταση, που απαντάει στο ψευδοδίλημμα, στο αντιδημοκρατικό δίλημμα περί μονοδρόμου, αυτός είναι ο λόγος, πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που έχει προτιμήσει η Κυβέρνηση με τον έλεγχο που ασκεί και στα κρατικά ΜΜΕ, αλλά και στα μεγάλα κανάλια, με τα οποία έχει κάνει συναλλαγή, να μας αποκλείουν από τη δυνατότητα διατύπωσης αυτών των θέσεων, διατύπωσης των νέων ιδεολογιών, που εμείς παράγουμε κατά συλλογικό τρόπο, με τη χρησιμοποίηση αξιόλογων επιστημόνων που έχουν δουλέψει στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και στο εξωτερικό.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση για τους λόγους που θα αναφέρω πιο κάτω.

Αλλά όμως πριν αναφερθώ σε αυτούς τους λόγους, θα ήθελα ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. να καταθέσω τη δική μας εκτίμηση γι'αυτήν τη συζήτηση, που προκλήθηκε από τον κύριο Πρωθυπουργό, για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης από τη Βουλή. Εκτιμούμε ότι μέσα από αυτήν τη διαδικασία, που είναι η κορυφαία κοινοβουλευτική δημοκρατική διαδικασία κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, ο κύριος Πρωθυπουργός θέλησε να ξεκαθαρίσει εσωκομματικούς λογαριασμούς. Και απέδεδε έτσι ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του ότι στο βωμό των προσωπικών πολιτικών στρατηγικών θυσιάζει ακόμη και το κύρος του Κοινοβουλίου και των δημοκρατικών θεσμών. Φαίνεται ότι παρερμήνευσε. Όπως και ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας έτσι και ο κύριος Πρωθυπουργός παρερμήνευσε το νόημα των εκλογών και του αποτελέσματος των εκλογών και αντί για ανατροπή, ο κύριος Πρωθυπουργός, αυτής της αντιλαϊκής κοινωνικά ανάληπτης συντηρητικής οικονομικής πολιτικής, πάει να ανατρέψει μέσα από αυτήν τη διαδικασία την εσωκομματική λεγόμενη αντιπολίτευση. Και ασφαλώς, κατά την άποψή μας, δεν πρόκειται να λύσει ούτε τα ζητήματα πολιτικής στρατηγικής του ούτε τα προβλήματα τα τεράστια που υπάρχουν μέσα στο κυβερνών κόμμα. Αυτά βέβαια αφορούν τον ίδιο, δεν θα μπορούμε σε αυτούς τους δρόμους, γιατί είναι παρέμβαση στα εσωτερικά άλλου κόμματος. Αλλά όσο μας αφορά ως κόμμα, που εκφράζουμε τμήμα του ελληνικού λαού, πρέπει να πούμε ότι οδηγούμαστε παρά την ψήφο εμπιστοσύνης, που θα του δώσει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σε περαιτέρω όξυνση της κατάστασης και σε μεγαλύτερα προβλήματα για την ίδια την Κυβέρνηση.

Ο δεύτερος λόγος, που πιστεύουμε ότι ζήτησε αυτήν τη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση ο κύριος Πρωθυπουργός, είναι αυτός που αποκαλύφθηκε περίτρανα σήμερα από την ομιλία του ίδιου του κυρίου Πρωθυ-

πουργού. Είπε χαρακτηριστικά, για να δικαιολογήσει αυτήν την αίτηση και αυτήν τη συζήτηση, ότι επειδή το 1999 είναι ο τελευταίος χρόνος στον οποίο θα κληθεί η Ελλάδα, αν πληροί τους οικονομικούς όρους του Μάαστριχτ, για την ένταξη στη ζώνη του EURO και στην ΟΝΕ, γι' αυτόν το λόγο ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προσθέτοντας ακόμη ότι θέλει να πάρει νέα ψήφο εμπιστοσύνης, επειδή αυτήν τη χρονιά του '99, την κρίσιμη όπως την είπε, θα υπάρξουν αντιδράσεις από κοινωνικά στρώματα, τα οποία ετοιμάζει να γίνουν αποδέκτες και νέων σκληρών αντιλαϊκών μέτρων με τον προϋπολογισμό που θα κατατεθεί λίγες μέρες μετά τη σημερινή συζήτηση.

Και βέβαια αυτό είναι η λογική που αποκαλύπτει τον ταξικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής, της οικονομικής κυβερνητικής πολιτικής. Είναι ένα δείγμα σαφές και μία ομολογία ότι το νέο ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελεί τη νέα συντηρητική παράταξη, που προστίθεται πλάι στην παλιά γνωστή συντηρητική παράταξη.

Δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ούτε λίγο ούτε πολύ, ο κύριος Πρωθυπουργός, απευθυνόμενος σε σας και όχι στα άλλα κόμματα, τι σας είπε; Ψηφίστε τώρα, πριν καταθέσω τον προϋπολογισμό, που έχω σκοπό να πάρω σκληρότερα από ό,τι μέχρι σήμερα αντιλαϊκά μέτρα, ώστε να εγκρίνετε, χωρίς να ξέρετε, αυτήν την πολιτική προκαταβολικά, γιατί όπως ξέρετε κατά το Σύνταγμα, τους επόμενους έξι μήνες δεν μπορεί να υπάρξει άλλη πρόταση, άλλη παρόμοια διαδικασία.

Ήρα, σας καλεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κυρίως εσάς που εμφανίζεσθε να ανήκετε στη λεγόμενη "εξωκομματική αντιπολίτευση", να απαρνηθείτε τον εαυτό σας, να εγκρίνετε προκαταβολικά εκείνα, που φραστικά καταδικάζατε λέγοντας ότι η οικονομική πολιτική που εφαρμόζετε είναι αντικοινωνική, είναι ταξική και ότι, επίσης, η εξωτερική πολιτική ήταν πολιτική που δεν υπηρετούσε τα εθνικά συμφέροντα.

Πάρτε, διαλέξτε και αποφασίστε. Θα επανέλθω σε αυτό, όταν θα κλείσω την ομιλία μου.

Είπα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εμείς θα καταψηφίσουμε την Κυβέρνηση, γιατί στο όνομα του ψευδεπίγραφου διεθνισμού, αλλά και του δήθεν μη απομονωτισμού της χώρας μας, γκρεμίσате, κύριε Πρωθυπουργέ, τα οράματα και τις ιδέες του ελληνικού λαού, ενώ πολλές φορές τους Έλληνες πολίτες -αι τον Ελληνισμό- τους ταπεινώσατε με τους χειρισμούς στα εθνικά θέματα: Αιγαίο, Κύπρο, Σκοπιανό.

Θα καταψηφίσουμε, κύριε Πρωθυπουργέ, την Κυβέρνηση, γιατί στο όνομα των αριθμών αδιαφορήσατε για τους ανθρώπους και γκρεμίσате τα οράματα, τις ιδέες και τις ελπίδες του ελληνικού λαού και παράλληλα επιχειρείτε να του αφαιρέσετε και το συναίσθημα που το είχε πάντα ο Έλληνας πολίτης και ο ελληνικός λαός.

Θα σας καταψηφίσουμε, γιατί επίσης συμβάλατε μαζί με τη Νέα Δημοκρατία στην προώθηση της θεωρίας περί του τέλους των ιδεολογιών, περί του τέλους της ιστορίας και περί του τέλους του ανθρώπου, για να υπηρετήσετε το μεγάλο χρηματιστηριακό και τραπεζικό κεφάλαιο, ενώ από την άλλη μεριά οδηγήσατε στο περιθώριο μεγάλα τμήματα του ελληνικού πληθυσμού.

Θα σας καταψηφίσουμε, κύριε Πρωθυπουργέ, επίσης, γιατί με την οικονομική πολιτική που εφαρμόσατε, αυξήσατε την ανεργία, εγκαταλείψατε τα άτομα με ειδικές ανάγκες, εξαθλιώσατε τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους και μειώσατε την ποιότητα και την ποσότητα των παρεχομένων κρατικών υπηρεσιών.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκετε να υπάρχει αρμονία σε αυτά που ειπώθηκαν σήμερα από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και σε αυτά που ειπώθηκαν από τον ίδιο, όταν το καλοκαίρι, που καιγόταν όλη η Ελλάδα, επισκέφθηκε κάποιες περιοχές και ωρυόταν, γιατί δεν υπήρχαν πολλά αεροσκάφη, γιατί, επίσης, δεν διορίστηκαν οι χιλιάδες των πυροσβεστών και του άλλου προσωπικού, όταν ο ίδιος και σήμερα και σε όλες τις συνεδριάσεις της Βουλής με τη λογική του μικρότερου κράτους λέει να μειώσουμε τις δαπάνες του κράτους, που μέσα από αυτές τις δαπάνες θα διοριζόταν το απαραίτητο προσωπικό, για να

προσφέρει υπηρεσίες σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας, όπως είναι οι πυρκαγιές, θα αγοράζονταν πυροσβεστικά αυτοκίνητα και αεροσκάφη, για να δοθούν υπηρεσίες βοήθειας στον πολίτη, όταν αυτός έχει ανάγκη, είτε γιατί γίνονται γεγονότα ανωτέρας βίας είτε γιατί πάει στο νοσοκομείο είτε γιατί πάει στο δημόσιο σχολείο;

Θα σας καταψηφίσουμε επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, γιατί στα πλαίσια του λιγότερου κράτους, που προανέφερα, κατεδαφίζετε συστηματικά το κράτος πρόνοιας που στήθηκε ύστερα από μακροχρόνιες θυσίες και αγώνες γενεών ολόκληρων του εργαζόμενου λαού.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας, εγγύηση ζωής για τον μη προνομιούχο Έλληνα καταρρέει με το πρόσχημα -ή κάτω από την πολιτική- του λιγότερου κράτους. Κέντρα υγείας, όπως ξέρεμε, γυρίζοντας την Ελλάδα και ειδικά την περιφέρεια, που είχαν στηθεί σε ολόκληρη την επικράτεια με την πρωτοβουλία ανθρώπων που πίστευαν στις ιδέες και τα οράματα του κοινωνικού κράτους και του σοσιαλισμού, εγκαταλείπονται στην ερήμωση και τη φθορά του χρόνου.

Μου κάνει εντύπωση. Προεκλογικά είχα επισκεφθεί την περιοχή Δομοκού, όπου υπάρχει κέντρο υγείας. Το μόνο θέμα, του κυρίαρχου, που μου έβαλαν οι κάτοικοι της περιοχής, ήταν ότι δεν υπάρχουν γιατροί, δεν υπάρχει το απαραίτητο νοσηλευτικό αλλά και απλό προσωπικό. Και εμείς μιλάμε και η Κυβέρνηση μιλάει για κοινωνικό πρόσωπο, για κοινωνική πολιτική, όταν και τα ελάχιστα που οφείλει η πολιτεία απέναντι στον αγρότη, στον πολίτη της επαρχίας, δεν τα δίνει, στο όνομα της μείωσης του πρωτογενούς ελλείμματος και όχι του γενικότερου ακαθάριστου ελλείμματος. Γιατί το γενικότερο ακαθάριστο έλλειμμα σημαίνει ότι θα πρέπει να αφαιρέσετε χρήματα από τους μεγαλοοικονομικούς παράγοντες, οι οποίοι εισπράττουν μέσω των υψηλών επιτοκίων, τα χρήματα που έπρεπε να δοθούν στον αγρότη, στο μισθωτό και στους άλλους.

Νοσοκομεία πλήρως εξοπλισμένα υπολειτουργούν, όπως ξέρετε, στις περισσότερες πόλεις της χώρας, λόγω έλλειψης ιατρικού νοσηλευτικού και λοιπού προσωπικού, ενώ μηχανήματα δισεκατομμυρίων πολλές φορές σκουριάζουν σε κάποιες αποθήκες. Είναι τραγικό! Αν είναι δυνατόν, υπεύθυνα να μιλάνε, Πρωθυπουργός, ηγεσίες κομμάτων, για φροντίδα προς τον πολίτη και για κοινωνικό κράτος! Γιατί, ενώ έχουν στηθεί οι μονάδες με τα μηχανήματα, δεν εγκρίνονται οι πιστώσεις για να προσληφθούν γιατροί και νοσηλευτικό προσωπικό.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το νοσοκομείο της Άρτας, που επισκέφθηκα πριν από δύο μήνες. Με πήγαν και είδα τη μονάδα εντατικής θεραπείας. Είναι έτοιμη εδώ και μήνες. Και είναι κλειδωμένη, αμπαρωμένη! Και αυτό γιατί δεν έχουν προσλάβει κανένα γιατρό και καθόλου προσωπικό.

Αναγκάσθηκα μέσα από το νοσοκομείο, την ώρα που με ενημέρωνε το διοικητικό συμβούλιο του νοσοκομείου, και πήρα στο τηλέφωνο τον τότε Υπουργό Υγείας κ. Γεϊτονα και του είπα: Είναι απαράδεκτο! Βγαίνω από τα ρούχα μου! Με πήγαν και είδα τη μονάδα εντατικής θεραπείας. Δεν λειτουργεί και κινδυνεύουν τα μηχανήματα να χαλάσουν, γιατί είναι λεπτεπίλεπτα ηλεκτρονικά μηχανήματα. Προς Θεού! Μπορείτε! Όταν δόθηκαν τόσες εκατοντάδες εκατομμύρια για να γίνει ένα κομψοτέχνημα, είναι δυνατόν να είναι κλειδαμπαρωμένα τα τμήματα και οι κλινικές, επειδή ακριβώς θέτετε ως εθνικό στόχο την με οποιαδήποτε κοινωνική, οικονομική ή άλλη θυσία ένταξη σε κάποια προοπτική, η οποία -όπως θα πω παρακάτω-κάθε άλλο παρά ευοίωνη είναι, παρά τα όσα άκουσα από τον κύριο Πρωθυπουργό;

Σας καταψηφίζουμε επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, για την εγκατάλειψη των ακριτικών νησιών και γενικά της ακριτικής περιοχής της χώρας, αλλά και για την εγκατάλειψη των λιγοστών κατοίκων τους, που τους αναγκάζετε να προσφεύγουν για άμεσες ιατρικές φροντίδες ακόμη και σε νοσοκομεία γειτονικής χώρας. Είναι απαράδεκτο, Καστελλόριζο, Σύμη και άλλα νησιά -και αυτό το θέμα εμείς το έχουμε θέσει κατ' επανάληψη σε αυτήν εδώ την Αίθουσα- όσο περνούν οι μήνες,

όσο περνούν τα χρόνια, τα προβλήματα να οξύνονται αντί να επιλύονται.

Και μιλάμε για την ανάπτυξη της περιφέρειας, μιλάμε για το σχέδιο "Καποδιστριας", που αποτελούν δήθεν τον εκσυγχρονισμό του κράτους και της διοίκησης, όταν δεν υπάρχουν οι στοιχειώδεις κοινωνικές υπηρεσίες προς τους λίγους κατοίκους που έχουν απομείνει και στη νησιωτική και στην περιφερειακή Ελλάδα.

Ας συνέλθουμε λίγο, αν θέλουμε να μας σέβεται ο πολίτης και όταν μας ακούει να μιλάμε εδώ, να μην έχει την αίσθηση ότι τον εμπαίζουμε λέγοντας άλλα και πράττοντας άλλα.

Σας καταψηφίζουμε επίσης, κύριε Πρωθυπουργέ, για τα σχέδιά σας να ιδιωτικοποιήσετε και να εμπορευματοποιήσετε την υγεία, αφήνοντας τους οικονομικά αδύναμους ασθενείς στην τύχη τους και στο έλεος του Θεού.

Σας καταψηφίζουμε για την ταξική πολιτική σας στο χώρο της παιδείας, για τις ψευδεπίγραφες μεταρρυθμίσεις σας, που αποπροσανατολίζουν το λαό και οδηγούν σε απόγνωση μαθητές και γονείς, με μοναδικό στόχο να τεθούν φραγμοί στην εκπαίδευση και τη γνώση για τη μεγάλη πλειοψηφία της νεολαίας της χώρας μας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, κάντε αιφνιδιαστικά μία βόλτα στα σχολεία, στα λύκεια. Ξέρετε, τι θα διαπιστώσετε; Θα διαπιστώσετε κάτι που διαπίστωσα επισκεπτόμενος διάφορα λύκεια και συζητώντας με τους μαθητές, άλλο αν δεν τα δείχνουν το MEGA, ο ANT-1 κλπ., πρόβλημά τους, δικαίωμά τους. Αφού έτσι θέλει την τηλεόραση η Κυβέρνηση, έτσι να την έχει.

Ξέρετε, λοιπόν, τι γίνεται στα λύκεια; Δεν ξέρει κανείς μαθητής, δεν ξέρει κανείς καθηγητής, τι είναι αυτό το νέο σύστημα, ποιες προϋποθέσεις βάσει, για να μπορέσουν να στρωθούν οι μαθητές και οι μαθήτριες και με συγκεκριμένο πλέον σχεδιασμό να προχωρήσουν.

Δεύτερον. Έξω από φανφάρες, αν ρωτήσετε, αν με αυτό το νέο σύστημα μειώθηκε η παραπαιδεία, μειώθηκε κατά συνέπεια το οικονομικό κόστος των γονιών και κυρίως εκείνων που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα, θα πάρετε μία και μοναδική απάντηση, σε όποιο κόμμα και αν ανήκουν οι γονείς: Πολλαπλασιάστηκε η παραπαιδεία, άρα πολλαπλασιάστηκε το κόστος των γονιών. Άρα, έχουμε ταξική παιδεία, όπως ανέφερα πριν, και ταξική υγεία.

Σας καταψηφίζουμε επίσης για την αναληψία σας και τον κυνισμό, να στέλνετε τα MAT κατά των αναπληρωτών καθηγητών και δασκάλων, για το αποκρουστικό θέμα της μπότας των οργάνων καταστολής να ποδοπατεί και να κακοποιεί τους φορείς της γνώσης.

Σας κατηγορούμε επίσης -και γι' αυτό σας καταψηφίζουμε- για τη λογιστική πρακτική σας γενικά των περικοπών των κονδυλίων για την παιδεία.

Σας κατηγορούμε για τα αρνητικά επιτεύγματά σας, να φέρετε την Ελλάδα στην τελευταία θέση των χωρών της Ενωμένης Ευρώπης από πλευράς κρατικών δαπανών για την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση, όπως προκύπτει από τις πρόσφατες εκθέσεις των ευρωπαϊκών οργάνων.

Σας καταψηφίζουμε για την πλήρη ανυπαρξία κοινωνικής πολιτικής, για το απάνθρωπο πρόσωπό σας, για τις στρατιές των ανέργων, τα μαύρα και ματωμένα μεροκάματα, τα τεφτέρια και τα βερεσέδια στις εργατικές φτωχογειτονίες ολόκληρης της χώρας.

Κύριε Πρωθυπουργέ, τώρα που κάνετε "εκσυγχρονισμό", ήλθαν μετά από δεκαετίες και πάλι τα τεφτέρια στον μπακάλη και στο μανάβη της γειτονιάς. Αυτό, το λέτε "εκσυγχρονισμό"; Εμείς αυτό το λέμε πρόσχημα για εξαθλίωση των πολιτών, για να γίνονται οι πλούσιοι πλουσιότεροι.

Σας καταψηφίζουμε, επίσης, για την καθοριστική συμβολή σας στη δημιουργία μιας κοινωνίας που τη συνθέτουν γενικά η φτώχεια, η μιζέρια, ο προκλητικός ατομικισμός, η έλλειψη ελπίδας και προοπτικής για ένα καλύτερο αύριο.

Σας καταψηφίζουμε για όλα αυτά, που σπρώχνουν τον ανθρώπο της χώρας μας, τη νεολαία, σε αντικοινωνικές δραστηριότητες, σε εγκληματικές δραστηριότητες και τελικά οδηγούν στη διάλυση της

ελληνικής κοινωνίας.

Με τη λογική που προωθείτε, αλλά και με την κυβερνητική σας πολιτική μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη, κάνετε κάθε χρόνο που περνά και πιο αδύναμη τη χώρα.

Διαλύσατε τη Δημόσια Διοίκηση και την Ελληνική Αστυνομία και έτσι δημιουργήσατε αίσθημα ανασφάλειας στην πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Το φιάσκο της οδού Νιόβης είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Σας καταψηφίζουμε, επίσης, γιατί αδιαφορείτε για την αναγκαία οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση των υπηρετούντων στις Ένοπλες Δυνάμεις, στα Σώματα Ασφάλειας, στο δημόσιο αλλά και στον ιδιωτικό τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απαράδεκτο, παραδείγματος χάρι, σε μία κρίσιμη για το έθνος και την πατρίδα στιγμή, που βρισκόμαστε τώρα, οι πιλότοι της Πολεμικής Αεροπορίας, που αναγκάζουν καθημερινά σε δεκαοκτάωρη βάρδια με κίνδυνο της ζωής τους τα τουρκικά αεροπλάνα στο Αιγαίο, να παίρνουν μηνιαίο μισθό κατά μέσο όρο τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές, ενώ σε άλλες μικρές κατηγορίες πολιτών αεριτζήδων με σειρά διατάξεων νόμων αυτά τα δύο χρόνια, που τα συζητήσαμε και τα καταγγείλαμε, χαρίζετε ή παρέχετε πακτωλό χρημάτων.

Τέλος, κύριε Πρωθυπουργέ, καταψηφίζουμε την Κυβέρνησή σας, γιατί με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική σας, που αναγορεύει σε κύρια ιδεολογία το ατομικό κέρδος και θέτει στο περιθώριο τον ελληνικό πολιτισμό, τις πανανθρώπινες αξίες της κοινωνικής αλληλεγγύης και δικαιοσύνης, της ισονομίας και της πολιτείας, συμβάλλετε καθημερινά στην πολιτική διαφθορά και στην παρακμή, οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική και θεσμική.

Επίσης, διότι μετατρέψατε την Ελλάδα σε ζούγκλα και ξέφραγο αμπέλι, για να την αλωνίζουν μεγάλες ξένες δυνάμεις και τα ισχυρά διεθνή ευρωπαϊκά και ελληνικά συμφέροντα, καθώς και οι κάθε λογής εγκληματίες.

Σας καταψηφίζουμε ακόμη, κύριε Υπουργέ, γιατί προσφέρετε ως όραμα στον ελληνικό λαό και θεωρείτε ως υπέρτατο εθνικό στόχο την αντί οποιασδήποτε θυσίας, εθνικής, οικονομικής και κοινωνικής, ένταξη της χώρας μας στη ζώνη του ΕΥΡΩ, ενώ γνωρίζετε ότι με την πολιτική που εφαρμόζετε, αυτό οδηγεί σε τεράστια αδιέξοδα τη χώρα μας, αλλά και την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η χώρα μας -είναι άποψη που την υποστηρίζω σταθερά επί δύο χρόνια, που είμαι μέσα στη Βουλή- δεν πρόκειται να πετύχει στο τέλος του 1999 τα οικονομικά κριτήρια του Μάαστριχτ για να μπει στη ζώνη του ΕΥΡΩ και να ενταχθεί στην Ο.Ν.Ε. Και επειδή το ξέρετε πολύ καλά, παρά τις αντίθετες, για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, διαβεβαιώσεις, επιμένετε, παρά το μεγάλο πρόβλημα που δημιουργείται στην παραγωγική βάση της χώρας και στον κοινωνικό ιστό της χώρας, στο λαό, γιατί νομίζετε ή γιατί θέλετε και μπορεί να το πετύχετε πράγματι, την ένταξή σας με πολιτικά κριτήρια.

Δηλαδή η πολιτική που ακολουθείτε -σημειώνεται και αυτό που λέω αυτήν τη στιγμή- έχει έναν και μοναδικό στόχο, το οικονομικά ανέφικτο, επειδή δεν μπορείτε να πιάσετε τα κριτήρια του Μάαστριχτ, να το κάνετε πολιτικά εφικτό μέσα από τη λογική του "καλού παιδιού" στην Ευρώπη. Γι' αυτόν το λόγο, όπως και άλλη φορά ανέπτυξα, για να σας θεωρήσουν "καλό παιδί" -να θεωρήσουν τη χώρα μας- και να μας εντάξουν με πολιτικά κριτήρια -αφού δεν θα πιάσουμε τα οικονομικά κριτήρια- στο ΕΥΡΩ και στην Ο.Ν.Ε., εφαρμόζετε αυτήν την ενδοτική εξωτερική πολιτική στα εθνικά θέματα, Κύπρο, Αιγαίο και Σκοπιανό.

Παράλληλα, γι' αυτόν το λόγο κάνετε τις άκριτες ιδιωτικοποιήσεις κερδοφόρων, στρατηγικής σημασίας για την οικονομία και την κοινωνία δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, για να μεταφέρετε έτσι εθνικό πλούτο στα χέρια των ολίγων πολυεθνικών εταιρειών, όπως είναι γνωστό, που τις αγοράζουν πέντε μεγάλοι Έλληνες επιχειρηματίες, που "συμπτωματικά" έχουν στην ιδιοκτησία τους, έχουν υπό τον έλεγχό τους, τα μεγάλα κανάλια.

Επειδή συνηθίζω στον ελληνικό λαό και στη Βουλή να λέω

τα πράγματα με το όνομά τους, αυτά είναι το MEGA, ο ANT-1 και ο ΣΚΑΙ. Αλήθεια, κύριε Πρωθυπουργέ, πόσες δεκάδες δισεκατομμύρια χρωστώνε οι ιδιοκτήτες αυτών των καναλιών;

Για να καταλάβει ο Έλληνας πολίτης πόσο ψευδιπύργα είναι τα περί μειώσεως των ελλειμμάτων ως εθνικός στόχος για να μπούμε στο ΕΥΡΩ. Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το MEGA, ο ANT-1, περίπου με τις προσαυξήσεις, έχουν ξεπεράσει τα τριάντα δισεκατομμύρια; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι το MEGA επίσης χρωστάει κάποια δισεκατομμύρια στο δημόσιο τομέα, από ΦΠΑ και σε ασφαλιστικά ταμεία από εισφορές; Είναι ή δεν είναι αλήθεια ότι ο ΣΚΑΙ χρωστάει επίσης;

Χρησιμοποιείτε τα χρήματα του λαού για να κάνετε πολιτικές συναλλαγές στο παρασκήνιο. Και μεταξύ των όρων, που έχετε βάλει, είναι "κόψτε το ΔΗ.Κ.ΚΙ και όσο μπορείτε και τους άλλους, αλλά κυρίως το ΔΗ.Κ.ΚΙ, γιατί πονάει, γιατί λέει τα πράγματα με το όνομά τους, γιατί ποτέ δεν έσκυψε ο Πρόεδρός του". Ούτε και οι Βουλευτές του έσκυψαν σε αυτά τα συγκροτήματα και ασφαλώς αυτό αποτελεί για μας τίτλο τιμής. Να χαίρεστε και τη νέα εντολή που δώσατε στους αρμόδιους των κρατικών καναλιών "τον Τσοβόλα να τον παρουσιάσετε όταν παρίσταται ανάγκη και δεν μπορείτε να τον κρύψετε μόνο στο δελτίο των ειδήσεων των 15.00", που είναι νεκρή ζώνη, ποτέ στο δελτίο των 21.00', που έχει κάποια ακροατικότητα."

Και ερωτώ: Είναι αυτή πολιτική εκσυγχρονισμού; Είναι αυτή πολιτική που υπηρετεί τη δημοκρατία; Γιατί βασικός κανόνας στη δημοκρατία, όταν υπάρχει δημοκρατία και όταν τα κανάλια, τα εκδοτικά συγκροτήματα, λειτουργούν στα πλαίσια του Συντάγματος και της δημοκρατικής αποστολής, είναι ακώλυτα να παρέχουν τη δυνατότητα σε όλα τα κόμματα, σε όλες τις κοινωνικές ομάδες και στους πολίτες, να διακινούν τις ιδέες, να διακινούν τις θέσεις τους και όχι να αποκλείονται με χρήματα του λαού. Έχετε υποχρέωση να δώσετε απάντηση στη Βουλή και μέσω της Βουλής στον ελληνικό λαό, τον οποίο σήμερα προειδοποιήσατε για την επόμενη χρονιά, δέκατη χρονιά, για σφιχτή πολιτική εισοδηματική, για μη αναπροσαρμογή -έβδομη χρονιά- των αφορολογήτων ποσών και των φορολογικών κλιμακίων.

Τέτοια πολιτική θέλει ο λαός, κύριε Πρωθυπουργέ και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και όχι κουκουλώματα, για να παίρνετε από αυτόν από εκείνα που δεν έχει και να τα δίνετε στο MEGA, στον ANT-1, στο ΣΚΑΙ, που λειτουργούν αντιδημοκρατικά παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Αδιαφορείτε όμως -επανερχόμενος στο θέμα- που με αυτήν την πολιτική, που εφαρμόζεται στην Ευρώπη, διαλύεται πράγματι η ελληνική οικονομία και κοινωνία.

Σας ερωτώ για τρίτη φορά, όπως άλλες δύο φορές σας ερώτησα, πάλι σε συζητήσεις σε επίπεδο Αρχηγών: Κύριε Πρωθυπουργέ, εάν υποθέσουμε ότι για οποιονδήποτε λόγο και με οποιαδήποτε αιτιολογία -οικονομική πολιτική- εντάξετε τη χώρα στην ΟΝΕ, την επόμενη μέρα πρόκειται να σταματήσει αυτή η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική;

Κύριε Πρωθυπουργέ, εάν καταδέχεστε να απαντάτε σε Αρχηγούς κομμάτων, παρακαλώ, να μου πείτε εάν αυτό θα γίνει την επόμενη μέρα. Δεν απαντάτε. Θα σας δώσω εγώ την απάντηση: Την επόμενη μέρα θα είναι πιο σφιχτή η δημοσιονομική πολιτική ή τουλάχιστον δεν πρόκειται να γίνει ανοικτή. Αυτό όμως αναφέρεται ρητά, κυρίες και κύριοι, γι'αυτό και ρώτησα τον κύριο Πρωθυπουργό, ώστε να σταματήσουν οι ανακρίβειες στη Βουλή και στον ελληνικό λαό. Ρητά προβλέπεται στο Σύμφωνο Κορυφής, που υπογράφηκε στις 2 Μαΐου 1998, ότι οι δεκαπέντε χώρες, ακόμα και εάν πετύχουν τους δημοσιονομικούς στόχους και πριν το χρόνο που πρέπει να τους πετύχουν, να πρέπει να συνεχίσουν και μετά τη σφιχτή δημοσιονομική πολιτική.

Έτσι ξέρω εγώ, κύριε Πρωθυπουργέ, να κάνω πολιτική, έτσι θέλει ο ελληνικός λαός να κάνουμε πολιτική, έτσι αναβαθμίζουμε και εκσυγχρονίζουμε την πολιτική, το κύρος και το ρόλο του Κοινοβουλίου και των δημοκρατικών θεσμών.

Και δεν λέει μόνο αυτό. Η Συμφωνία Κορυφής, που υπογράψατε με το χέρι σας στις 2 Μαΐου, λέει και κάτι άλλο, που δεν είναι αυτό που είπατε πριν. Λέει ότι η Ενωμένη Ευρώπη και τα όργανά της δεν εγγυώνται οτιδήποτε, αν οι χώρες δεν πιάσουν τα κριτήρια του Μάαστριχτ, για να μπουν στο ΕΥΡΩ.

Δεν λέτε, όμως, στον ελληνικό λαό την αλήθεια -στον έρμη τον αγρότη, στο συνταξιούχο που τον εξαθλιώσατε στο όνομα της ένταξης στην ΟΝΕ, δεν λέτε στο μικρομεσαίο, στο νέο- ότι ενώ μέχρι τότε με την ολοκλήρωση της ΟΝΕ το 2001 ή το 2002 συγκλίνουν οι οικονομίες μέσα στο χώρο της Ενωμένης Ευρώπης μεταξύ τους, την επόμενη ημέρα της ολοκλήρωσης της ΟΝΕ θα πουν πλέον οι μεγάλες χώρες της Ευρώπης -πράγμα που θα το υπογράψει και η ελληνική Κυβέρνηση με αυτό το μυαλό που έχει και με αυτήν την πολιτική που εφαρμόζει- ότι από εδώ και πέρα πρέπει να ανταγωνιστούν συνολικά οι Ευρωπαίοι τις καλύτερες πριν από χρόνια ανταγωνίστριες οικονομίες των Η.Π.Α. και της Ιαπωνίας.

Αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε λιτότητα χωρίς ημερομηνία λήξης για τα λαϊκά στρώματα για να μπορούν την κρίση του συστήματος να τη φέρουν συνεχώς στην πλάτη τους εκείνοι που δεν έχουν, που δεν κατέχουν, κύριε Πρωθυπουργέ, για να ευημερούν οι ελάχιστοι έχοντες και κατέχοντες.

Μιλήσατε δε για φορολογία, που εσείς επιβάλατε στους έχοντες και κατέχοντες. Μιλάτε σοβαρά; Υπάρχουν άνθρωποι που ξέρουν από φορολογία και οικονομία. Αλήθεια, υποστηρίζετε ότι δεν επιβάλατε φορολογία στο μισθωτό, στο συνταξιούχο και στο μικρομεσαίο; Μα, κύριε Πρωθυπουργέ, ανακοινώσατε -προχθές άκουγα τον αρμόδιο Υφυπουργό, τον κ.Δρύ- ότι δεν θα φέρετε κανένα νέο φορολογικό νομοσχέδιο για το 1999. Αυτό σημαίνει ότι πάλι για το 1999 δεν θα υπάρξει αναπροσαρμογή των αφορολογήτων ποσών και των φορολογικών κλιμακίων. Αυτό ουσιαστικά σημαίνει δημοσιονομική απορρόφηση σε βάρος των μεσαίων και χαμηλών εισοδηματικών στρωμάτων, γιατί με το χέρι της φορολογίας θα πάρετε ή θα κλέψετε με άλλα λόγια ένα ακόμη τμήμα από τις μικρές ονομαστικές αυξήσεις που θα τους δώσετε, και που θα είναι περίπου 2%, όπως είπατε, λόγω πληθωρισμού.

Άρα, κύριε Πρωθυπουργέ, αυτό, που κοστίζει στην τσέπη του μικρομεσαίου, του αγρότη και του συνταξιούχου κάθε χρόνο πάνω από εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια (130.000.000.000) δραχμές, δεν είναι επιβολή νέας φορολογίας μέσα από δημοσιονομική απορρόφηση; Και μετά ψάχνετε να δείτε γιατί γυρνάνε την πλάτη οι νέοι και τα λαϊκά στρώματα. Νομίζετε ότι είμαστε στην πριν από πέντε χρόνια περίοδο, που ό,τι έλεγαν οι Αρχηγοί των κομμάτων και οι Υπουργοί τα μασούσε ο πολίτης; Κάνετε μεγάλο λάθος. Αυτό το λάθος έπρεπε να το καταλάβετε από τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών. Φαίνεται ότι δεν βάλατε μυαλό. Θα σας βάλει μυαλό σε λίγους μήνες ο ελληνικός λαός, όταν θα γίνουν οι ευρωεκλογές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η θέση του ΔΗ.Κ.ΚΙ. για την Ενωμένη Ευρώπη; Εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, συνηθίζουμε να ερχόμαστε εδώ με θέσεις, που είναι αποτέλεσμα βαθιών και συλλογικών αναλύσεων. Η θέση μας λοιπόν για την Ενωμένη Ευρώπη, την ΟΝΕ και το ΕΥΡΩ, είναι πεντακάθαρη και δεν επιδέχεται παρερμηνειών. Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. λέει, ναι, στην Ενωμένη Ευρώπη της αλληλεγγύης των χωρών και των λαών. Επίσης, λέει το ΔΗ.Κ.ΚΙ., ναι, στην Ενωμένη Ευρώπη της πολιτικής ένωσης, της σύγκλισης των πραγματικών επιπέδων ανάπτυξης και ευημερίας των λαών, μέσα από την απασχόληση και την κοινωνική προστασία.

Λέει κατά συνέπεια το ΔΗ.Κ.ΚΙ., όχι, στην Ενωμένη Ευρώπη του μεγάλου χρηματιστηριακού και τραπεζικού κεφαλαίου, που διαλύει το σύνολο της ευρωπαϊκής οικονομίας αλλά και το σύνολο της ευρωπαϊκής κοινωνίας και που παράλληλα θέτει εκποδών, θέτει στο περιθώριο τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, που η βάση του ακόμη και με συντηρητικές κυβερνήσεις, όπως Ζισκάρ Ντεστέν, ο πρώτος παρ'ότι συντηρητικός ήταν το ανθρώπινο πρόσωπο, το κράτος πρόνοιας.

Προχωράει επίσης το ΔΗ.Κ.ΚΙ., γιατί κάνει σοβαρές επαναλαμβανών αναλύσεις και λέει πως η Ενωμένη Ευρώπη περιλαμβάνει δύο σκέλη ενοποίησης: Το πολιτικό και το νομισματικό. Αφού είμαστε υπέρ της Ενωμένης Ευρώπης, ως ΔΗ.Κ.ΚΙ., των λαών, των πολιτών της αλληλεγγύης της πολιτικής ένωσης και σύγκλισης των οικονομικών επιπέδων, λέμε ότι όταν η Ενωμένη Ευρώπη λειτουργεί, όπως τώρα, που δεν προωθεί την πολιτική ένωση ούτε την οικονομική σύγκλιση των πραγματικών επιπέδων ανάπτυξης και ευημερίας των λαών, αλλά μόνο τη σύγκλιση των ονομαστικών οικονομικών δεικτών μέσα από αντιαναπτυξιακές οικονομικές πολιτικές και μέσα από έλλειψη κοινωνικής προστασίας, τότε το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης δυναμιτίζεται. Αυτά γιατί πολύ σύντομα θα προκληθούν, άρχισαν τα πρώτα δείγματα κοινωνικές αναταραχές από τις στρατιές των ανέργων, των Ευρωπαίων πολιτών που μπαίνουν στο περιθώριο και από τις στρατιές αυτών που κοιμούνται στα παγκάκια σε σιακιά και σε χαρτόκουτα, οπότε το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης των λαών που πρέπει οπωσδήποτε να ενοποιηθεί και να προωθηθεί μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και του Συμφώνου της Βαρσοβίας, που δημιούργησαν μια άλλη παγκόσμια τάξη πραγμάτων με την παντοδυναμία των Ηνωμένων Πολιτειών, αυτό το όραμα δυναμιτίζεται.

Συνεπώς πρέπει να αγωνιστούμε μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη, γι' αυτήν την Ευρώπη που θα υπηρετεί τους πολίτες και τις χώρες, γι' αυτήν που θα αναπτύσσει την οικονομία με απασχόληση και κοινωνική προστασία.

Πέρα απ' αυτά το ΔΗ.Κ.ΚΙ. λέει πως είναι πολιτικό λάθος, εθνικό, οικονομικό και κοινωνικό για τη χώρα, όταν στην Ενωμένη Ευρώπη, το ζούμε, το παρακολουθεί και ο απλός Έλληνας πολίτης, υπάρχουν δύο στρατηγικές για το μέλλον της. Αλήθεια, διερωτηθήκατε γιατί η Μεγάλη Βρετανία μαζί και η Σουηδία και η Δανία, παρ'ότι είχαν στις 2 Μαΐου 1998 τα οικονομικά κριτήρια του Μάαστριχτ, δεν θέλησαν, ούτε βάζουν θέμα να μπουν στην ΟΝΕ και στο ΕΥΡΩ.

Πρέπει να ξέρετε ότι στην Ευρώπη υπάρχουν δύο στρατηγικές για το μέλλον της, που δημιουργεί και αβεβαιότητα για την τελική της μορφή, αν θα έχει μέλλον ως Ενωμένη Ευρώπη. Η μία στρατηγική έχει άξονα τη Μεγάλη Βρετανία και περιφερειακές της δυνάμεις τη Δανία και Σουηδία σε πρώτη φάση. Αυτή η στρατηγική είναι το μακρύ χέρι των ΗΠΑ στην Ευρώπη, στην προοπτική της να αμερικανοποιήσει την Ευρώπη, για να προλάβει τη γερμανοποίησης της, που επιδιώκει η Γερμανία μετά την ένωση των δύο Γερμανιών.

Η άλλη στρατηγική έχει ως άξονα τη Γερμανία και δευτερευόντως τη Γαλλία μέσα από το γαλλογερμανικό άξονα. Η Κυβέρνηση προφανώς προσχώρησε στη δεύτερη άποψη.

Εκείνο που με ενδιαφέρει ως Έλληνα πολιτικό, ως Αρχηγό ελληνικού κόμματος, είναι να μου πει ο κύριος Πρωθυπουργός -που οφείλει να το πει στη Βουλή και στον ελληνικό λαό- τι ανταλλάγματα πήρε μπροστά σ' αυτήν την αβεβαιότητα, μπροστά σ' αυτήν τη διαφορετική στρατηγική που υπάρχει στην Ευρώπη από τη Γερμανία, όταν εμείς έχουμε ανοιχτά το Κυπριακό, το Αιγαίο και το Σκοπιανό, για να πούμε ως λαός και ως έθνος, καλώς ή κακώς έκανε, για να μπορέσουμε να αναπτυχθούμε ως χώρα οικονομικά και κοινωνικά.

Λέει, λοιπόν, το ΔΗ.Κ.ΚΙ. ότι απέχει πολύ από το να γνωρίσουμε ποια θα είναι η τελική μορφή της Ενωμένης Ευρώπης. Είναι λάθος για την Ελλάδα που έχει ανοιχτά όλα τα θέματα, αλλά και παράλληλα με τα προβλήματα οικονομικά και κοινωνικά, να λέμε, ότι εθνικός στόχος και όραμα για το λαό είναι η ένταξη το 2001 στο ΕΥΡΩ και στην ΟΝΕ κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Για μας είναι πολιτική καταστροφής για τη χώρα, για το λαό μας, αυτή η θέση, όπως είναι για μας καταστροφή να λέγεται ότι είναι μονόδρομος για τη χώρα μας η ένταξη το 2001 στην ΟΝΕ και ας μπαίνει στην ανεργία κάθε μήνα και περισσότερος κόσμος και ας διαλύεται η παραγωγική βάση της χώρας και η ελληνική οικονομία, αλλά και για άλλους λόγους, όχι μόνο οικονομικούς όχι μόνο κοινωνικούς και εθνικούς.

Γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, ασφαλώς ο ελληνικός λαός θα κρίνει και θα δει, θα θυμηθεί, παρά τους αποκλεισμούς, τι είπε ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και τι λέει το ΔΗ.Κ.ΚΙ., όταν θα έρθει η κατάλληλη ώρα, αν δεν αλλάξετε την πολιτική σας.

Ο άλλος λόγος είναι εθνικός. Είναι λάθος διπλωματικής εξωτερικής πολιτικής το να λες στον αντίπαλό σου, στη Τουρκία και κυρίως στη Γερμανία, στη Μεγάλη Βρετανία, στη Γαλλία, που έχουν αντίθετα προς εμάς συμφέροντα στην περιοχή, ψωμί και ελιά και το 2001 στο ΕΥΡΩ. Γιατί όταν λες αυτή την άποψη, τότε περνάς μηνύματα με πολλούς αποδέκτες, που είναι εκείνοι που δεν θα πρέπει να τα ξέρουν, ακόμα και αν τα έχεις αποφασίσει ως Κυβέρνηση, ως κόμμα. Περνάς το μήνυμα ότι εμείς, αφού θεωρούμε ως μονόδρομο οπωσδήποτε το 2001 -λες και αν πάμε το 2005, θα καταστραφούμε, που δεν καταστρέφεται η Μεγάλη Βρετανία, η Σουηδία και η Δανία, που δεν έχουν τα κοινωνικά προβλήματα που έχουμε εμείς- θα γίνει κάτι. Όταν τους λες αυτό, περνάς στην Τουρκία και στην Αμερική - που έχει τη Μεγάλη Βρετανία είπαμε και γι' αυτό και μέσω της Μεγάλης Βρετανίας σας πίεσαν στο Αιγαίο και τελευταία που δημοσιοποιήθηκαν αυτά- τα εξής μηνύματα, ότι αφού εγώ θεωρώ ως μονόδρομο, ό,τι και να γίνει, αντί οποιασδήποτε εθνικής και άλλης θυσίας, την ένταξη το 2001 στο ΕΥΡΩ, άρα για να είμαι "καλός" μέσα στην Ευρώπη, δεν πρέπει τα πράγματα να τα χειρισθώ όπως θα έπρεπε να τα χειρισθώ απέναντι στην τουρκική προκλητικότητα, που τη στηρίζουν αυτές οι μεγάλες δυνάμεις πέρα και έξω από το Διεθνές Δίκαιο και τις διεθνείς συμβάσεις για τα ανθρωπίνια δικαιώματα. Τους λες με άλλα λόγια, όταν λες κάτι τέτοιο, ότι ό,τι και να κάνετε, όση προκλητικότητα και να αναπτύξετε, όσο και αν διεκδικείτε περισσότερα σε βάρος μας, εμείς δεν θα αντιδράσουμε, για να είμαστε καλά παιδιά και να μας βάλουν μέσα στο ΕΥΡΩ.

Και δεύτερον, τους λες ότι δεν είσαι αποφασισμένος για να πιάσεις το δημοσιονομικό κριτήριο της μείωσης του ελλείμματος το 3% στο ΑΕΠ, να κάνεις τους αναγκαίους εξοπλισμούς, για να διατηρήσεις κάποιο συσχετισμό. Και αυτά τα μηνύματα είναι καταστροφή, επαναλαμβανών. Δεν είναι η ώρα και ο χρόνος για να αναπτύξω περισσότερο αυτές τις απόψεις, που είναι όμως οφθαλμοφανέστατες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο λόγια για την οικονομία. Πρόταση άλλη θέλετε, κύριε Πρωθυπουργέ. Ειλικρινά, αυτό το πράγμα, επειδή το έχετε πει πολλές φορές και σε και πολλοί άλλοι, δεν πιάνει πλέον στον ελληνικό λαό. Τουλάχιστον όσον αφορά εμάς και όχι μόνο εμάς, εμείς έχουμε δώσει συγκεκριμένες και όχι αόριστες, όχι συνθηματολογικές, συνολικές προτάσεις και για εξωτερική πολιτική και για οικονομική και για κοινωνική.

Επιγραμματικά θα σας επαναλάβω αυτές τις θέσεις. Για μας λοιπόν στην Ενωμένη Ευρώπη, μέχρις ότου ξεκαθαρίσουν τα πράγματα, πού πάει και ποια είναι η τελική μορφή, θα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί. Να μην παραχωρούμε τίποτα σε εθνικό οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, πέρα από αυτό που είναι αναγκαίο, με βάση τις δεσμεύσεις που έχουμε, με τις συμβάσεις και τις αποφάσεις που παίρνονται μέχρι σήμερα. Για δε τη χώρα μας σε όλο αυτό το μεταβατικό διάστημα θα πρέπει -λέει το ΔΗ.Κ.ΚΙ.-αντί γι' αυτήν την οικονομική πολιτική, να προωθήσετε μια επιθετική αναπτυξιακή οικονομική και κοινωνική πολιτική με άξονες την ανάπτυξη των νέων κλάδων της οικονομίας, που τους προσδιορίζουμε συγκεκριμένα -πάρτε την ομιλία μου του Οκτωβρίου του 1996- που είναι τομείς και κλάδοι που έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα ως χώρα έναντι άλλων χωρών της Ευρώπης, όπως είναι πολιτισμός, τουρισμός, γεωργία, υπηρεσίες, ορυκτός πλούτος κλπ. Τους προσδιορίζουμε. Είναι τομείς και κλάδοι στους οποίους μπορεί να λειτουργήσει η μεικτή και η μεσαία αγροτική αλλά και αστική επιχείρηση.

Πώς να το κάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η Ελλάδα - θα το πω για πολλοστή φορά- δεν έχει εθνική μεγαλοαστική τάξη. Η Ελλάδα δεν έχει κατά συνέπεια βαριά βιομηχανία. Άρα θα πρέπει να πάμε σε μορφές που ανταποκρίνονται προς τις δομές της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας που

ανταποκρίνονται στις δυνατότητές μας.

Θα πρέπει επίσης -λέει το ΔΗΚΚΙ- αντί για την άκριτη ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεων κερδοφόρων, στρατηγικής σημασίας για την οικονομία και την κοινωνία, να αξιοποιήσουμε και τους τρεις τομείς της οικονομίας, αφού προηγουμένως τους εκσυγχρονίσουμε με επενδύσεις σύγχρονης τεχνολογίας, για να βελτιώσουμε την ποιότητα των παρεχομένων προς το λαό υπηρεσιών και των παραγομένων αγαθών. Δημόσιος τομέας περιορισμένος στις στρατηγικής σημασίας δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς, ιδιωτικός τομέας με έμφαση στη μικρομεσαία επιχείρηση, κοινωνικός τομέας που πρέπει ο ένας να συμπληρώνει τον άλλον και να λειτουργούν στα πλαίσια του αποκεντρωμένου εθνικού δημοκρατικού προγραμματισμού με τη συμμετοχή όλου του λαού μέσα από θεσμούς λαϊκής συμμετοχής.

Έτσι, λοιπόν, με παράλληλη ανάπτυξη κοινωνικής προστασίας και απασχόλησης τι θα πετύχεις; Θα πετύχεις εργασιακή ειρήνη, θα πετύχεις επίσης κοινωνική γαλήνη, θα δώσεις όραμα και προοπτική στη νεολαία και σε όλον το λαό, άρα θα ενεργοποιήσεις το σύνολο του ελληνικού λαού και θα τον βάλεις -είναι απαραίτητο να τον βάλεις- στη διαδικασία εκσυγχρονισμού και πολύπλευρης ανάπτυξης της χώρας.

Και επειδή μίλησα για μικρομεσαίες, κύριε Πρωθυπουργέ, προς Θεού μην κάνετε και άλλο λάθος! Γιατί διαβάζω, ακούω, παρακολουθώ ότι σκέπτεται το οικονομικό επιτελείο να αυξήσει περαιτέρω τα τεκμήρια για τον αντικειμενικό προσδιορισμό στη φορολογία εισοδήματος των επιχειρήσεων, που τηρούν Α' και Β' κατηγορίας βιβλία. Το σύστημα αυτό ομολόγησε η ίδια η Κυβέρνηση, οι διάφορες ηγεσίες του Υπουργείου Οικονομικών ότι ήταν λαθεμένο.

Κάνει ζημιά στην οικονομία και στην κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Τσοβόλα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να σας βάλω πέντε λεπτά ακόμη, κύριε Τσοβόλα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δέκα λεπτά και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

(Διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

Πρέπει κατ' αρχήν να επισημάνω και πάλι ότι ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 97 δεν προβλέπει χρονικό περιορισμό στους Αρχηγούς των κομμάτων, όταν μιλάει ο Πρωθυπουργός. Επομένως σταματήστε, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός ζήτησε συγκεκριμένες προτάσεις.

Ενών ομολογήσατε ότι ήταν λαθεμένα και ο φορολογικός συντελεστής 35% για τις προσωπικές εταιρείες και το αντικειμενικό σύστημα στη φορολογία εισοδήματος, γιατί δεν το καταργείτε, και διατηρείτε αυτήν τη λογιστική πολιτική;

Κλείνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω κάποιες σκέψεις πολύ σύντομες προς τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και προς τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, που πιστεύω ότι είναι χρήσιμες εν όψει της ψηφοφορίας της Τρίτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία πολιτική οργάνωση, όπως είναι ένα κόμμα, δεν μπορεί να έχει άλλο σκοπό από την υπηρετήρηση μιας ιδεολογίας, ενός οράματος, ενός συστήματος με άλλα λόγια, αρχών και αξιών. Αυτήν την ιδεολογία, αυτό το όραμα οφείλει να έχει την ευγενική φιλοδοξία κάθε κόμμα με δημοκρατικές αρχές και διαδικασίες να το κάνει ευρύτερα αποδεκτό, δηλαδή κυρίαρχο, σε ένα λαό.

Αν όμως δεν υπάρχει ιδεολογία, αν πιστεύουμε ότι οι ιδεολογίες είναι περιττές, αν πιστεύουμε, με άλλα λόγια, στη θεωρία του τέλους των ιδεολογιών, αν πιστεύουμε επίσης ότι δεν υπάρχουν διαφορές μεταξύ προόδου και συντήρησης στην οικονομία και στην κοινωνία, ούτε δυνατότητα κατά συνέπεια επιλογών, τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική οργάνωση, δηλαδή το κόμμα, γίνεται μηχανισμός νομής της κοιμματικής εξουσίας και την ιδεολογική αναζήτηση υποκαθιστά κατ' ανάγκη η αναζήτηση της καρέκλας και η διατήρησή της, χωρίς πολιτικές αρχές, όταν την αποκτήσεις.

Τότε βέβαια μπαίνεις στις λογικές που ακούγονται και σήμερα, που ακούγονται τις τελευταίες μέρες από κάποιους κυβερνητικούς Βουλευτές, ότι δίνεις δήθεν ψήφο εμπιστοσύνης σε μια κυβέρνηση και στηρίζεις ένα κόμμα-μηχανισμό, για να μη χάσεις την καρέκλα και προβάλλεις ως δικαιολογία ψευδοεπίγραφη τη μη έλευση άλλου κόμματος, που όμως είναι και εκείνο κόμμα-μηχανισμός χωρίς ιδεολογία. Η σήψη όμως τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια τέτοια περίπτωση είναι αναγκαία και μοιραία συνέπεια αυτής της κατάστασης και δεν πρέπει να απορούμε τότε γι' αυτά τα φαινόμενα που ζούμε, γι' αυτήν ακριβώς την κατάσταση που ζούμε σήμερα, με όλα τα νοσηρά φαινόμενα που μας περιβάλλουν και που τα ζούμε καθημερινά.

Είχα πει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το 1994 στο συνέδριό του ότι -και επαναλαμβάνω επί λέξει τι είχα πει- "χωρίς ιδεολογία το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα μεταβληθεί σε σώμα πραιτοριανών, που σε λίγο καιρό θα ανακηρύσσει τον αυτοκράτορα στην αρένα".

Έχω την αίσθηση ότι κάπως έτσι είναι σήμερα τα πράγματα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν υπάρχει όραμα για την ελληνική κοινωνία, δεν υπάρχει ιδεολογική πρόταση, δεν υπάρχει κανόνας ζωής, συνεπώς δεν υπάρχουν και προτεινόμενα πρότυπα για να πείσεις το λαό. Κατ' απόλυτη λογική, συνεπώς, υπάρχει κατά την άποψή μας πολιτική σήψη. Και αυτό, γιατί με τρόπο αυθαίρετο, αντιεπιστημονικό και με προσβολή της λογικής προτείνετε και προτείνετε, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., στην κοινωνία ως πρότυπο και ως αρχές τους πέντε δείκτες του Μάαστριχτ σαν πρόταση ζωής, σαν όραμα, σαν υπέρτατο εθνικό στόχο και αξία. Οι συνέπειες είναι αυτές που βλέπουμε σήμερα και ανέφερα παραπάνω, οι οποίες θα είναι χειρότερες, αν συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.

Είναι, επίσης, συνέπεια η μεγάλη αποχή των πολιτών από την πολιτική και τις εκλογές, όπως το ζήσαμε στις πρόσφατες εκλογές για την αυτοδιοίκηση. Ύστερα από αυτά, ας αναρωτηθεί ο καθένας από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το νόημα της ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και για το ποιες αρχές υπηρετεί αυτή η εμπιστοσύνη.

Και θα πρέπει να θυμόμαστε ότι οι πραγματικές πολιτικές διαφωνίες, που πείθουν το λαό, δεν είναι για τα παράθυρα των καναλιών ή για περίτεχνες αλλά ανούσιες φραστικές διατυπώσεις στα διάφορα έντυπα. Είναι για εδώ, για τη Βουλή, αυτή εδώ την κρίσιμη για το έθνος, την πατρίδα και το λαό ώρα. Εδώ φαίνονται οι συνεπείς, οι αξιόπιστοι, οι αριστεροί, οι προοδευτικοί, οι ιδεολόγοι και όχι οι αναζητούντες την καρέκλα, που προανέφερα.

Αλλιώς, τα σαλόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τηλεοπτικά κανάλια, οι σύλλογοι και οι λέσχες, είναι γεμάτα από "επαναστάτες". Και να ξέρετε ότι μετά από αυτήν τη ψηφοφορία, ή θα βγούμε από εδώ με νέα πολιτική αρχή ή κάποιοι από εσάς θα έχουν τελειώσει και θα έχουν προσγειωθεί στα αχράιστα της ιστορίας. Και θα είναι πραγματικά κρίμα και το εννοώ.

Εμείς ως ΔΗ.Κ.ΚΙ. καταψηφίζουμε την Κυβέρνηση, πιστεύοντας ότι θα είναι μία αφετηρία για ένα νέο ξεκίνημα γι' αυτόν τον τόπο και για το προοδευτικό λαϊκό κίνημα. Γι' αυτό το λόγο εμείς μέσω της Βουλής απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό και του λέμε, αυτές τις κρίσιμες στιγμές της πολιτικής, οικονομικής, θεσμικής και πολιτισμικής παρακμής, ότι πρέπει ο καθένας να κάνει τη δική του ειρηνική, δημοκρατική επανάσταση και να απεγκλωβιστεί κατά συνέπεια από κοιμματικούς μηχανισμούς, από πολιτικά κόμματα που έπαψαν να τον εκφράζουν, που υπηρετούν συμφέροντα που δεν έχουν σχέση με τα συμφέροντα τα δικά του. Πρέπει να φύγει από τους μηχανισμούς εκείνους, οι οποίοι εκμεταλλεύονται το συναίσθημα λόγω της παραμονής επί χρόνια σε αυτά τα κόμματα.

Εμείς πραγματικά θα συνεχίσουμε αυτόν τον ανυποχώρητο αγώνα. Είμαστε βέβαιοι ότι αυτός ο αγώνας ο αγώνας θα δικαιωθεί, γιατί ακριβώς κάθε μέρα δικαιώνεται και η δική μου αποχώρηση, αλλά και η πορεία του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και η ίδρυση του ΔΗ.Κ.ΚΙ. Άλλωστε, αν δεν είχα αποχωρήσει και εγώ και οι άλλοι, θα βρισκόμουν και εγώ και οι άλλοι του ΔΗ.Κ.ΚΙ. στη δεινή θέση, που βρίσκεστε και εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κάτω από ψευδοδilhήματα, κάτω από εκβιαστικά διλήμματα,

να ψηφίζετε τα αντίθετα από εκείνα που λέτε πριν από αυτήν την ψηφοφορία. Κρίνετε και πράξτε με βάση το συμφέρον της χώρας και του απλού Έλληνα πολίτη.

Εμείς, λοιπόν, θα συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα και είμαστε βέβαιοι ότι αυτός ο αγώνας, επειδή κινείται έξω από μηχανισμούς και κυκλώματα, επειδή είναι αγώνας με σταθερή και συνεπή πορεία, ιδεολογία και πολιτική, θα δικαιωθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκαν οι ομιλίες του Πρωθυπουργού και των Αρχηγών των κομμάτων.

Θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο συνολικός αριθμός των συναδέλφων, που έχουν ζητήσει να μιλήσουν, μαζί με τον κατάλογο των ονομάτων που έχουν δώσει τα κόμματα, είναι περί τους εκατόν είκοσι.

Κατά συνέπεια προτείνω στο Σώμα τα εξής:

Απόψε θα συνεχίσουμε μέχρι τη 01.30' τη συζήτηση...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπατε στη 1.00, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι;

Λοιπόν, αύριο το βράδυ θα συνεχίσουμε μέχρι τις 02.00'.

Θα βάλουμε πρωινή συνεδρίαση για την Τρίτη, την οποία θα αρχίσουμε στις 10.00' και θα την τελειώσουμε στις 16.00. Θα κάνουμε μία διακοπή δυόμισι ωρών και στις 18.30' θα είμαστε πάλι εδώ και ελπίζω να μην είναι μόνο αυτοί που πρόκειται να μιλήσουν, αλλά να υπάρχει και ακροατήριο.

Προτείνω, επίσης, ο χρόνος των ομιλητών να είναι επτά λεπτά, αντί δέκα λεπτών, προκειμένου να μιλήσουν οι περισσότεροι. Όπως υπολογίζουμε, εδώ θα μιλήσουν τουλάχιστον οι εκατό συνάδελφοι, που είναι γραμμένοι στον κατάλογο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, σχετικά με τη διαδικασία την οποία προσδιορίζετε, πράγματι είναι αναγκαία εκ των πραγμάτων σε μια τόσο σημαντική συνεδρίαση. Σημειώστε -και σας το έχω πει- ότι είναι η τρίτη φορά, μετά τα είκοσι τέσσερα χρόνια της Μεταπολίτευσης, που γίνεται διαδικασία πρότασης εμπιστοσύνης από Πρωθυπουργό και συνεπώς είναι δικαιολογημένο και εύλογο το ενδιαφέρον των συναδέλφων να πάρουν μέρος σ' αυτήν τη συζήτηση.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση σας πρότεινε ήδη από την Παρασκευή να γίνουν δύο πρωινές συνεδριάσεις, ώστε να καλυφθεί αυτό το ενδιαφέρον και η συμμετοχή των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ προτείνω τρεις συνεδριάσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ σας μιλώ σοβαρά, αν θέλετε να αστειεύεσθε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κι εγώ μιλώ σοβαρά και προτείνω τρεις συνεδριάσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τότε να πάμε την Τετάρτη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να συνεχίσουμε λοιπόν μέχρι το πρωί απόψε, ώστε να κλείσουμε την τρίτη συνεδρίαση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Από το Προεδρείο ανακοινώνετε πριν ότι η συνεδρίαση θα κρατήσει μέχρι τη 01.00' και στην αναπάντηση των συναδέλφων λέτε ότι αύριο το βράδυ, για να μας τιμωρήσετε, θα πάμε στις 02.00' και περιορίζετε το χρόνο των δέκα λεπτών στα επτά λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έτσι αντιλαμβάνεσθε αυτά που προτείνει το Προεδρείο; Ότι πρόκειται να σας τιμωρήσει το Προεδρείο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Όταν σας λένε οι συνάδελφοι για τη 01.00' η ώρα, που ανακοινώσατε, κι εσείς έρχεσθε και λέτε ότι αύριο θα πάμε μέχρι τις 02.00', δίκην τιμωρίας

το λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γιατί, προφανώς, οι συνάδελφοι που λένε όχι στη 01.00' απόψε, δεν θέλουν να μείνουν πέραν τη 01.00' -αύριο το βράδυ, όμως, είναι κάποιoi άλλοι συνάδελφοι- και είμαι βέβαιος ότι δεν τους ενδιαφέρει για τους άλλους συναδέλφους, γιατί συνήθως οι προτάσεις που γίνονται εδώ -και λυπούμαι, γιατί αυτό το κάνουν και τα κόμματα- είναι προτάσεις που ικανοποιούν κάθε φορά εκείνον που κάνει την πρόταση και αδιαφορεί για τους άλλους.

Όταν, λοιπόν, λέω 01.00' προφανώς οι συνάδελφοι, που πρόκειται να μιλήσουν μετά τη 01.00', δεν θέλουν να μείνουν πέραν αυτής της ώρας. Όπως είδατε, όταν είπα 02.00' δεν διαφώνησε κανείς, διότι σκέφθηκαν οι διαφωνήσαντες ότι το 02.00' αφορά κάποιους άλλους. Σεις σπεύσατε να το ερμηνεύσετε αυτό και ως διάθεση τιμωρίας εκ μέρους μου. Δεν είμαι τόσο κακός, όσο φαίνομαι, κύριε Σιούφα. Δεν θέλω να τιμωρήσω κανέναν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ούτε φαίνεσθε για μας κακός ούτε είσθε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχουν γραφτεί εκατό συνάδελφοι και εγώ θυμάμαι -όπως και εσείς το θυμάστε- ότι πριν από τη δική μου Προεδρία μιλούσαν ελάχιστοι. Εγώ καθιέρωσα το 1993 τις εμβόλιμες συνεδριάσεις, τις πέντε συνεδριάσεις στον προϋπολογισμό και άλλη συνεδρίαση στις προγραμματικές δηλώσεις, στις προτάσεις εμπιστοσύνης. Αυτό συνέβη μία φορά από τη Μεταπολίτευση, σας τα διάβασα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Μα δύο φορές έγιναν προτάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μία φορά συνέβη, όμως, αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, η πρότασή σας για περιορισμό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εν πάση περιπτώσει, το Προεδρείο πρέπει να το βοηθάτε και να μη λέτε όχι μία, αλλά δύο πρωινές συνεδριάσεις.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό σας το έχουμε αποδείξει. Σας παρακαλώ πάρα πολύ, ο ομιλών δεν το δέχεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι πάντοτε, γιατί εδώ είναι και οι εργαζόμενοι, τους οποίους εγώ πρέπει να τους φέρω να παρακολουθούν άδεια έδρανα, για να ανεβοκατεβαίνουν εδώ κάποιoi συνάδελφοι και να λένε το μονόλογό τους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν δεχόμαστε το χρόνο των επτά λεπτών, που προσδιορίζετε. Σε μία τόσο σοβαρή συζήτηση δεν μπορεί να λεχθεί τίποτα μέσα σε επτά λεπτά. Βάλτε και δεύτερη συνεδρίαση, ώστε να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Τσοβόλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, καταλαβαίνω την αγωνία σας να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι Βουλευτές, που εκεί οφείλεται -και το αναγνωρίζω- η εμμονή σας στο να συνεχιστεί, η συνεδρίαση, αλλά να βλέπουμε και μία άλλη παράμετρο. Είναι γεγονός ότι πήγε δώδεκα η ώρα και μίλησαν όλοι οι Αρχηγοί.

Πράγματι, μετά τους Αρχηγούς των κομμάτων το να μιλήσουν απόψε οι Βουλευτές, νομίζω ότι είναι κάτι που δεν είναι φυσιολογικό. Και με δεδομένη την άποψη ότι αυτή η συζήτηση μεταδίδεται από την κρατική τηλεόραση και την παρακολουθεί ένα τμήμα του ελληνικού λαού, είναι λογικό στις δώδεκα η ώρα -αύριο είναι η πρώτη εργάσιμη ημέρα της εβδομάδας- να μην υπάρχει η δυνατότητα να ακούσει τις απόψεις και των Βουλευτών με τον ίδιο τρόπο και με ίσους όρους που άκουσε και τις απόψεις των Αρχηγών των κομμάτων.

Γι' αυτό θα έλεγα, βοηθώντας αύριο και μεθαύριο στο να μιλήσουν οι Βουλευτές -ο αριθμός αυτός που θα μιλούσε και απόψε εξοικονομώντας το χρόνο- να διακόψουμε εδώ και να

συνεχίσουμε αύριο.

Κάνω και μια πρόταση. Αυτή τη μια ώρα, που θα επαρκούσε για να μιλήσουν οι πέντε Βουλευτές, να την κάνουμε αύριο, να αρχίσουμε μια ώρα νωρίτερα αύριο. Νομίζω ότι είναι μια λογική πρόταση, που δεν θα έχει -και δεν πρέπει να έχει- αντίρρηση ούτε η Κυβέρνηση ούτε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό το πρόβλημα θα το έχουν εκείνοι που θα μιλήσουν ούτως ή άλλως αργά το βράδυ αύριο.

Εγώ όταν κάνω κάποια πρόταση στο Σώμα, κάνω κάποιους υπολογισμούς εδώ. Μετρώ πόσες ώρες έχω, πόσα λεπτά, πολλαπλασιάζω επί εξήντα, διαιρώ διά επτά, μετρώ πόσοι είναι αυτοί που θα μιλήσουν.

Σας παρακαλώ, δεχθείτε το αυτό. Επτά λεπτά. Τι δέκα λεπτά να μιλήσει κανείς τι επτά...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δέκα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κοιτάξε, πιο πολύ χρόνο τρώμε πολλές φορές σε αυτές τις διαδικασίες...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ : Έχουμε προετοιμαστεί, κύριε Πρόεδρε. Είναι κρίμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κεδίκογλου, επτά λεπτά νομίζω ότι φθάνουν να πει κανείς τις απόψεις του.

Λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, μην επιμένετε και σας παρακαλώ, να βοηθήσετε, για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι, οι οποίοι έχουν εγγραφεί. Είναι κρίμα αυτό, διότι, όπως ξέρετε, με το ηλεκτρονικό σύστημα τυχαίως γράφεται καθένας. Κάνουμε και το άλλο που το προβλέπει ο Κανονισμός -τους καταλόγους των κομμάτων- και όλο αυτό το σύστημα που σας πρότεινα για να είναι όσο το δυνατόν πιο απλωμένη η συζήτηση. Δεν είναι σωστό κάποιοι, που είναι εκτός καταλόγων κομμάτων, που γράφονται λόγω του συστήματος στο τέλος, να μη μιλήσουν καθόλου. Δεν είναι δίκαιο.

Γι' αυτό λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ πολύ να συμφωνήσετε στην πρότασή μου και να προχωρήσουμε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς δείχνουμε κατανόηση στη δυσκολία που υπάρχει. Δεχόμαστε την πρότασή σας. Όμως θα ήθελα να επισημάνω το γεγονός ότι χάνουμε πάρα πολύ καιρό στην έναρξη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε δίκιο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Θα μπορούσε σε αυτές τις τρεις συνεδριάσεις που υπολείπονται, δεδομένου ότι δεν υπάρχει και το πρόβλημα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να αρχίζουμε ακριβώς. Σας το υπόσχομαι ότι αυτό θα γίνει.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Το Προεδρείο να έρθει ακριβώς και να αρχίσει η συνεδρίαση και με τον αριθμό των Βουλευτών που υπάρχουν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό θα κάνουμε, κύριε Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Νομίζω ότι δεν υπάρχει άλλο ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δέχομαι αυτό που λέτε. Αυτό θα κάνουμε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Σχετικά με τη μείωση του χρόνου, οπωσδήποτε είναι λυπηρό και εμείς δεν το θέλουμε πολύ περισσότερο, γιατί είμαστε ένα μικρό κόμμα και θα θέλαμε να πούμε περισσότερα. Όμως βλέπουμε την επιθυμία να παρέμβουν πολλοί Βουλευτές...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, συμπύξτε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: ... σε αυτήν τη συζήτηση, που είναι σημαντική και γι' αυτό συναινούμε με την πρόταση που κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Και ο χρόνος των Υπουργών πρέπει να περιοριστεί, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λοιπόν, ο χρόνος των Υπουργών επίσης θα περιοριστεί, κύριοι συνάδελφοι. Οι Υπουργοί

θα μιλήσουν είκοσι λεπτά και αν θα χρειαστεί να γίνει παρέμβαση Υπουργού, δεν θα υπερβεί τα πέντε λεπτά. Και ο Πρωθυπουργός, όπως είδατε, δεν μίλησε αρκετά. Σαράντα οκτώ λεπτά ήταν η πρωτολογία του και δεκαοκτώ η δευτερολογία του.

Λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, δεν βρίσκουμε άκρη έτσι. Εγώ νομίζω ότι πρέπει να προχωρήσουμε. Θα πάμε κανονικά μέχρι τη 01.00' απόψε. Την Τρίτη η πρωινή συνεδρίαση θα αρχίσει ακριβώς στις 10.00' την Τρίτη το απόγευμα -όπως το είπε ο κ. Σιούφας- θα αρχίσει ακριβώς στις 18.00' αντί στις εξήμισι και αύριο επίσης θα αρχίσουμε στις 18.00' αντί στις 18.30' και με το επτάλεπτο σας υπόσχομαι όλοι να είσθε ευχαριστημένοι.

Είμεθα σύμφωνοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας ευχαριστώ πολύ. Η πρόταση έγινε δεκτή ομοφώνως λοιπόν. Προχωρούμε.

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τον κατάλογο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα σας δοθεί και ο κατάλογος. Να δοθεί ο πρώτος κατάλογος απόψε...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, όχι ομοφώνως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωραία, πλην του κ. Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Με συγχωρείτε, πλην των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ βλέπω εδώ επτά συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας. Ωραία, πλην των επτά συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Και εμένα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και του κ. Τσιτουρίδη, οκτώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν μετράτε καλά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω αρχικά ν' απαντήσω στον πρόσφατα κατελθόντα του Βήματος ομιλητή, τον αγαπητό κ. Τσοβόλα, ότι παραινήσεις πολιτικής συμπεριφοράς δεν είναι νοητές απέναντι σε πρόσωπα που έχουν πολιτική παιδεία, ιστορική μνήμη και παρουσία. Είναι σεβαστές οι απόψεις, τις οποίες μπορεί να επικαλεσθεί. Με όλη μας την αγάπη να τις ακούσουμε, αλλά δεν μπορεί να επικαλείται την πραγματοποίηση ενός άκρατου πολυκομματικού κατακερματισμού στην πολιτική ζωή, γιατί οι μεγάλες λύσεις προκύπτουν μέσα από μεγάλα συγκροτημένα πολιτικά υποκείμενα, από κόμματα με όραμα και αξίες και πολιτικές πτέρυγες ακόμα. Η προοδευτικότητα δεν είναι μια απλή υπόθεση επίκλησης ιδεολογίας, αλλά και της πράξης και της ιστορικής πρακτικής σαν μνήμη της συλλογικής πορείας και όχι των ατομικών λύσεων.

Επίσης, θα ήθελα να πω ότι, αν δούμε την πραγματοποίηση της συνεδρίασης σε μια συγκεκριμένη συγκυρία, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη κάποια δεδομένα. Υπάρχουν σαφή μηνύματα, που έδωσε ο λαός, κατά τις πρόσφατες εκλογές προς όλους, κόμματα, ηγεσίες και Κυβέρνηση, μηνύματα που είναι ιδιαίτερα σημαντικά, γιατί ο λαός ζητά ταυτόχρονα και επιτακτικά από τα κόμματα υπευθυνότητα και λύσεις. Θέλει να φθάσουν οι απόψεις του με κωδικοποιημένες προτάσεις σε ευήκοους κυβερνητικούς αποδέκτες, που θα τις αποδεχθούν και θα τις υλοποιήσουν. Απαιτεί προσέγγιση των προβλημάτων του με ευαισθησία και κυβερνητική θालπωρή.

Ο πρόσφατος ανασχηματισμός της Κυβέρνησης οδήγησε στο αίτημα επαναβεβαίωσης της εμπιστοσύνης της πλειοψηφίας της Βουλής. Αυτό βέβαια είναι αυτονόητο σε ό,τι αφορά τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης, γιατί είναι και καθήκον και υποχρέωσή τους.

Αντιδιαστέλεται, όμως, αυτό το γεγονός από τη συγκεκριμένη στάση της Νέας Δημοκρατίας από την άλλη πλευρά, η οποία δεν τόλμησε να ζητήσει εκλογές. Και ορθώς έπραξε, γιατί δεν διαπίστωσε ότι υπάρχει διάσταση αντιστοιχίας μεταξύ κοινωνικής πλειοψηφίας και του Κοινοβουλίου. Δεν τόλμησε

ούτε καν να καταθέσει πρόταση δυσπιστίας.

Όλα αυτούς μαρτυρούν την αδυναμία της Αντιπολίτευσης να υπάρξει μέσα από τις υποχρεώσεις της, σε μια παθητική στάση αναμονής και σε μια κριτική εύκολη...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τηρήστε εσείς τις υποχρεώσεις τις δικές σας και αφήστε τι κάνουμε εμείς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Σιούφα, το χρόνο το δικό σας θα τον κερδίσω εγώ, αφού με διακόπτετε.

Το μόνο, λοιπόν, το οποίο απέμεινε ήταν ένα αντιΠΑΣΟΚικό μέτωπο, το οποίο ήταν πρόσκαιρο και θα έλεγε κανείς ευκαιριακό στη φάση των εκλογών. Τίποτε άλλο.

Μας αντιπολιτεύεσθε από τη μεριά του κατεστημένου, γιατί αυτό εκπροσωπείτε και πιέζετε για δεξιά στροφή και αντιλαϊκά μέτρα. Ένα τμήμα, μάλιστα, της Νέας Δημοκρατίας επιχειρεί ενίοτε να εμφανίζεται ως αυτόκλητος αφανής εταίρος, προφασιζόμενος συγγενείς πολιτικές και στρατηγική σύγκλιση.

Όσοι από τη Νέα Δημοκρατία κατηγορείτε την Κυβέρνηση ότι εκπροσωπεί πολιτικές του 1990-1993, αντιπολιτεύεσθε ιδιότυπα τον εαυτό σας, γιατί εσείς οι ίδιοι έχετε ομολογήσει ότι τότε υπήρξε τριετής απόκλιση από τους στόχους της Οικονομικής Νομισματικής Ένωσης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Αν ισχύει αυτό, τότε ο ένας είναι επίτιμος και ο άλλος υποτιμώμενος. Θα έλεγα ότι ασκείτε καταστροφική αντιπολίτευση και η σημερινή σας παρουσία ήταν ιδιαίτερα απογοητευτική, γιατί με την άκριτη πολεμική που υιοθετείτε σε κάθε άρνηση προς το ΠΑΣΟΚ, δεν βοηθάτε στο ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν έχετε θετική και δημιουργική στάση, δεν έχετε άλλη πολιτική πρόταση. Απλά θέλετε την εξουσία μόνο για τη νομή της και τα ατομικά σας μερίδια. Τη διαχείριση θέλετε ως μέρισμα και απολαβή.

Μας καταγγέλλετε ψευδώς σήμερα, μέσω του Αρχηγού σας, για παλααιοκομματισμό, εσείς που λέτε ότι θα διορίσετε -έτσι λέτε, όπου πηγαίνετε στα σπίτια και προεκλογικά ακόμα- τα δικά σας παιδιά, εσείς που είσαστε οι κήρυκες και οι ιεροφάντες του παλααιοκομματισμού, οι αμετανόητοι παλααιοκομματικοί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εγώ το είπα αυτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς, ακριβώς, που δεν δέχεσθε αντικειμενικό σύστημα προσλήψεων. Μόνο όταν ήλθε η στιγμή του Συντάγματος, εκεί το ψηφίσατε, για να θεσπιστεί στη Βουλή. Υπάρχει, και αν θέλετε να το βελτιώσετε, βοηθήστε και σεις. Αλλιώς καταγγείλτε τον εαυτό σας, γιατί αντιφάσκετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Για την πρόταση δυσπιστίας να μας πείτε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλάτε για το νέο σας κόμμα, ενώ θα το πούμε στα ίσα ότι διατηρείτε χουντοβασιλικούς στα πλαίσιά σας.

Όταν σε σας παλεύει το παλαιό με το αρχαιότερο, δεν μπορείτε να επικαλείστε το νέο.

Ζητάτε να γίνουν αποκρατικοποιήσεις, κοινώς ιδιωτικοποιήσεις και το λέτε αυτό ή ως μεταπράτες ή ως αποτυχημένοι διαχειριστές. Γιατί αν κάθε ιδιωτικοποίηση είναι σαφώς η ανεπαρκής και ανεπιτυχής διαχείριση της εταιρείας που διοικήθηκε από τους δημόσιους λειτουργούς, η ιδιωτικοποίηση κινδύνου παράδοσης στην ασύδοτη κερδοσκοπία. Απλά εκεί εμφανίζετε την ιδεολογική σας ταυτότητα. Τη μάχη του κέρδους της ασύδοτης αγοράς την οποία θέλετε να φέρετε στο Κοινοβούλιο μάλιστα και ως πρόταση απέναντι στην κυβέρνηση, όταν εμείς μέσα στα πλαίσια των διεθνών κανονισμών αποδεχόμαστε και συμμετέχουμε σε πλαίσια νεοφιλελεύθερης μάχης και ανταγωνισμού της οικονομίας μας. Γιατί όπου συμφωνούμε στη λογική ότι η ΟΝΕ είναι κοινός τόπος και στόχος, υπάρχει και μια άλλη διάσταση, πώς ακριβώς θα αποφύγουμε -και αυτή είναι η μάχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- τη συμπίεση των λαϊκών εισοδημάτων. Εσείς δεν αντιπροτείνετε σήμερα έκτακτη εισφορά στους αγαπητούς επιχειρηματίες που με δύο κερδοφόρες ετήσιες πράξεις μπαίνουν στο χρηματιστήριο και διπλασιάζουν τα κεφάλαιά τους, γιατί αυτές οι προτάσεις απέχουν των συμφερόντων σας.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ Δεν κυβερνάμε εμείς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς δεν προτείνετε, όμως, τέτοιες λογικές, γιατί η λογική σας είναι ακριβώς αυτό το κατεστημένο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Στην Κυβέρνηση πείτε τα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς προτείνουμε πρακτικά και εφαρμόζουμε ένα εθνικό μέτωπο πολιτικής ελληνικών οικονομικών συμφερόντων.

Αντιφάσκετε διαρκώς σήμερα και αποκαλύφθηκε, γιατί όπου υπάρχει δήμαρχος, που στηρίχθηκε από τη Νέα Δημοκρατία σε δήμους και εξελέγη και προήλθε από συνένωση κοινοτήτων, αυτός το Γενάρη του 1999 σύμφωνα με τη δική σας πρόταση θα πρέπει να κάνει δημοψήφισμα αυτοδιάλυσης του δήμου, αν είναι συνεπής στη γραμμή της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Λάθος κάνεις.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή είναι η γραμμή σας. Μικροπολιτική.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Για την ψήφο εμπιστοσύνης να μας πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δίνετε μια μάχη που αντιφάσκει με τον εαυτό σας, γιατί είστε κόμμα με γηρασμένες τακτικές και πρακτικές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα ψηφίσεις την Κυβέρνηση, τι θα κάνεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, αφήστε τον κ. Χρυσανθακόπουλο να ολοκληρώσει. Επτά λεπτά έχει ο καθένας, για να τα αξιοποιήσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Η Κυβέρνηση χρειάζεται ενδυνάμωση, για να διατηρήσει ή διευρύνει και βελτιώσει το φιλολαϊκό της πρόγραμμα. Η Κυβέρνηση χρειάζεται ενίσχυση, για να αποτρέψει αποτελεσματικά τις πιέσεις των ΗΠΑ και τις παραχωρήσεις για υποχωρήσεις που ζητούν οι Ευρωπαίοι εταίροι μας απέναντι στις προκλητικές τουρκικές αιτιάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ολοκληρώστε, κύριε Χρυσανθακόπουλε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Η Κυβέρνηση χρειάζεται τη στήριξη όχι μόνο της πλειοψηφίας του Κοινοβουλίου αλλά και των κοινωνικών κινημάτων, για να υπηρετήσει τις αδύναμες κοινωνικές τάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Να τηρηθεί ο χρόνος, ήδη τον υπερβήκατε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω.

Αποφέρουμε λοιπόν, τόσο την εσωτερική επικοδομητική συμπολίτευση στην Κυβέρνηση όσο και την θεσμική κοινοβουλευτική μας υποστήριξη, για να πετύχει δίχως να χάσει το δρόμο, τους στόχους και τη λαϊκή της δυναμική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Δήμας έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης, ο κ. Σημίτης, απόψε είχε χιούμορ, γιατί ξεκίνησε την ομιλία του θυμούμενος ίσως παλαιότερες μέρες και με επαναστατικό οίστρο επετέθη εναντίον "των κατεστημένων οικονομικών συμφερόντων", αυτός ο οποίος από το 1981 και μετά - τα δεκατέσσερα χρόνια από το 1981 και μετά- μετείχε σχεδόν σε όλες τις κυβερνήσεις και ο οποίος έχει συμβάλει στη διαμόρφωση του κατεστημένου αυτού.

Ακόμη, για να στηρίξει τον ισχυρισμό του ότι ενδιαφέρεται για τους κοινωνικά αδυνάτους επικαλέσθηκε αύξηση στις κοινωνικές δαπάνες, δυο ημέρες μόλις αφ'ότου η Ευρωπαϊκή Ένωση δημοσίευσε τα στοιχεία της EUROS TAT, από τα οποία φαίνεται ότι η χώρα μας είναι τελευταία, η δέκατη πέμπτη, είναι ουραγός απ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες στις δαπάνες αυτές.

Μας είπε επίσης ότι οι δαπάνες για την παιδεία αυξήθηκαν

μία εβδομάδα μετά αφότου η Ευρωπαϊκή Ένωση πάλι με έκθεσή της αναφέρει ότι η χώρα μας δαπανά τα λιγότερα από τις δεκαπέντε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ουραγός και στο θέμα των δαπανών για την παιδεία.

Ακόμη μας μίλησε για την ανεργία και υπερηφανεύθηκε μάλιστα ότι η ανεργία είναι σταθερή φέτος, όπως ήταν και πέρυσι στο 10%. Βέβαια αυτή είναι η εγγεγραμμένη ανεργία, γιατί υπάρχει και η άλλη ανεργία, η οποία δεν εμφανίζεται στατιστικά, ανεργία την οποία αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα οι νέοι σε όλες τις πόλεις της χώρας.

Ακόμη μας είπε ο κ. Σημίτης ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ φορολόγησε τους πλουσίους, ότι εκεί έπεσε κυρίως το φορολογικό βάρος. Και ναι μεν ο κ. Σημίτης δεν διαβάζει τις εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν βλέπει τα στοιχεία της EUROSTAT, όμως είναι απορίας άξιον πώς δεν διαβάσει τη μεγαλύτερη σε κυκλοφορία εφημερίδα της Ελλάδος, την εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ", που πριν από λίγες ημέρες με πηχυσίους τίτλους έγραφε ποιοι φέρουν το φορολογικό βάρος στη χώρα μας. Και ανέφερε ότι η αύξηση του φορολογικού βάρους των μισθωτών φέτος ήταν 26%. Πολύ υψηλή ήταν η αύξηση του φορολογικού βάρους για τους αγρότες, για τους ελεύθερους επαγγελματίες. Για τους συνταξιούχους ήταν 14%. Επομένως και ο ισχυρισμός αυτός του κ. Σημίτη ήταν αναληθής.

Εδώ θέλω να θυμίσω ότι η Νέα Δημοκρατία είναι αυτή η οποία έχει εισιτηρίο, έχει προτείνει φορολογική μεταρρύθμιση, έχει προτείνει φορολογικές ελαφρύνσεις και απλοποίηση του φορολογικού συστήματος, αλλά συστηματικά και με τέτοιο τρόπο, ώστε να συμβάλει ουσιαστικά στην οικονομική ανάπτυξη και όχι όπως αποσπασματικά ανταγωνίζονται δύο Υπουργοί της Κυβέρνησης, ο κ. Παπαντωνίου με την κ. Παπανδρέου, για το ποιοι από τους έμμεσους φόρους πρέπει να μειωθούν. Όχι γιατί αυτό ήταν σε κάποιο σχέδιο ή πλάνο της Κυβέρνησης, αλλά γιατί προσπαθούν αποσπασματικά να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα του πληθωρισμού, που παραμένει υψηλός και προσπαθούν κατ'αυτόν τον τρόπο να τον μειώσουν.

Και βεβαίως, επειδή εμείς επιθυμούμε έστω και προσωρινά, έστω και αποσπασματικά, να επιτευχθεί η σύγκλιση των οικονομικών μεγεθών, ας μειώσετε αυτά τους έμμεσους φόρους, γιατί διαφορετικά ο πληθωρισμός θα παραμένει πολύ υψηλός.

Ακόμη, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω μία ανακρίβεια πολύ μεγάλη, ασυγχώρητη, την οποία είπε σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός. Και λέω ανακρίβεια και δεν λέω ψέμα, γιατί υποθέτω ότι δεν θα το έκανε συνειδητά. Αλλά και η άγνοια δεν συγχωρείται. Είπε ότι ένα από τα σημαντικότερα κριτήρια σύγκλισης, τα οποία θέτει η Συνθήκη του Μάαστριχτ, το θέμα των επιτοκίων, έχει ήδη ικανοποιηθεί, ότι η χώρα μας αυτήν τη στιγμή πληροί αυτό το κριτήριο. Ουδέν αναληθέστερον!

Και απορώ πώς ο κύριος Πρωθυπουργός έκανε τέτοιο λάθος, γιατί - υποθέτω - λάθος είναι και όχι συνειδητή ανακρίβεια.

Η πραγματικότητα είναι ότι τα επιτόκια στη χώρα μας, είναι πολύ υψηλά, το γνωρίζουμε όλοι μας. Για το κριτήριο σύγκλισης λαμβάνεται υπόψη η απόδοση των δεκαετών ομολόγων τους προηγούμενους δώδεκα μήνες από τη στιγμή της υποβολής της αίτησής που δεν μπορεί να υπερβαίνει το 2%.

Εάν γινόταν τώρα η σύγκριση, που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, θα βρίσκαμε ότι τους προηγούμενους δώδεκα μήνες τα επιτόκια είναι πολύ υψηλότερα από αυτά τα οποία επιβάλλει η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Το επιτόκιο για τα δεκαετή ομόλογα και μιλάω με τα στοιχεία του μηνός Οκτωβρίου -είναι περίπου 8,7%, ενώ τα αντίστοιχα γερμανικά, με τα οποία θα συγκριθούν είναι 4,1% δηλαδή μία πολύ μεγάλη διαφορά, ενώ η διαφορά την οποία επιτρέπει το Μάαστριχτ είναι μόλις δύο μονάδες. Έχουμε σχεδόν διπλάσια διαφορά από αυτήν την οποία επιτρέπει το Μάαστριχτ.

Δυστυχώς, λοιπόν, ο κύριος Πρωθυπουργός λέει τέτοιες ανακρίβειες. Και αυτό σημειωτέον είναι ένα από τα σημαντικότερα εμπόδια για την ένταξη μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Όπως πολύ σημαντικό εμπόδιο -δυστυχώς ο χρόνος δεν επαρκεί για να μπορέσω να μιλήσω με λεπτομέρειες- είναι το θέμα του πληθωρισμού, για το οποίο ο κ. Σημίτης είπε ότι ελπίζει στο

τέλος του έτους να είναι 4,5%. Αλλά αυτό το 4,5% στο τέλος του έτους δεν αρκεί, για να μπορέσουμε να ικανοποιήσουμε το κριτήριο του πληθωρισμού. Έστω και αν πέσει στο τέλος του 1999 στο 2%. Εάν δείτε τους δείκτες που δημοσιεύονται στον "ECONOMIST", που κυκλοφόρησε σήμερα, θα πρέπει ο πληθωρισμός στη χώρα μας να πέσει πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Ενώ όταν ενετάχθησαν οι χώρες του πρώτου κύματος στο EURO ο πληθωρισμός έπρεπε να ήταν χαμηλότερος από 2,7%, εάν σήμερα εφαρμόζαμε το ίδιο κριτήριο για τους δώδεκα μήνες, από το μήνα που είμαστε τώρα θα ήταν μόλις 2,2%. Δηλαδή ο ελληνικός πληθωρισμός είναι πολύ υψηλότερος και γι' αυτό ίσως σωστά η Κυβέρνηση σκέφτεται αυτά τα δύο φορολογικά μέτρα -δεν πρέπει να διαλέξει το ένα, αλλά πρέπει και τα δύο να κάνει-παρά το δημοσιονομικό κόστος που υπάρχει.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουμε καθυστερήσει να μπούμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Κάθε χρόνος καθυστέρησης θα πληρωθεί πανάκριβα από τον Έλληνα φορολογούμενο με υψηλότερους τόκους, τους οποίους θα απαιτήσουν οι διεθνείς επενδυτές, οι διεθνείς χρηματοοικονομικοί οίκοι, για να δανείζουν την ελληνική οικονομία.

Και μία τελευταία παρατήρηση θα πω για να μη γίνονται παρανοήσεις. Το δημόσιο χρέος δεν μειώθηκε, όπως λέει ο κ. Σημίτης. Απλώς ως ποσοστό έναντι του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος παρουσιάζει μία στασιμότητα και ίσως με ορισμένα μαγειρέματα, μια μικρή μείωση. Το δημόσιο χρέος αυτο καθ' εαυτό μεγεθύνεται και είναι τεράστιο πρόβλημα και απειλή για τους σημερινούς Έλληνες αλλά και τις επόμενες γενιές. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Μπούτας έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από δύο χρόνια διακυβέρνησης της χώρας, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζητά ψήφο εμπιστοσύνης δηλώνοντας ότι θα συνεχίσει την ίδια πολιτική. Είναι πρόσφατη όμως η καταδίκη αυτής της πολιτικής μέσω των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών. Γιατί ο απλός πολίτης, ο εργαζόμενος, ο αγρότης, ο μικρέμπορας, ο άνεργος, ο νέος, εξέφρασε την αντίθεσή του καταψηφίζοντας τους κυβερνητικούς συνδυασμούς.

Το αν σε ορισμένες περιπτώσεις επέλεξαν το συντηρητικούς συνδυασμούς, πέρα από την έλλειψη πολιτικής πείρας, σ' αυτό βοήθησε η πολιτική και η τακτική της Κυβέρνησης, βοηθούμενη και από το Συνασπισμό, η οποία θεοποιεί την Ο.Ν.Ε. και τη νεοφιλελεύθερη πολιτική.

Ζητάει η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίσει την ίδια συντηρητική πολιτική, που καταργεί το οκτώωρο, αλλάζει προς το χειρότερο τις εργασιακές σχέσεις, φορολογεί με τα αντικειμενικά κριτήρια τους επαγγελματίες, τους μικρέμπορους, μεγαλώνει την ανεργία, οδηγεί μεγαλύτερα τμήματα του ελληνικού λαού στη φτώχεια και στη μιζέρια.

Ζητάει η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίσει την ίδια αντιλαϊκή, αντιαγροτική πολιτική, που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, που περιορίζει την παραγωγή αγροτικών προϊόντων, που μειώνει τις τιμές των αγροτικών προϊόντων, που διατηρεί υψηλά τα επιτόκια στην ΑΤΕ, που πνίγει στα χρέη τους μικρομεσαίους αγρότες, που χαρατσώνει τους μικρομεσαίους αγρότες με το νόμο για το νέο Ο.Γ.Α., που βγάδι στο περιθώριο τους μικρούς και μεσαίους νέους αγρότες, που διαλύει τους συνεταιρισμούς, που έχει στόχο την κατάργηση της προστασίας από τον ΕΛΓΑ, που διευκολύνει την κερδοφορία των εμπόρων και βιομηχάνων κλπ.

Είναι πολλά τα παραδείγματα, στα οποία θα μπορούσε κανείς να αναφερθεί. Αλλά αυτό με τους πενήντα εκκοκκιστές που παίρνουν τις επιδοτήσεις έναντι των εκατό χιλιάδων

οικογενειών βαμβakoπαρaγωγών, που τους μειώνει την τιμή σε σχέση με την περυσινή, βγάξει πραγματικά μάτι.

Ζητάει η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίζει να αντιμετωπίζει τους αγώνες των αγροτών και των άλλων εργαζομένων με τα ΜΑΤ και τις επιχειρήσεις βουλκανιζατέρ.

Ζητάει η Κυβέρνηση ψήφο εμπιστοσύνης, για να συνεχίζει τις δίκες σε πάνω από δέκα χιλιάδες αγρότες, που είναι η πολιτική δίωξη που επιδιώκει την ομηρία των πιο αγωνιστικών τμημάτων του αγροτικού κινήματος.

Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός, όπως και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ερμήνευσαν το μήνυμα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών για πιο γρήγορα βήματα, για να μπούμε στην Ο.Ν.Ε. και το EURO. Οι αγρότες έχουν γευθεί τι σημαίνει πολιτική ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Όταν ζητούσαν ικανοποίηση των αιτημάτων τους, η απάντηση ήταν ότι δεν μπορεί η Κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα αιτήματα, γιατί πρέπει να πιάσουμε τα κριτήρια για την Ο.Ν.Ε.

Εδώ έχει δικίο ο κ. Σημίτης που λέει ότι είναι διπρόσωπη η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, που ενώ τάχα υποστηρίζει από τη μια τα αγροτικά αιτήματα, από την άλλη κάνει κριτική στην Κυβέρνηση, γιατί πάει με αργά βήματα στην Ο.Ν.Ε.

Η Κοινή Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία με μεγάλη προσήλωση εφαρμόζει η Κυβέρνηση, είναι στην κατεύθυνση υλοποίησης αυτής της πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση και τη στηρίζουν τα κόμματα ευρωπαϊκού προσανατολισμού.

Η Ατζέντα 2000 προβλέπει αναθεώρηση της ΚΑΠ σε όλα τα προϊόντα προς το χειρότερο, μειώνει τις χρηματοδοτήσεις στον αγροτικό τομέα και για την περίοδο 2000-2006 το 30% των επιδοτήσεων θα καταβάλλεται από τον εθνικό προϋπολογισμό της χώρας μας. Εδώ γίνεται μία προπαγάνδα, τόσο από την Κυβέρνηση όσο και απ' αυτούς που τη στηρίζουν, ότι πρόκειται για εθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής.

Η αλήθεια είναι, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πρόκειται για επανεθνικοποίηση, γιατί στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα συνεχίσουν να καθορίζουν πόσο θα καλλιεργήσουμε, πόσο θα παράγουμε, τι τιμές θα πάρουν οι αγρότες της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αλλαγές των προσώπων στο Υπουργείο Γεωργίας δεν πρόκειται να παραπλανήσουν τους αγρότες της χώρας μας. Η δήλωση του νέου Υπουργού Γεωργίας ότι θα αγωνιστεί στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να λύσει τα προβλήματα των αγροτών, δεν πείθει κανέναν, γιατί, όταν θεωρεί μονόδρομο την ΟΝΕ, τότε γι' αυτόν είναι μονόδρομος και η Κοινή Αγροτική Πολιτική. Άλλωστε τέτοιες δηλώσεις είχαμε και από τον κ. Τζουμάκα. Το αποτέλεσμα ήταν ότι επί δύο χρόνια και όχι μόνο να μειώνονται τα εισοδήματα των μικρών και μεσαίων αγροτών. Επί δύο χρόνια ήταν ταμπουρωμένος ο πρώην Υπουργός Γεωργίας πίσω από το επιχείρημα, ότι "δεν αντέχει η εθνική οικονομία, γιατί πρέπει να πιάσουμε τους στόχους της ΟΝΕ.

Αφού, λοιπόν, ο κύριος Πρωθυπουργός δηλώνει ότι για την Κυβέρνηση, όπως και για τα άλλα κόμματα του ευρωπαϊκού προσανατολισμού, η ΟΝΕ είναι εθνικός στόχος, τότε είναι πάνω από βέβαιο ότι θα έχουμε όξυνση των προβλημάτων των μικρών και μεσαίων αγροτών, αλλά και όλων των λαϊκών στρωμάτων.

Επειδή ο κύριος Πρωθυπουργός λέγει ότι πρέπει η Κυβέρνηση να κάνει στροφή στα καθημερινά προβλήματα του ελληνικού λαού, θέλουμε να ρωτήσουμε και ταυτόχρονα να απαντήσουμε ότι τα προβλήματα, που καθημερινά αντιμετωπίζουν τα λαϊκά στρώματα, όπως η ανεργία, το ξεκλήρισμα των αγροτών, η καθήλωση των μισθών και συντάξεων, η φορολογία με τα αντικειμενικά κριτήρια των μικροεμπόρων και επαγγελματιών, η μείωση των εισοδημάτων, είναι προβλήματα που καθημερινά ταλανίζουν τον εργαζόμενο, πλην όμως με την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση γι' αυτά τα καθημερινά προβλήματα στην προοπτική για την ΟΝΕ, δεν πρόκειται να επιλυθούν, αλλά θα οξυνθούν ακόμη περισσότερο.

Η προοπτική, λοιπόν, για το λαό είναι ο αγώνας, είναι το μέτωπο των ανέργων, των εργαζομένων, των αγροτών, των μικροεπαγγελματιών και μικροεμπόρων, της νεολαίας, των γυναικών. Η προοπτική είναι στη συσπείρωση, στην ενότητα και

στην πάλη που μπορεί και πρέπει να έχει και πολιτικά αποτελέσματα. Αυτό το έδειξαν οι πρόσφατες νομαρχιακές και δημοκρατικές εκλογές στη Θεσσαλία. Και αν σε πρώτη φάση είχαμε αλλαγή ηγεσίας στο Υπουργείο Γεωργίας, ωστόσο το απαραίτητο βήμα πρέπει να είναι η αλλαγή πολιτικής προς όφελος των μικρομεσαίων αγροτών.

Επειδή η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός κατηγορήσε και το Κ.Κ.Ε. ότι δεν έχει προτάσεις, δεν έχει πρόγραμμα, σας παραθέτουμε τις παρακάτω προτάσεις για τον αγροτικό τομέα.

Να καταργηθούν οι ποσοτώσεις στην καλλιέργεια, να καταργηθούν τα πρόστιμα συνυπευθυνότητας, να μειωθούν τα επιτόκια στην Α.Τ.Ε., να ρυθμιστούν τα χρέη των μικρομεσαίων αγροτών στην Α.Τ.Ε., να αναπτυχθούν οι παραγωγικοί συνεταιρισμοί, να παρθούν μέτρα για τους νέους μικρομεσαίους αγρότες, να παρθούν ειδικά μέτρα για τους μικρούς και μεσαίους αγρότες, όπως π.χ. να μην πληρώνουν πρόστιμα οι μικροί παραγωγοί, μέχρι να καταργηθούν τα πρόστιμα συνυπευθυνότητας. Να γίνουν επενδύσεις στην αγροτική οικονομία για την κατασκευή αρδευτικών και αντιπλημμυρικών έργων για τη δημιουργία συνεταιριστικών επιχειρήσεων. Να παρθούν μέτρα μείωσης του κόστους παραγωγής σε αγρότες και κτηνοτρόφους. Αλλαγή της σχέσης φυτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής υπέρ της κτηνοτροφίας.

Βεβαίως αυτές οι προτάσεις, που κάνει και το Κ.Κ.Ε., αλλά και το αγροτικό κίνημα, δεν είναι μέσα στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής και της πολιτικής που κατευθύνει το λαό προς την ΟΝΕ.

Λέμε, λοιπόν, στην Κυβέρνηση και στο λαό ότι όσο θα επιμένει στην πολιτική της ΟΝΕ, που τη θεωρεί μονόδρομο, τότε ο μονόδρομος για το λαό είναι οι αγώνες.

Γι' αυτό, βλέποντας την εμμονή της Κυβέρνησης στην ίδια πολιτική και με βάση τα οξυμένα προβλήματα που ήδη υπάρχουν, έχουν ήδη ξεκινήσει οι αγώνες στη Θεσσαλία, που θα πάρουν διαστάσεις και όχι μόνο στους αγρότες αλλά και σε όλα τα λαϊκά στρώματα. Εμείς εκεί θα δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Την Κυβέρνηση την καταψηφίζουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Γουργιδής): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούτα.

Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Τελικά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει άλλος δρόμος για την Ευρώπη; Υπάρχει άλλος δρόμος για την Ελλάδα, ή θα πρέπει να υποστούμε τις συνέπειες των μονόδρομων; Νομίζω ότι αυτό είναι το κεντρικό ερώτημα. Διότι όχι μόνο ο κύριος Πρωθυπουργός επέμενε στη λογική του μονόδρομου, αλλά και η Νέα Δημοκρατία μίλησε όχι για άλλο δρόμο, αλλά για άλλη ταχύτητα, γρηγορότερες ιδιωτικοποιήσεις κλπ.

Υπάρχει και ένα δεύτερο ερώτημα. Αυτά που ακούσαμε απόψε από τον Πρωθυπουργό και από τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας διαφέρουν από αυτά που ακούγαμε πριν από έξι μήνες, πριν από ένα χρόνο; Νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε ότι αυτά που ακούσαμε απόψε ήταν τα ίδια, ως προς τη λογική τους, με εκείνα που ακούγαμε ως τώρα.

Το τρίτο ερώτημα είναι το εξής: Τον τελευταίο χρόνο άλλαξε τίποτα στον κόσμο; Αυτές τις μέρες, που συζητάμε, αλλάζει τίποτα στην Ευρώπη; Είναι εντυπωσιακή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αδυναμία να μπει σε αυτήν την Αίθουσα ένα νέο πνεύμα, το οποίο υπάρχει σήμερα σε όλον τον κόσμο, αλλά ιδιαίτερα στην Ευρώπη. Εδώ μεσολάβησε μία κρίση ανατρεπτική. Ο κύριος Πρωθυπουργός μας έλεγε να προσαρμοστούμε στην παγκοσμιοποίηση. Και εκείνο που ζει η ανθρωπότητα σήμερα είναι ότι αυτή η παγκοσμιοποίηση είναι σε κρίση, ότι το παγκόσμιο σύστημα είναι σε κρίση. Και βλέπουμε και κάτι άλλο: 'Ο,τι ως προχθές εμφανιζόταν όχι απλώς ως μονόδρομος, αλλά ως θέσφατο, ως κάτι αγιασμένο, ότι οι ελεύθερες αγορές από μόνες τους θα λύσουν και θα απαντήσουν στα προβλήματα, βλέπουμε σήμερα τις επτά πλουσιότερες χώρες του κόσμου, βλέπουμε κυβερνήσεις όπως αυτή της Ιαπωνίας, βλέπουμε παράγοντες της παγκόσμιας

πολιτικής, να λένε ότι αυτά δεν προχωρούν άλλο. Και εδώ ακούσαμε απόψε ότι τίποτα δεν άλλαξε, σαν να μην συνέβη τίποτα, όπως πηγαίναμε θα προχωρούμε. Πραγματικά, η απομνημόσυνη συζήτηση, λόγω και της ώρας της προχωρημένης, μου θυμίζει μία αγρυπνία. Όπως στα χωριά, κάθονται σε μία εκκλησία και αγρυπνούν το νεκρό τους, έτσι και εμείς απόψε εδώ, μπροστά σε ένα φέρετρο που μέσα κείται η μονόδρομη σκέψη, επιμένουμε στη μονόδρομη σκέψη. Όταν αυτή έχει καταρρεύσει και ο κόσμος ολόκληρος αναζητά -δεν λέω ότι έχουν διαμορφωθεί κιόλας- αναζητά, όμως, τους άλλους δρόμους, οι οποίοι άλλοι δρόμοι δεν υπάρχουν στο ράφι να τους πάρουμε έτοιμους. Διαμορφώνονται μέσα από επιστημονικές αναζητήσεις, μέσα από κοινωνικά κινήματα και μέσα από πολιτικές πρωτοβουλίες. Το ερώτημα προς την Κυβέρνηση, λοιπόν, είναι τι κάνει μπροστά σε όλα αυτά. Ήρθε απόψε να μας πει ότι εμείς, ενώ ο κόσμος αλλάζει, θα μείνουμε στο χθες;

Και έρχομαι στην Ευρώπη. Η ουσία της Ο.Ν.Ε. είναι το σύμφωνο σταθερότητας, αυτό το σύμφωνο που λέει ότι το έλλειμμα απαγορεύει να υπερβαίνει το 3%, ο πληθωρισμός απαγορεύεται να υπερβαίνει ένα όριο. Αυτό είναι το σύμφωνο σταθερότητας, το οποίο εισήχθη ο κ. Βάιγκελ και που η δική μας Κυβέρνηση θριαμβολόγησε ότι θεσπίστηκε το σύμφωνο σταθερότητας και με τη δική της ψήφο. Πού βρισκόμαστε σήμερα; Μας κάνει εντύπωση, που ο Πρωθυπουργός της χώρας δεν ένιωσε την ανάγκη να δώσει μία στοιχειώδη ενημέρωση στο Κοινοβούλιο, ποιες είναι οι εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή τη στιγμή, λοιπόν, που μιλάμε, το σύμφωνο σταθερότητας έχει καταντήσει ένα μνημείο του κ. Βάιγκελ, του πρώην Υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας.

Αυτή τη στιγμή ο ίδιος ο Επίτροπος Μόντι λέει ότι το έλλειμμα πρέπει να ερμηνεύεται ελαστικά και ότι από το όριο που θέτει το σύμφωνο σταθερότητας μπορούν να εξαιρούνται οι δημόσιες επενδύσεις. Ήταν μία πρόταση που κάναμε πέρυσι εμείς με την κατάθεση του προϋπολογισμού, ότι δηλαδή ειδικά η Ελλάδα -λέγαμε τότε- μπορεί να διεκδικήσει, να εξαιρεθούν οι δημόσιες επενδύσεις και οι στρατιωτικές δαπάνες. Και έρχεται σήμερα ο Επίτροπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και υποστηρίζει αυτό το θέμα. Έρχεται ο νομπελίστας οικονομολόγος Μοντιλιάνι μαζί με άλλους οικονομολόγους να υποβάλουν ένα μανιφέστο για την αντιμετώπιση της ανεργίας, θεωρώντας την ανεργία -όπως και είναι- το κύριο πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λέει ανάλογα πράγματα.

Τα ερωτήματα, που προκύπτουν, είναι τα εξής:

Πρώτον, τι πρωτοβουλίες πήρε η ελληνική κυβέρνηση, για να ενθαρρύνει αυτήν την τάση η οποία, αν προχωρήσει διευκολύνει και τη χώρα μας;

Δεύτερον, με αυτές τις τάσεις, που διαμορφώνονται στην Ευρώπη το πρόγραμμα σύγκλισης που έχει καταθέσει η Κυβέρνηση θεωρεί ότι ισχύει; Δηλαδή ο στόχος θα είναι το 2000 να έχουμε έλλειμμα 0,5% του ΑΕΠ;

Αυτά είναι τα σοβαρά θέματα.

Και θα ήθελα και προς το Κομμουνιστικό Κόμμα να θέσω ένα ερώτημα- τα εξής: Ο γενικός γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος της Γαλλίας ζήτησε με επιστολή του από τον Ζοσπέν να απαιτήσει η γαλλική κυβέρνηση τη ριζική αναθεώρηση του συμφώνου σταθερότητας. Το στηρίζουμε αυτό το αίτημα; Εμείς το στηρίζουμε και θεωρούμε ότι διαμορφώνονται οι όροι μέσα από αγώνες και πρωτοβουλίες των κινήματων να αλλάξουν κάποια πράγματα στην Ευρώπη. Δεν πετάμε στα σύννεφα, αλλά θέλουμε να πούμε στον κόσμο που μας ακούει ότι μέσα από αγώνες, μέσα από πρωτοβουλίες πολιτικές μπορεί να υπάρξει αποτέλεσμα.

Ο κύριος Πρωθυπουργός έδωσε συμβουλές στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τι να κάνει με την ανεργία. Με το υπόμνημα που κατέθεσε ο Σημίτης, υπέδειξε στην Ερωπαϊκή Ένωση ότι πρέπει να αντιμετωπισθεί η ανεργία. Μα η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που σύμφωνα με παρατηρήσεις της Κομισιόν θεωρείται ότι δεν έχει στρατηγική για την απασχόληση. Μας απέρριψαν το εθνικό σχέδιο για την απασχόληση. Στο μεταξύ στη Γαλλία νομοθετήθηκε το τριανταπεντάωρο. Στην Ιταλία

προχωρεί το τριανταπεντάωρο. Συζητούνται διάφορα σχέδια, τα οποία μπορούν να αμβλύνουν το πρόβλημα της ανεργίας.

Τι λέει η Κυβέρνηση και η Νέα Δημοκρατία σε ό,τι αφορά αυτές τις εξελίξεις;

Ειδικά ως προς το Π.Α.Σ.Ο.Κ. εγώ μπορώ να καταλάβω ένα πράγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μετά την κατάρρευση του υπαρκτού σοσιαλισμού επεκράτησε η αντίληψη ότι ο καπιταλισμός μπορεί να αναπτύσσεται χωρίς όρια, χωρίς κρίσεις, χωρίς προβλήματα και έτσι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. υποτάχθηκε στην ηγεμονία του τότε κυριαρχούντος νεοφιλευθερισμού. Εκείνο που βλέπουμε, όμως, είναι ότι τα πράγματα αλλάζουν. Και το πιο σημαντικό που διαπιστώνουμε εμείς είναι ότι εδώ δεν έχουμε μία λανθασμένη πολιτική της Κυβέρνησης. Είναι λάθος, έχουν ξεπεραστεί τα ίδια τα βάθρα αυτής της πολιτικής. Η κυβερνητική πολιτική είναι ένα οικοδόμημα χτισμένο στην άμμο. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που αυτή η κοινωνία με χίλιους τρόπους μας στέλνει το αίτημα για μία νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, για την ανάγκη ενός νέου προγράμματος και ενός νέου τρόπου διακυβέρνησης. Αυτό είναι το μήνυμα που εμείς πήραμε και σε αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούμε ως Συνασπισμός.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δραγασάκη.

Ο κ. Δημαράς έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Προλαβαίνω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Προλαβαίνετε, κύριε Δημαρά. Μιλάτε στην καλύτερη τηλεοπτική ώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έτσι καθώς είναι προχωρημένη η ώρα και σε μένα πέφτει ουσιαστικά ο κλήρος να κλείσει η σημερινή πρώτη συνεδρίαση, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με μία ρήση ενός διανοούμενου της Αναγέννησης, που λέει τα εξής: "Ένας πολιτάρχης σκέφτεται τις επόμενες εκλογές. Ένας πολιτικός σκέφτεται τις επόμενες γενεές". Είναι σαφές, λοιπόν, το μήνυμα είναι διαχρονικό και δεν είναι δικό μου εφεύρημα.

Ωστόσο θα μου επιτρέψετε, πριν προσεγγίσω το μέγιστο θέμα που αντιμετωπίζει σήμερα και συζητάει η Βουλή, δηλαδή αυτό της ψήφου εμπιστοσύνης, να καταφύγω και σε μία ρήση του Δημοσθένη, η οποία λέει τι;

Ακούστε, παρακαλώ, και συνάγετε συμπεράσματα από αυτό που έχει διατυπωθεί εδώ και μερικές χιλιάδες χρόνια: "Οι μεν υπό νόμων εθέλοντες άρχεσθαι, σώφρονες και ελεύθεροι και χρηστοί νομίζονται, οι δε υπό ολιγαρχιών, άνανδροι και δόλιοι." Αυτό στα νεότερα ελληνικά σημαίνει ότι: "Όσοι προτιμούν να είναι υπό την εξουσία των νόμων, μέχρι να ανατραπούν και αυτοί -και είναι νομοτελειακή η υπόθεση- είναι συνετοί, είναι ελεύθεροι και είναι και χρηστοί. Όσοι όμως προτιμούν να είναι υπό την εξουσία των ολίγων, είναι άναδροι και δόλιοι."

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Μας δημιουργείτε συνειρμούς!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Γιατί το λέω αυτό; Γιατί σήμερα η ψήφος εμπιστοσύνης, την οποία ζητάει ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Σημίτης, δεν έχει να κάνει με κάποιο εθνικό μέγα θέμα, ή κοινωνικό ή οικονομικό θέμα. Ούτως ή άλλως -και είναι κοινή η διαπίστωση- έχει συρθεί σε αυτήν την επιλογή από την επιθυμία να άρχει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και μέσω του κ. Σημίτη μία ομάδα ανθρώπων, οι οποίοι ευρίσκονται στον περίγυρό του. Δεν είναι μόνο διαπίστωση των Βουλευτών της μείζοντος ή ελάσσονος Αντιπολίτευσης. Είναι διαπίστωση και Βουλευτών, οι οποίοι ευρίσκονται στο χώρο του Π.Α.Σ.Ο.Κ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εμείς, δηλαδή, που θα ψηφίσουμε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κύριε Σπυριούνη, σας παρακαλώ, ακούστε με.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Να το πάρετε πίσω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Κύριε Σπυριούνη, σας σέβομαι απολύτως. Το έχετε διαπιστώσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Και εγώ σας σέβομαι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ακούστε με, σας παρακαλώ: Ψήφος εμπιστοσύνης την επόμενη ημέρα από τις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, παραμονή της ψήφισής του νέου προϋπολογισμού, που ουσιαστικά θα ψηφιστεί σε ένα μήνα. Τι άραγε να σημαίνει αυτό; Και γιατί η Κυβέρνηση δεν περίμενε αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης, που έτσι συνάγεται από όλα όσα συμβαίνουν εν Βουλή, όταν ψηφίζεται ο προϋπολογισμός, να θεωρείται αυτόχρονα και ψήφος εμπιστοσύνης; Γιατί γίνεται νωρίτερα; Μα, είναι αυτονόητο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Με συγχωρείτε. Δεν είναι αυτόχρονα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Έχω τα επτά μου λεπτά ή θα θυμώσω και εγώ, κύριε Πρόεδρε, όπως οι κύριοι συνάδελφοι, οι οποίοι δεν σέβονται το γεγονός ότι όντας τελευταίος και λίγο πριν την πρώτη μεταμεσονύκτια ώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Δημαρά, συνεχίστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Σας παρακαλώ, λοιπόν.

Κύριε Κεδίκογλου, εσείς είσθε εξ εκείνων οι οποίοι θα κληθούν να απαντήσουν στο μέγα ηθικό θέμα: Πώς εσείς, που κατακρίνετε επί δυο χρόνια την Κυβέρνηση, θα έρθετε αύριο να πείτε "ναι";

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Θα πάρετε απάντηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Και αυτά μην τα λέτε σε εμένα. Ελάτε εδώ στο Βήμα και πείτε τα. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να έχετε και την επιμονή και το σθένος να ακούτε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Σας παρακαλώ, να ανακαλέσετε. Ούτε το σθένος ούτε την υπομονή...

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Να μάθει να μιλάει! Δεν είναι "αυτόχρονα" στον προϋπολογισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεχίστε, κύριε Δημαρά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Θέμα, λοιπόν, ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής. Μεγάλα ηθικά πολιτικά προβλήματα δημιούργησε, κατά την εκτίμησή μου και κατά την εκτίμηση των συναδέλφων μου, που ανήκουμε σε αυτόν τον πολιτικοκοινωνικό χώρο, ο οποίος έχει την τιμή να εκφράζεται στη Βουλή, η εκβιαστική κίνηση του κυρίου Πρωθυπουργού γι' αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης. Ποια είναι αυτά τα μεγάλα ηθικά πολιτικά προβλήματα, που αναδεικνύονται κατά τη διάρκεια της συζήτησης σήμερα στη Βουλή;

Πρώτον, οι εσωκομματικές διαφορές και οι αντιπαλότητες, που έχουν διαπιστωθεί και που συνταράσσουν το κυβερνών κόμμα, επιχειρείται να μετατεθούν και να επιλυθούν στη Βουλή.

Όμως, ερωτώ όποιον καλόπιστο εξ ημών, που ευρισκόμεθα στη Βουλή, αλλά και των πολιτών: Με αυτόν τον τρόπο ευτελίζονται, ναι ή όχι, και αποδυναμώνονται, ναι ή όχι, οι λειτουργίες της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας; Δηλαδή, ένα εσωκομματικό πρόβλημα μπορεί να έρχεται στη Βουλή υπό το μανδύα της ψήφου εμπιστοσύνης για να επιλυθεί; Και αυτό είναι πολιτικά έντιμο και δικαιώνει αυτούς που επέλεξαν αυτήν την πολιτική τακτική; Τι καταδεικνύεται έτσι; Ότι τα κομματικά όργανα δεν λειτουργούν -στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρομαι- και εν τέλει, αδυνατούν να δώσουν λύσεις στα προβλήματα, που έχουν διχάσει τους πάλα

ποτέ συντρόφους και σήμερα αντιπάλους.

Δεύτερον, με την παραδοχή κορυφαίων στελεχών της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη η εκλογική δύναμη του σημερινού ΠΑ.ΣΟ.Κ., έτσι όπως τουλάχιστον δημοσιεύθηκε και το είδατε όλοι και όπως εκτιμήθηκε και διά αρμοδίων χειλέων, εννοώ ηγετικών στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., συρρικνώθηκε ακόμα περισσότερο. Αναφέρομαι στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές.

Έτσι, λοιπόν, η μειοψηφία η οποία κυβερνά, έγινε ακόμα ισχνότερη. Εάν δε κάποιος -και νομιμοποιούμαι να το κάνω και εγώ και εσείς- συμπεριλάβει και τις πολλαπλές αρνήσεις της χαρακτηριζόμενης εσωκομματικής "αντιπολίτευσης", τότε τι γίνεται; Βρισκόμαστε μπροστά σε μία ολιγαρχία που κυβερνά. Αυτή είναι η αναγωγή μου στο πρώτο κομμάτι που σας διάβασα.

Τέλος, πώς είναι δυνατόν -και αναρωτιέμαι- τόσο πολλοί από τους Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., συχνά και αρκούντος ηχηρά, ενίοτε δε και υβριστικά, σε ραδιόφωνα, τηλεοράσεις, εφημερίδες, περιοδικά και μηνιαία περιοδικά, να αναφέρονται κατηγορηματικά εναντίον της Κυβέρνησης και της κυβερνητικής πολιτικής του κ. Σημίτη, που όπως δήλωσε πριν από μερικές ώρες στη Βουλή, αυτή θα συνεχίσει να υλοποιεί; Τι γίνεται; Τι θα πουν το βράδυ της ψηφοφορίας; Και πώς θα μεταλλάξουν αυτό το καθημερινό "όχι", που διατυπώνουν σε ένα "ναι" που θα προσμετρηθεί κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας; Αυτό δεν είναι μέγα ηθικό θέμα; Ποιος θα απαντήσει και πώς θα απαντήσει;

Εν τέλει, για να ολοκληρώσω, -αν και θα ήθελα να πω ακόμα μερικά πράγματα, όμως ο χρόνος δεν το επιτρέπει- θα ήθελα να πω το εξής: Θυμάμαι τις προγραμματικές δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού στη Βουλή την πρώτη φορά που βρέθηκα και εγώ εδώ, με την ίδια συγκίνηση που βρεθήκατε και εσείς, που είπε σε ένα λεπτό, που είχε αφιερώσει για τους νέους, ότι οι νέοι πια μιλάνε με μία ξεχωριστή γλώσσα.

Θυμάμαι, λοιπόν, ότι το 1980 είχα καταγράψει ένα σύνθημα που έβλεπα στους δρόμους της Αθήνας. Είχε γίνει μία μικρή παράφραση. Δεν ξέρω πόσο ανίερη μπορεί να θεωρηθεί, αλλά είχε γίνει αυτή η παράφραση. Το γνωστό αρχαίο ρητό που λέει: "Εἰς οἰωνὸς ἀρίστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης" είχε αλλοιωθεί καταδεικνύοντας την παρακμή των ημερών ως εξής: "Εἰς οἰωνὸς ἀρίστος ἀμύνεσθαι γιὰ τὴν πάρτη σὰς".

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κ. Δημαρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη σημερινή συνεδρίαση.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 19 Οκτωβρίου 1998 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνονται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 19 Οκτωβρίου 1998 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.53' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Δευτέρα 2 Νοεμβρίου 1998 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ